

MA 126874

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา
ในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

นางสาวจันทิปปภา บุตรดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2562

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุมัติวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

ผู้วิจัย : นางสาวจันทป์ปภา บุตรดี

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมศึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐชัย จันทร์ขุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ทองสอดแสง)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต.ดร.อรัญ ชูยกระเดื่อง)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระพงษ์ มีไธสง)

กรรมการ

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ทัชววัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร พลหาญ)

กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ธีรชัย บุญมาธรรม)

ชื่อเรื่อง : การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา
ในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

ผู้วิจัย : นางสาวจันทิปปภา บุตรดี

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศึกษา)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร พลหาญ
รองศาสตราจารย์ วีรชัย บุญมาธรรม

ปีการศึกษา : 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงาน และเสนอแนะแนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 การดำเนินงานวิจัย มี 2 ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 25 คน ครู จำนวน 115 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขั้นตอนที่ 2 การเสนอแนะแนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการจัดประชุมสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิควิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีระดับสูงที่สุด คือการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ส่วนต่ำสุดได้แก่ การส่งต่อนักเรียน (2) แนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ตามกระบวนการ 5 ด้าน คือ (1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้แก่ ครูควรมีข้อมูลด้านความสามารถของนักเรียนแต่ละบุคคล หรือโรงเรียนมีข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน และมีการจัดกิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ (2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ได้แก่ ครูมีข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนเพียงพอในการคัดกรองนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยครูมีเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน (3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ได้แก่ ได้รับการสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียนในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียน ตลอดทั้งการประเมินผลและรายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนานักเรียน (4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ได้แก่ โรงเรียนควรจัดประชุมเพื่อวางแผนการป้องกัน และแก้ไขปัญหา

ตลอดทั้งเทคนิคในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน (5) การส่งต่อนักเรียน ได้แก่ โรงเรียนควรมีการพัฒนา
ระบบฐานข้อมูลเพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้ โดยจัดทำรายงานตามระบบฐานข้อมูลในการติดตามผล
การส่งต่อนักเรียนทุกครั้งอย่างเป็นปัจจุบัน และนิเทศ ติดตามผล การปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ : การดำเนินงาน ระบบดูแลการช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : The Operations of Students assistant system in Nong Song Hong District under Khon Kaen Primary Educational Service Area Office 3

Author : Mrs. Jantappapha Bootdee

Degree : Master of Education (Social Studies)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Assistant Professor Dr. Chumnian Pollaharn
Associate Professor Therachai Boonmatham

Year : 2019

ABSTRACT

The aims of this research study were to investigate the classified level of the operations of Students assistant system in Nong Song Hong District under Khon Kaen Primary Educational Service Area Office 3. The research procedures composed on two steps: to cultivate through the operations of schooling institutes to attendance and take care systematically with the sample sizes consisted of 25 schooling administrators and 115 primary teachers, which the Stratified Random Sampling was selected, using the questionnaire on five response alternatives with Likert's scale was estimated, and Cronbach reliability indicated that of 0.96. Statistically significant was analyzed with Percentage, Mean, and Standard Deviation was the First Step; and the Second Step: to invite the proposals for students' development assistance guidelines on the schooling institutes according to attendance and take care systematic, which was the five professional experts and the content analysis data were discussed with the group discussion approach.

The research found that (1) Level of operation, student support system Overall at a high level When considering each aspect, it was found that The highest level is to know each student individually, the minimum is to send students (2) Guidelines for the development of student support systems for educational institutions in Nong Song Hong District, Khon Kaen Primary Educational Service Area Office 3, according to 5 aspects of the process, namely (1) the knowledge of individual students, ie, teachers should have information on each student's ability Or the school has

information obtained from the student behavior assessment form And regularly organizing student home visit activities (2) Student screening: teachers have sufficient student behavior information to screen students correctly The teachers have the criteria for screening students (3) The promotion and development of students, such as receiving the support of the school administrators in organizing activities to develop student development Throughout the evaluation and report of promotion activities And develop students (4) Prevention and solving problems, such as schools, should arrange a meeting to plan prevention. And solve problems Throughout the technique of providing counseling to students (5) sending to students, such as schools, should develop a database system for ease of use By preparing a report based on the database system for monitoring the results of submitting to students at all times, and supervising continuous performance monitoring

Keywords : Operations, Students assistant system, Primary Educational Service Area Office 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จำเนียร พลหาญ และรองศาสตราจารย์ อีระชัย บุญมาธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรัญ ชูยกระเดื่อง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อีระพงษ์ มีไธสง และอาจารย์ ดร.ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ ดร.ศุภสิน ภูศรีโสม ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ดร.ชนาศักดิ์ ศิริบุญยพันธ์ ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 นายลิขิต ยอดสง่า ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคลสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 นายลือศักดิ์ คชลัย ครูโรงเรียนบ้านโคกล่ามกลางตำแย นายพสธร คำไพเราะ ครูโรงเรียนบ้านหนองแวงนาบัว ที่ได้คำแนะนำและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมืองานวิจัยนี้สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารและข้าราชการครูของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ที่ช่วยให้ข้อมูล ทำให้งานวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ลุล่วงได้ด้วยดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
นางสาวจันทิปปภา บุตรดี
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTPACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 ขอบเขตการวิจัย	3
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.5 ประโยชน์ที่จะได้รับ	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	7
2.1 การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	7
2.2 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	16
2.3 การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	42
2.4 ข้อมูลทั่วไปสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3	56
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60
2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย	70
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	71
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	71
ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการเสนอแนะแนวทางพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	77
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	79
4.2 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	79
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	91
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	91
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	93
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	97
บรรณานุกรม	98
ภาคผนวก	103
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	104
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	113
ประวัติผู้วิจัย	144

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แนวทางการประเมิน	36
2.2 แนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	51
2.3 กระบวนการดำเนินงาน วิธีการและเครื่องมือของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	54
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	72
4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	80
4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 โดยรวม	81
4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมและรายด้าน	82
4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมและรายด้าน	83
4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยรวมและรายด้าน	84
4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยรวมและรายด้าน ...	85
4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยรวมและรายด้าน	86

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	โครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา	10
2.2	องค์ประกอบของระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา	11
2.3	โครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา	16
2.4	กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	42
2.5	โครงสร้างของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	47
2.6	ปรัชญาและหลักการในการทำงานของครูและผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักเรียน	48
2.7	ระบบและโครงสร้างของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	49
2.8	ขั้นตอนการพัฒนาและขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	50
2.9	การคมนาคม	58
2.10	โครงสร้างการบริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3	59
2.11	กรอบแนวคิดการวิจัย	70

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ด้วยกระแสโลกาภิวัตน์และการดำรงอยู่ในสังคมยุคข้อมูลข่าวสารตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่แทรกซึมวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมทุกรูปแบบ ทำให้คนไทยเด็กและเยาวชนต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รุนแรง และเต็มไปด้วยสถานการณ์ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน นอกจากนี้การไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาสู่สังคมไทย ด้วยกระบวนการทางทุนนิยมและบริโภคนิยม ในขณะที่วัฒนธรรมดั้งเดิมนับวันแต่จะอ่อนแอลง ทำให้เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อของสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมดังกล่าวจนนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และความล้มเหลวทั้งทางการเรียน ความไม่มั่นคงในอนาคต สถานการณ์เด็กนักเรียนในปัจจุบันมีความซับซ้อนมากขึ้น บริบทต่าง ๆ รอบตัวเด็กส่งผลต่อพฤติกรรมและความปลอดภัยของเด็กนักเรียน การตั้งครุฑในวัยรุ่นมีแนวโน้มสูงขึ้น และการยั่วยุให้เกิดความขัดแย้ง เป็นต้นเหตุของการทะเลาะวิวาทในที่สุด โดยจากการดำเนินงานของสถานศึกษาศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระหว่างเกิดสถานการณ์ขึ้น และระหว่างการดูแลช่วยเหลือได้แนะนำให้ปฏิบัติเบื้องต้นไปแล้ว พบว่าสถานศึกษาจำเป็นต้องได้รับองค์ความรู้หรือวิธีปฏิบัติอย่างชัดเจนเพิ่มเติม เพื่อเป็นการสร้างและพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ซึ่งจะประกอบด้วย ความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ เมื่อผู้เรียนได้รับการพัฒนาไปแล้ว นอกจากจะมีความรู้ความสามารถ ตลอดจนคุณธรรมจริยธรรม ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดแล้วจะนำไปสู่การมีสมรรถนะสำคัญ 5 ประการและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการอีกด้วย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่หลักสูตรกำหนดนั้นต้องได้รับการปลูกฝังและพัฒนา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552 ข, น. 1) นั้นแสดงว่าการศึกษาคือกระบวนการสำคัญที่จะพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถ และเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาประเทศ

เด็กและเยาวชนในยุคปัจจุบันจำนวนไม่น้อย ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาและสภาพแวดล้อมที่ไม่สร้างสรรค์ในสังคม ทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนในอดีต แม้ว่าผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และคนทำงานด้านเด็กจะใช้ความรักความปรารถนาดีอย่างมากเพียงใดก็ตามก็ไม่อาจพิทักษ์ปกป้อง และคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัย หรือมีพฤติกรรมตามที่สังคมคาดหวังได้ จากการ

ประมวลสถิติข้อมูลสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนของหน่วยงานต่าง ๆ พบว่าเด็กและเยาวชนทั้งที่เป็นนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอื่น ๆ ส่วนหนึ่งมักมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ตกเป็นทาสของเกมคอมพิวเตอร์ นิยมประลองความเร็วโดยการแข่งขันรถมอเตอร์ไซด์ ใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหาและข้อขัดแย้ง มีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น เข้าถึงสารเสพติดได้ง่าย ขาดหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจ นอกจากนี้เด็กและเยาวชนยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคม อาทิ ไม่ชอบไปโรงเรียน หนีเรียน ทำร้ายรังแกกันเอง หมกมุ่นกับสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ นิยมบริโภคอาหารกรุบกรอบ อาหารที่ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพ เครียด ซึมเศร้า มองโลกในแง่ร้าย ไม่สนใจต่อปัญหาสังคม ซึ่งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบหนึ่งซึ่งเป็นนโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ใช้เป็นมาตรการในการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้โรงเรียนมีมาตรฐานโดยการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่เกิดจากความร่วมมือของกรมสุขภาพจิตและกรมสามัญในอดีต เป็นเครื่องมืออีกชิ้นหนึ่งที่จะช่วยให้โรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้ใช้เป็นกลไกในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งแวดล้อมไปด้วยข้อมูลข่าวสารปัญหาเศรษฐกิจและสังคมที่มีความเร็วแรงได้อย่างเท่าทัน ทัวถึงถูกต้อง และเป็นธรรมกับเด็กและเยาวชนทุกคน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552 ก, น. 6)

การดำเนินงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงเป็นหัวใจสำคัญที่จำช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์และมีระเบียบวินัยที่ดี ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการคิดการวิเคราะห์สภาพปัญหาสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดีขึ้นอย่างสม่ำเสมอ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ซึ่งประกอบด้วย อำเภอพล อำเภอหนองสองห้อง อำเภอเวียงใหญ่ อำเภอเวียงน้อย และอำเภอโนนศิลา ได้จัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน เมื่อปี พ.ศ. 2555 เพื่อเป็นหน่วยปฏิบัติการพิเศษและระบบที่สามารถช่วยเหลือให้นักเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นบุคลากรที่มีคุณสมบัติของชาติในอนาคต ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน มีนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่ง จัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เน้นการส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน แก้ไขปัญหา และการคุ้มครองสิทธิเด็ก กำหนดมาตรการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อปฏิบัติงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีคุณภาพ ตามภารกิจ 4 ด้าน คือ 1) การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) การส่งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม 3) การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็ก และ 4) การพัฒนาและส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน (ฉก.ชน.สพป.) ตระหนักถึงความสำคัญระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความห่วงใยในสวัสดิภาพ และความปลอดภัยของนักเรียน เนื่องจากในแต่ละภาคเรียน มักมีนักเรียนประสบอุบัติเหตุ ภัยพิบัติต่าง ๆ อีกทั้งยังมีนักเรียนจำนวนมากเจ็บป่วยจากโรคระบาด และได้รับอันตรายจาก

การใช้ความรุนแรงของนักเรียน การใช้ยาเสพติด ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 3, 2561, น. 1)

จากเหตุผล และสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัด อำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ตามแนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นนวัตกรรมที่จะช่วยให้ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้เป็นกลไกในการพิทักษ์ ปกป้อง ค้ำครอง และดูแลช่วยเหลือเด็กและเยาวชนให้อยู่รอดปลอดภัยจากปัญหาต่าง ๆ ได้ จัดการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ยั่งยืนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

1.2.2 เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตในการวิจัยดังต่อไปนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 ข, น. 23) ประกอบด้วย 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไข ปัญหา 5) การช่วยเหลือและการส่งต่อ และแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงระบบ

1.3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 63 แห่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 63 คน ครู จำนวน 405 คน รวมทั้งสิ้น 468 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 25 คน และครู จำนวน 115 คน รวม 140 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ตามขั้นตอน โดยการแบ่งประชากรเป็นกลุ่ม

1.3.3 พื้นที่ในการวิจัย สถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

1.3.4 ระยะเวลาในการวิจัย ทำการวิจัยในปีการศึกษา 2561

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

“ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน” หมายถึง การส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่ เข้มแข็ง คุณภาพ ชีวิตที่ดี มีทักษะทางการดำเนินชีวิต และรอดพ้นจากวิกฤตที่บังพร้อง ประกอบด้วย

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่เป็น เกี่ยวกับตัวนักเรียนทั้งในด้านการเรียน ด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรมส่วนตัวเพื่อที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษา มีความเข้าใจและรู้จักนักเรียนมากขึ้น

2. การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล เพื่อจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา

3. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ใน ความดูแลรับผิดชอบของครูที่ปรึกษา ทั้งในกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาให้สามารถเป็น บุคคลที่มีคุณภาพและความภาคภูมิใจตนเองในด้านต่าง ๆ มากขึ้น

4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึง การดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกคนอย่างทั่วถึงและ ใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือป้องกันและแก้ไขปัญหา ไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็น ปัญหาของสังคมโดยเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา

5. การส่งต่อ หมายถึง การช่วยเหลือนักเรียนในกรณีที่โรงเรียนโรงเรียนไม่สามารถ ดำเนินการเองได้จึงต้องมีกระบวนการในการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเพื่อช่วยในการบำบัด รักษาต่อไป

“มาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา” หมายถึง มาตรฐานคุณภาพระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ของสำนักงานพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขที่ใช้เป็นกรอบในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในอำเภอหนองสองห้องซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ด้านปัจจัย ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ได้แก่

1. มาตรฐานด้านปัจจัย หมายถึง องค์ประกอบในการบริหารจัดการด้านการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ซึ่งประกอบไปด้วย ฝ่ายบริหาร ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน บุคลากร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน

1.1 ฝ่ายบริหาร หมายถึง บุคลากร ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการวางแผน และอำนวยการนิเทศ ติดตาม กำกับดูแล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

1.2 ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา หมายถึง ผู้ที่ได้รับคำสั่งให้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือนักเรียน ทั้งในด้านวิชาการ ความประพฤติ ด้านสังคม และเรื่องต่าง ๆ ไปใน อำเภอนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

1.3 ครู/บุคลากรที่เกี่ยวข้อง หมายถึง บุคลากรที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในอำเภอนองสองห้อง ได้แก่ ครูประจำวิชา ครูทั่วไป ครูแนะแนว ครู หัวหน้าระดับชั้น นักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.4 ผู้ปกครอง/ชุมชน หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนสามารถให้ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ ประกอบด้วย ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง ชมรม สมาคมผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชน

1.5 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ส่วนราชการ และองค์กรต่างๆ ที่มีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในอำเภอนองสองห้อง เช่น กรมสุขภาพจิต สาธารณสุขจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาล องค์กรปกครองท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรอิสระ หน่วยงานอื่นๆ ที่สามารถให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือได้

1.6 สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง อาคาร สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และ สาธารณูปโภคที่ใช้ในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในอำเภอนองสองห้อง จังหวัด ขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

2. มาตรฐานด้านกระบวนการ หมายถึง การบริหารและการจัดการด้านการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ มีสภาพแวดล้อมอุปกรณ์เสริมการประสานสัมพันธ์กัน อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งประกอบไปด้วย

2.1 กระบวนการบริหารและการจัดการ หมายถึง กระบวนการในการกำหนดแผนกล ยุทธ์ แผนการดำเนินงาน แผนการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล การดำเนินตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในอำเภอนองสองห้อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

2.2 กระบวนการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากร หมายถึง กระบวนการในการพัฒนาครู และบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในอำเภอนองสองห้อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

2.3 กระบวนการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากร หมายถึง การมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง ในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในอำเภอนองสองห้อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

2.4 กระบวนการในการช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งประกอบไปด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อ

3. มาตรฐานด้านการผลิต หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียนที่มีสุขภาพกาย สุขภาพจิต สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม สามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ดำเนินชีวิตอย่างปลอดภัยจากสภาพแวดล้อมที่เป็นอันตรายทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และมีจิตสำนึกในการดูแลผู้อื่น

“สถานศึกษา” หมายถึง การจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

“ประเภทของโรงเรียน” หมายถึง สถานศึกษาที่ให้การศึกษาแก่นักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 แบ่งเป็น 3 ประเภท

1. โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. โรงเรียนขยายโอกาส หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

“ครูผู้สอน” หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

1.5 ประโยชน์ที่จะได้รับ

1.5.1 ได้ทราบถึงระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

1.5.2 ได้ทราบถึงแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

1.5.3 ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัด อำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
4. ข้อมูลทั่วไปไปสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1.1 การจัดระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การวัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาชีวศึกษา ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้มีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 183 เขต และสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 42 เขต โดยจัดระเบียบบริหารราชการของเขตพื้นที่การศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 34-51)

2.1.1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้จัดทำเป็นประกาศกระทรวงและให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในประกาศกระทรวง ทั้งนี้ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1.1.2 สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น (เฉพาะที่เป็นโรงเรียน มีฐานะเป็นนิติบุคคล) การแบ่งส่วนราชการภายในสถานศึกษาและอำนาจหน้าที่ของสถานศึกษาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาแต่ละเขตพื้นที่การศึกษากำหนดซึ่งในปัจจุบันได้ออนให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดกำหนดกระทรวงศึกษาธิการได้แบ่งส่วนราชการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ดังต่อไปนี้

1) กลุ่มอำนวยการ มีขอบเขตภารกิจเกี่ยวกับงานสารบรรณ งานช่วยอำนวยการ งานอาคารสถานที่ งานยานพาหนะ การจัดระบบบริหาร งานประสานงาน งานประชาสัมพันธ์ งานจัดระบบบริหารสำนักงาน งานสรรหากรรมการ/อนุกรรมการ งานสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา และงานอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบงานกลุ่มใด

2) กลุ่มบริหารงานบุคคล มีขอบเขตภารกิจเกี่ยวกับการวางแผนอัตรากำลัง และกำหนดตำแหน่ง การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง การบำเหน็จความชอบและระเบียบประวัติการ พัฒนาบุคลากร งานวินัย และนิติการ และงานเลขานุการ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เป็นต้น

3) กลุ่มนโยบายและแผน มีขอบเขตภารกิจเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูล สารสนเทศ งานนโยบายและแผน การวิเคราะห์งบประมาณ การติดตามประเมินผลและรายงาน และงานเลขานุการคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา เป็นต้น

4) กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา มีขอบเขตภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ การส่งเสริมการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร สถาบันศาสนา สถานประกอบการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถาบันสังคมอื่น ๆ ส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้มีความสามารถพิเศษ งานส่งเสริมการแนะแนว สุขภาพอนามัย กีฬา นันทนาการ ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ ประชาธิปไตย วินัย นักเรียน การพิทักษ์สิทธิเด็ก และเยาวชน และงานกิจการนักเรียนอื่น ๆ รวมทั้ง งานส่งเสริมสนับสนุน การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา กิจกรรมพิเศษและโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ งานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด คู้มครอง ความประพฤตินักเรียน และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน งานวิเทศสัมพันธ์ งานส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และการส่งเสริมกิจการนักเรียน เป็นต้น

5) กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา มีขอบเขตภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและประสานงานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและ กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการศึกษา การส่งเสริมและพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา การนิเทศ ติดตามและประเมินผล ระบบบริหารและกาจัดการศึกษา การส่งเสริมมาตรฐานการศึกษาและ พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและเลขานุการคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและนิเทศการศึกษา เป็นต้น

6) กลุ่มบริหารการเงินและสินทรัพย์ มีขอบเขตภารกิจเกี่ยวกับการบริหารการเงิน การบริหารงานบัญชี การบริหารงานพัสดุ และการบริหารสินทรัพย์ เป็นต้น

7) กลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน (ให้มีเฉพาะในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและบกเว้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบางเขต) มีขอบเขตภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน งานส่งเสริมการบริหารงานบุคคลของสถานศึกษาเอกชน และงานดำเนินการเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต การเปลี่ยนแปลงกิจการ การอุดหนุนกองทุนส่งเสริมและสวัสดิการ เป็นต้น

การจัดการศึกษาในสถานศึกษาเอกชนในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี โดยมีสำนักงานการศึกษาเอกชนระดับจังหวัดและระดับอำเภอ เป็นผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีหน่วยตรวจสอบภายในทำหน้าที่ตรวจสอบการเงินและบัญชีและตรวจสอบการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาให้มีคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 38 แห่ง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ซึ่งคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาได้ถูกยุบเลิกโดยคำสั่งหัวหน้า คสช. ที่ 10/2559 ข้อ 4 และให้โอนอำนาจหน้าที่ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของ กศจ.) และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวบ หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา ประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ที่ระบุไว้ข้างต้น ทั้งนี้ ตามกำหนดในกฎกระทรวง

2.1.2 อำนาจหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทำหน้าที่ในการดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งคณะกรรมการนี้ได้ถูกยุบเลิกโดยคำสั่งหัวหน้า คสช. ที่ 10/2559 ข้อ 4 และให้โอนอำนาจหน้าที่ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของ กศจ. โดยให้มีอำนาจหน้าที่กับการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น ดังนี้

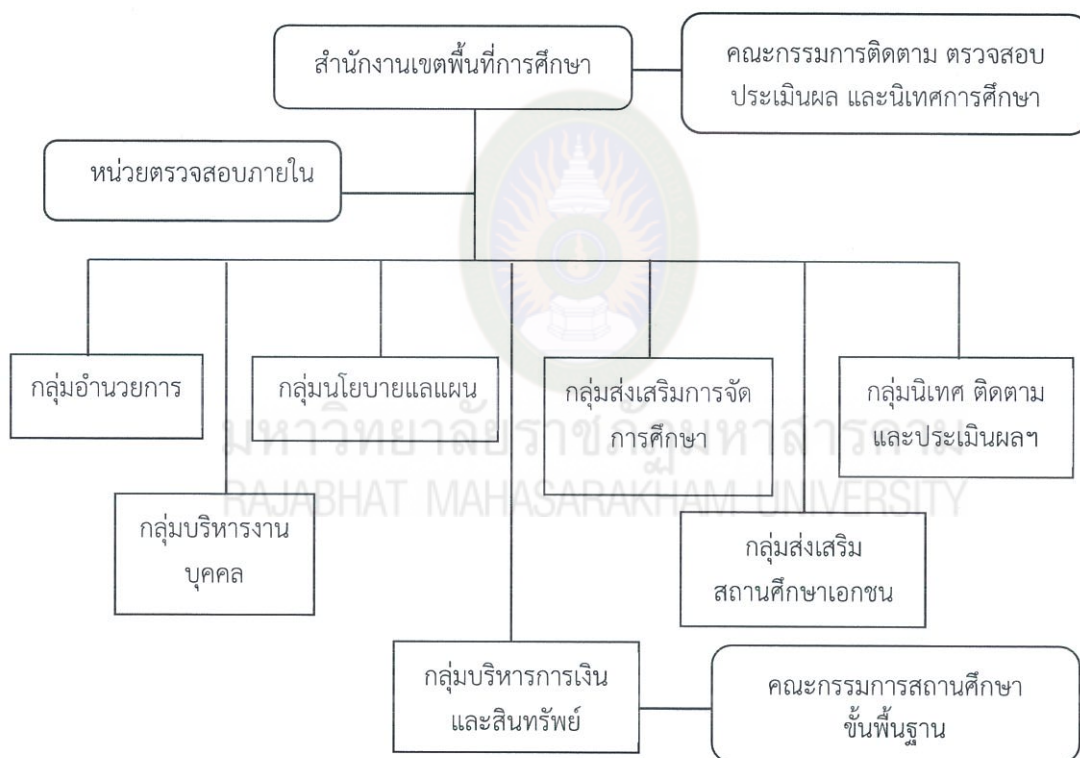
2.1.2.1 อำนาจหน้าที่ในการบริหารและการจัดการศึกษาและพัฒนาสาระของหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1.2.2 อำนาจหน้าที่ในการพัฒนางานด้านวิชาการและจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษา

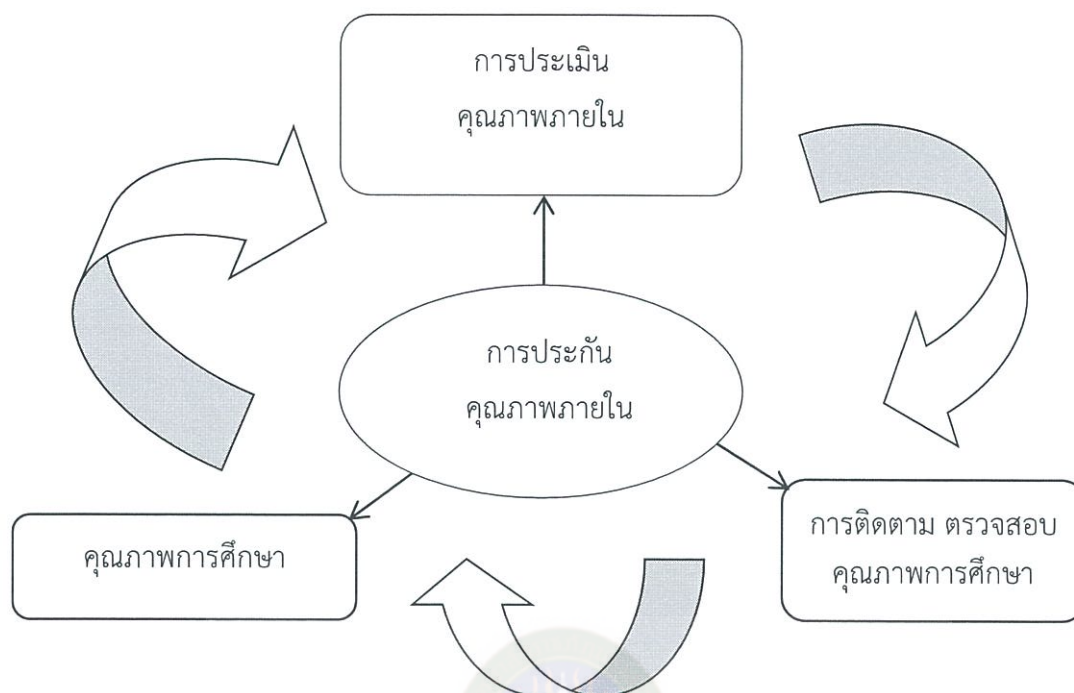
2.1.2.3 รับผิดชอบในการพิจารณาแบ่งส่วนราชการภายในสถานศึกษาของสถานศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

2.1.2.4 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไว้เป็นการเฉพาะ การใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวให้คำนึงถึงนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวงด้วย

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา

ภาพที่ 2.2 องค์ประกอบของระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

นอกจากนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวง ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2546 กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

1. จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของท้องถิ่น
2. วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินหมุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบ รวมทั้งกำกับตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว
3. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
4. กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และในเขตพื้นที่การศึกษา
5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษา และพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

7. จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา

8. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่น ๆ ที่ จัดรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

9. ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา

10. ประสาน ส่งเสริม การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงานด้านการศึกษา

11. ประสานงานปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา

12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ ของหน่วยงานใดโดยเฉพาะ หรือปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้มอบหมาย

ตามประกาศคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การกระจายอำนาจการบริหารและ การจัดการศึกษาของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2550 โดยกำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจการบริหารและการศึกษาตามที่ กฎหมายกำหนด ดังต่อไปนี้

1. ด้านวิชาการ

1.1 การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระ หลักระบบหลักสูตรท้องถิ่น

1.2 การวางแผนงานด้านวิชาการ

1.3 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

1.4 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

1.5 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

1.6 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

1.7 การนิเทศการศึกษา

1.8 การแนะแนว

1.9 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

1.10 การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

- 1.11 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
- 1.12 การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงานสถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
- 1.13 การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา
- 1.14 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
2. ด้านงบประมาณ
 - 2.1 การจัดทำแผนงบประมาณและขอตั้งงบประมาณ เพื่อเสนอต่อเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 2.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการใช้จ่ายเงิน ตามที่ได้รับจัดสรรงบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยตรง
 - 2.3 การอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรร
 - 2.4 การขอโอนและการเบิกจ่ายงบประมาณ
 - 2.5 การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณ
 - 2.6 การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้ผลผลิตจากงบประมาณ
 - 2.7 การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้ผลผลิตจากงบประมาณ
 - 2.8 การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
 - 2.9 การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการศึกษา
 - 2.10 การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา
 - 2.11 การวางแผนพัสดุ
 - 2.12 การกำหนดแบบรูปรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะเชิงครุภัณฑ์หรือสิ่งก่อสร้าง ที่ใช้เงินงบประมาณ เพื่อเสนอต่อเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 2.13 การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ
 - 2.14 การจัดหาพัสดุ
 - 2.15 การควบคุมดูแล บำรุงรักษา และจำหน่ายพัสดุ
 - 2.16 การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน
 - 2.17 การเบิกเงินจากคลัง
 - 2.18 การรับเงิน การเก็บรักษา และการจ่ายเงิน
 - 2.19 การนำเงินส่งคลัง
 - 2.20 การจัดทำบัญชีการเงิน
 - 2.21 การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน
 - 2.22 การจัดทำและจัดหาแบบพิมพ์บัญชีทะเบียน และรายงาน

3. ด้านการบริหารงานบุคคล

- 3.1 การวางแผนอัตรากำลัง
- 3.2 การจัดสรรอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.3 การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง
- 3.4 การเปลี่ยนตำแหน่งให้สูงขึ้น การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.5 การดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน
- 3.6 การลาทุกประเภทที่ไม่อยู่ในอำนาจของผู้อำนวยการสถานศึกษา
- 3.7 การประเมินผลการปฏิบัติงาน
- 3.8 การดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ
- 3.9 การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
- 3.10 การรายงานการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ
- 3.11 การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์
- 3.12 การออกจากราชการ
- 3.13 การจัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ
- 3.14 การจัดทำบัญชีรายชื่อและให้ความเห็นเกี่ยวกับการเสนอขอพระราชทาน

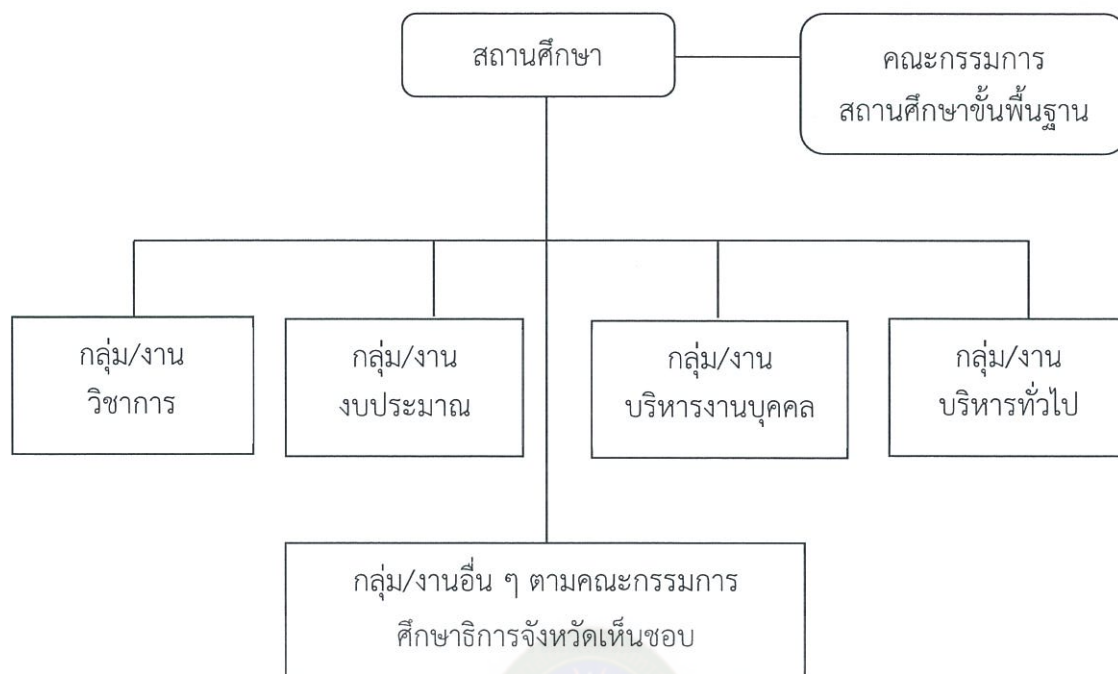
เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- 3.15 การส่งเสริมการประเมินวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.16 การส่งเสริมและยกย่องเชิดชูเกียรติ
- 3.17 การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูและจรรยาบรรณวิชาชีพ
- 3.18 การส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.19 การริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.20 การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

4. ด้านการบริหารทั่วไป

- 4.1 การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ
- 4.2 การประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา
- 4.3 การวางแผนการบริหารงานการศึกษา
- 4.4 งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน
- 4.5 การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร
- 4.6 การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน
- 4.7 งานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 4.8 การดำเนินงานธุรการ
- 4.9 การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
- 4.10 การจัดทำสำมะโนผู้เรียน
- 4.11 การกำหนดแนวทางการรับนักเรียนและจัดสรรโอกาสทางการศึกษา
- 4.12 การเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวบ หรือเลิกสถานศึกษา
- 4.13 การประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย
- 4.14 การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา
- 4.15 การส่งเสริมงานกิจการนักเรียน
- 4.16 การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา
- 4.17 การส่งเสริม สนับสนุนและประสานการจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา
- 4.18 งานประสานราชการกับส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น
- 4.19 การรายงานผลการปฏิบัติงาน
- 4.20 การจัดระบบการควบคุมภายในหน่วยงาน
- 4.21 การกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมในการลงโทษ

นักเรียน

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา

2.2 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การส่งเสริม ป้องกัน และการแก้ไขปัญหา โดยมีวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูประจำชั้น หรือครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด เป็นกระบวนการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าวและมีการประสานงานร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้อง หรือบุคลากรภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน (กรมสุขภาพจิต, 2546, น. 7)

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง เป็นกรดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาและบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าวและมีการประสานงานร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้อง หรือบุคลากรภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน (กรมสุขภาพจิต, 2546, น. 7)

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน สอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และการบริหารทั้งระบบโรงเรียน โดยอาศัย ศักยภาพและความสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีกับครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว และฝ่ายปกครอง รวมทั้งมี การประสานระหว่างระบบครอบครัว ระบบโรงเรียน และสาธารณสุขที่ต้องรับส่งต่อปัญหาวัยรุ่นที่ สำคัญและเร่งด่วน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 16)

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมี ขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรในการ ดำเนินการดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคลากร ภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหมายรวมถึงการ ส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา โดยมีวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากร ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสาร เสพติด (กรมสุขภาพจิต, 2546, น. 1)

จากความหมาย ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังกล่าว สรุปได้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและ เครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าว และมีการ ประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้อง หรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริม จากโรงเรียน โดยมีวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการ ดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็น ระบบ มีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุก ฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงาน ที่ตรวจสอบได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, น. 17-47)

กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นวิธีการสำคัญที่จะ ช่วยให้ครูทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย ซึ่งต้องเลือก วิธีการและเครื่องมือหรือเทคนิคต่างๆ เพื่อประสิทธิภาพในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และสามารถนำไปวางแผนให้การช่วยเหลือ ป้องกันและส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนได้อย่าง เหมาะสม โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลซึ่ง กรมสุขภาพจิต (2544, น. 53) ได้กำหนดขั้นตอนปฏิบัติ พอสรุปได้ดังนี้ จัดครูให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละกลุ่มในสัดส่วน ครู :

นักเรียน คือ 1 : 20-25 คน โดยมีทีมประสานกำหนดวิธีการและเครื่องมือรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีทีมอบรมวิธีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและมอบหมายให้ครูได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคล หากข้อมูลที่ได้จากการรู้จักเป็นรายบุคคลมีครบถ้วนต่อการนำไปใช้ในการคัดกรองนักเรียน ให้สรุปการรายงานผลไปตามลำดับ หากข้อมูลไม่ครบถ้วนเพียงพอสำหรับการคัดกรองนักเรียน ให้ทบทวนและปรับวิธีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพิ่มเติม โดยกำหนดวิธีการและเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว พอสรุปได้ดังนี้

1.1 ระเบียบสะสม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแนะแนวอีกชนิดหนึ่ง ที่มีประโยชน์และความสำคัญต่อการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเด็กเป็นรายบุคคล ถ้าครูหรือผู้แนะแนวได้มีการจัดทำระเบียบสะสมอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะช่วยให้สามารถรู้จักเด็กแต่ละคนในเวลารวดเร็ว เนื่องจากข้อมูลในระเบียบสะสมจะบอกให้ทราบถึงภูมิหลังและพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็ก นอกจากนี้ระเบียบสะสมยังจะช่วยให้เด็กได้รู้จักตนเองดีขึ้นอีกด้วย (พนม ลิ้มอารีย์, 2548, น. 112-116)

1.2 ความหมายของระเบียบสะสม ระเบียบสะสม คือ ระเบียบหรือเอกสารที่จัดบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนในด้านต่าง ๆ อย่างมีระเบียบและเป็นระบบตลอดเวลาที่นักเรียนศึกษาเล่าเรียนอยู่ในโรงเรียนเป็นเอกสารที่จะช่วยให้ครูและผู้แนะแนวได้รู้จักและเข้าใจนักเรียนของตนได้ดีขึ้น และรวดเร็วขึ้น ดังนั้น ระเบียบสะสมจึงเป็นเอกสารที่ช่วยให้ครูหรือผู้แนะแนว มองเห็นภาพพัฒนาการของนักเรียนด้านต่าง ๆ เช่น ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฯลฯ

1.3 ประเภทของระเบียบสะสม ระเบียบสะสมที่มีใช้อยู่ในปัจจุบัน สามารถจำแนกประเภทได้ 2 ลักษณะ คือ 1) จำแนกตามลักษณะของการเก็บข้อมูล 2) จำแนกตามลักษณะแบบฟอร์มของระเบียบ

1.4 ประเภทของระเบียบสะสมจำแนกตามลักษณะของการเก็บข้อมูล ได้ 2 ประเภท คือ 1) แบบที่โรงเรียนเป็นผู้เก็บข้อมูลเอง แบบนี้โรงเรียนหรือครูเป็นผู้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยทางโรงเรียนอาจจะได้ข้อมูลจากตัวเด็กเองบอก หรือจากบุคคลอื่นๆ เช่น บิดา มารดา ผู้ปกครองบอก หรือจากการสังเกตของครู วิธีการที่จะได้มาซึ่งข้อมูลเหล่านั้น อาจจะโดยการสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การสังเกต การเขียนอัตชีวประวัติ การทำสังคมมิติ การใช้มาตราส่วนประมาณค่าการทดสอบ และอื่น ๆ 2) แบบที่นักเรียนเป็นผู้เก็บข้อมูลเอง ระเบียบสะสมแบบนี้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักตัวเองดีขึ้น ข้อมูลต่าง ๆ นักเรียนจะเป็นผู้กรอกเองแต่เก็บรักษาไว้ที่โรงเรียน ระเบียบสะสมแบบนี้ส่วนใหญ่เป็นแบบมีคำถาม แล้วเว้นช่องว่างให้นักเรียนเขียนตอบ เช่น คำถามเกี่ยวกับโครงการในอนาคต ผลการทดสอบด้านบุคลิกภาพ ผลจากการสำรวจด้านต่าง ๆ คะแนนการประเมินค่าตนเอง อัตชีวประวัติ ผลสัมฤทธิ์เรียนและอื่น ๆ

2. ประเภทของระเบียบสะสมจำแนกตามลักษณะแบบฟอร์มของระเบียบ ได้ 3 แบบคือ

2.1 แบบเป็นซองหรือเป็นแฟ้ม ระเบียบสะสมแบบนี้จะแยกข้อมูลในด้านไว้ในระเบียบแต่ละแผ่น แล้วจึงนำมารวมใส่ไว้ในซองหรือในแฟ้ม เช่น ระเบียบเกี่ยวกับส่วนตัว และครอบครัว 1 แผ่น ระเบียบเกี่ยวสุขภาพอนามัย 1 แผ่น ระเบียบเกี่ยวกับการพัฒนาการด้านบุคลิกภาพของนักเรียน 1 แผ่นเหล่านี้เป็นต้น นอกจากนี้ ระเบียบสะสมแบบนี้ยังสามารถใช้กับเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนอีกด้วย เช่น รายงานการสัมภาษณ์ และการเยี่ยมบ้าน อัดชีวประวัติ และแบบสอบถามที่นักเรียนตอบ ฯลฯ

2.2 แบบแผ่นเดียวหรือแบบพับได้ ระเบียบสะสมแบบนี้ข้อมูลต่าง ๆ จะจัดบันทึกในระเบียบแผ่นเดียวกันทั้งหมด และพับให้กะทัดรัด เพื่อสะดวกในการเก็บ

2.3 แบบรวมหรือแบบเป็นเล่ม ระเบียบสะสมแบบนี้เป็นการนำแบบที่ 1 กับแบบที่ 2 มารวมกันละจัดทำเป็นเล่ม เพื่อช่วยให้ระเบียบสะสมไม่มีขนาดใหญ่จนเกินไปและสามารถจัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างละเอียดและกว้างขวางเนื่องจากมีจำนวนหน้าที่จะจัดบันทึกมาก

รายละเอียดในระเบียบสะสม เกี่ยวกับรายละเอียดที่จะจัดบันทึกในระเบียบสะสมความจะได้มีความกว้างขวางและครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็กทุกด้าน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ครูและผู้แนะแนวรู้จักเด็กอย่างแท้จริงเข้าใจเด็กถูกต้องไม่ผิดพลาด

ดังนั้น รายละเอียดที่จัดบันทึกในระเบียบสะสมจึงควรประกอบไปด้วยข้อมูลต่อไปนี้

1. ข้อมูลส่วนตัว ซึ่งประกอบไปด้วยข้อเท็จจริงต่อไปนี้ คือ ชื่อ สกุล เพศ วันเดือนปีเกิด เชื้อชาติ สัญชาติ สถานที่เกิด สถานที่อยู่ปัจจุบัน ศาสนา ข้อมูลด้านนี้ครูประจำชั้นหรือเจ้าหน้าที่แผนกทะเบียนควรจะเป็นผู้จัดบันทึก

2. ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวและชุมชนที่เด็กอยู่ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อเท็จจริงต่อไปนี้ ชื่อ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง อาชีพบิดามารดา หรือผู้ปกครอง บิดามารดายังมีชีวิตอยู่หรือถึงแก่กรรม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและสภาพแวดล้อมทางบ้าน สถานที่เกิดของบิดามารดา ภาษาที่ใช้ในบ้าน สถานการณ์สมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ชื่อ อายุ การศึกษา ข้อมูลในด้านนี้ครูประจำชั้นหรือเจ้าหน้าที่แผนกทะเบียนควรจะเป็นผู้จัดบันทึก

3. ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ซึ่งประกอบไปด้วยข้อเท็จจริงต่อไปนี้ คือ ประวัติการเจ็บป่วยและการประสบอุบัติเหตุร้ายแรง การเจริญเติบโตของร่างกายทางด้านความสูง น้ำหนัก เปรียบเทียบกับอายุ บันทึกการตรวจสุขภาพเกี่ยวกับ ตา หู คอ จมูก ฟัน ปาก ปอด หัวใจ และอื่น ๆ ความบกพร่องของร่างกายและการสร้างภูมิคุ้มกัน ข้อมูลด้านนี้ครูประจำชั้นหรือพยาบาลประจำโรงเรียนควรจะเป็นผู้จัดบันทึก

4. ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ควรจะประกอบไปด้วยข้อเท็จจริงต่อไปนี้ คือ คะแนนผลการเรียนตลอดปี และชื่อวิชาที่เรียน รายงานพิเศษเกี่ยวกับความล้มเหลวในการเรียน รายงานเกี่ยวกับการอ่าน ลำดับที่สอบได้ในชั้นเรียน พร้อมทั้งจำนวนนักเรียน เกียรติคุณที่ได้รับในการเรียน ข้อมูลด้านนี้ครูประจำชั้นควรจะเป็นผู้จัดบันทึก

5. ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบกับแบบทดสอบมาตรฐาน ซึ่งได้แก่ข้อมูลเหล่านี้ คะแนนทดสอบเกี่ยวกับเขาวัวปัญญาโดยทั่วไป คะแนนทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน คะแนนทดสอบความถนัด คะแนนทดสอบบุคลิกภาพ ข้อมูลด้านนี้ครูแนะแนวควรจะเป็นผู้จัดบันทึก

6. ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเวลาเรียน ได้แก่ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้ จำนวนวันมาเรียน และวันลาป่วย ฯลฯ ในแต่ละปี ข้อมูลด้านนี้ครูประจำชั้นควรจะเป็นผู้จัดบันทึก

7. ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการบุคลิกภาพ ซึ่งได้จากการทำมาตรฐาน ประเมินค่า ซึ่งบอกให้ทราบถึงคุณลักษณะของนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความมีระเบียบ ฯลฯ ข้อมูลด้านนี้ครูประจำชั้นหรือครูแนะแนวควรจะเป็นผู้จัดบันทึก

8. ข้อมูลเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ เช่น การทำงานในระหว่างศึกษา โครงการเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ บันทึกของผู้ให้คำปรึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ฯลฯ ข้อมูลด้านนี้ครูประจำชั้นหรือครูแนะแนวควรจะเป็นผู้จัดบันทึก

2.2.2 หลักสำคัญในการจัดทำระเบียบสะสม

2.2.2.1 จะต้องเป็นแบบง่าย ๆ สะดวกแก่การใช้และเก็บรักษา

2.2.2.2 หัวข้อต่าง ๆ ที่มีในระเบียบสะสมควรจะเป็นหัวข้อที่มีความสำคัญ ซึ่งจะช่วยให้มีความเข้าใจเด็กได้มากที่สุดและช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจในตนเองด้วย

2.2.2.3 การบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ข้อมูลกับนักเรียน จะต้องมีการจัดบันทึก อย่างสม่ำเสมอ ตลอดระยะเวลาที่นักเรียนอยู่ในโรงเรียน

2.2.2.4 ข้อมูลต่าง ๆ ที่จัดเก็บไว้จะต้องเป็นปัจจุบันและทันต่อเหตุการณ์ เช่น นักเรียนอาจจะมีการย้ายที่อยู่ เปลี่ยนผู้ปกครอง หรือบิดามารดาย้ายที่ทำงาน ก็ควรจะได้มีการแก้ไขให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

2.2.2.5 การรวบรวมข้อมูลและการจัดบันทึกข้อมูล ควรจะทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียนเช่น ครูแนะแนว ครูประจำชั้น เจ้าหน้าที่แผนกทะเบียน ฝ่ายพยาบาลของโรงเรียน เป็นต้น

2.2.2.6 การจัดบันทึกควรตรงตามความเป็นจริง พยายามให้เป็นปรนัยให้มากที่สุด ความคิดเห็นของผู้บันทึก ควรจะเป็นให้น้อยที่สุด

2.2.2.7 ควรมีเนื้อที่ว่างสำหรับให้ครูหรือผู้แนะแนวให้เขียนแสดงความคิดเห็นด้วย

2.2.2.8 ข้อมูลต่าง ๆ ในทะเบียนสะสมให้ถือว่าเป็นความลับ เป็นสิ่งที่สงวนไว้สำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้องให้เท่านั้น

2.2.2.9 ควรมีคำอธิบายและข้อชี้แจงต่าง ๆ อย่างสมบูรณ์ เกี่ยวกับวิธีการใช้ การกรอกหรือการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เพื่อความสะดวกของผู้นำไปใช้

2.2.2.10 เป็นเอกสารที่จะต้องเคลื่อนย้ายไปกับตัวนักเรียนทุกครั้งที่นักเรียนย้ายโรงเรียนและโรงเรียนสุดท้ายจะเป็นผู้เก็บรักษาไว้

ประโยชน์ของทะเบียนสะสม ระเบียนสะสมจะมีประโยชน์มากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นกับข้อมูลที่รวบรวมไว้ในทะเบียนสะสมมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และเป็นปัจจุบัน ระเบียนสะสมก็จะให้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้เด็กรู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องทั้งในด้านการเรียน ความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ ซึ่งจะช่วยให้เด็กยอมรับและคิดปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจตนเองของเด็กจะเป็นแนวทางให้เด็กตัดสินใจดำเนินชีวิตได้อย่างฉลาด

2. เป็นการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนแต่ละคน ซึ่งจะช่วยให้ครูผู้แนะแนว และผู้บริหารโรงเรียนรู้จักนักเรียนแต่ละคนได้รวดเร็วขึ้น ทำให้ครูยอมรับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวเด็ก และร่วมมือกันในการแก้ปัญหาให้นักเรียน

3. ช่วยให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองรู้จักและเข้าใจเด็กของตนยิ่งขึ้น สามารถให้การสนับสนุนหรือส่งเสริมให้เด็กเลือกเรียน หรือเลือกแนวทางการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม และช่วยให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองยอมรับขีดจำกัดความสามารถเด็กของตนอีกด้วย

4. เป็นการประเมินผลนักเรียนในด้านต่าง ๆ ทำให้โรงเรียนทราบว่านักเรียนคนใดมีความสามารถพิเศษในด้าน ซึ่งควรได้รับการส่งเสริม นักเรียนคนใดมีปัญหาซึ่งต้องการความช่วยเหลือจากทางโรงเรียน นอกจากนี้ยังช่วยให้โรงเรียนสามารถจัดกิจกรรม การเรียน การสอน และบริการต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

5. เป็นการทำความเข้าใจพัฒนาการของนักเรียนโดยตลอด ตั้งแต่นักเรียนเข้ามาอยู่ในโรงเรียนจนกระทั่งออกจากโรงเรียน และช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียน สามารถเขียนคำรับรองให้กับนักเรียนผู้นั้นได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

การเก็บทะเบียนสะสม ระเบียนสะสมที่จัดทำขึ้นมา ความจัดเก็บอย่างมีระบบและเป็นระเบียบเรียบร้อย ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการนำออกมาใช้ หรือนำมาจดบันทึกเพิ่มเติมและควรจะถูกเก็บไว้ในตู้เก็บเอกสารที่มิดชิดแน่นหนา เพื่อจะได้รักษาเรื่องราวต่าง ๆ ไว้เป็นความลับ ถ้าโรงเรียนมีห้องแนะแนว ระเบียนสะสมควรจะถูกเก็บไว้ในห้องแนะแนว โดยให้ครูแนะแนวเป็นผู้จัดระบบการเก็บให้เป็นระเบียบ เพื่อความสะดวกต่อการนำไปศึกษาค้นคว้า ในการจัดเก็บทะเบียนสะสมมีปัญหาที่จะต้องพิจารณา 3 ประการ คือ

1. ควรเก็บรักษาระเบียบสะสมไว้เป็นเวลานานเท่าใด
2. ควรจะมีการทำลายระเบียบสะสมหรือไม่ และถ้ามีควรจะทำลายเมื่อใด
3. โรงเรียนจะจัดการอย่างไรกับระเบียบสะสม จึงไม่เป็นภาระในการเก็บรักษา

ความล้มเหลวของระเบียบสะสม แม้ว่าระเบียบสะสมจะมีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อทางโรงเรียนเป็นอย่างมากก็ตาม แต่ในการจัดทำและนำไปใช้อาจจะประสบความล้มเหลวได้ เนื่องจากสาเหตุต่อไปนี้

1. ผู้ทำระเบียบสะสมไม่มีเวลาทำงาน
2. ผู้ใช้ระเบียบสะสมขาดความสามารถในการตีความหมายของข้อมูล
3. ข้อมูลที่ได้ไม่สมบูรณ์เนื่องจากขาดความสามารถในการรวบรวม
4. ข้อมูลที่ได้คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ทำให้เกิดความเข้าใจผิด
5. เข้าใจจุดมุ่งหมายในการทำระเบียบสะสมไม่แจ่มแจ้งทำให้ไม่ได้มีการนำระเบียบสะสมไปใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างแท้จริง

สรุปได้ว่า ระเบียบสะสม หมายถึง เอกสารที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน โดยข้อมูลเหล่านั้นจะต้องมาจากนักเรียนเอง หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง เช่น บิดามารดา หรือผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นผู้กรอกข้อมูล

สรุป การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนทั้งในด้านการเรียน ด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรมส่วนตัวเพื่อที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจและรู้จักนักเรียนมากขึ้น

2.2.3 การคัดกรองนักเรียน

การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการหาวิธีการที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นด้วยความรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอาจจัดกลุ่มนักเรียนตามผลการคัดกรองเป็น 2, 3 หรือ 4 กลุ่มก็ได้ ตามขอบข่ายและเกณฑ์การคัดกรองที่โรงเรียนกำหนด เช่น ในกรณีที่แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม อาจนิยามกลุ่มได้ดังนี้

2.2.3.1 กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ ซึ่งควรได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันและการส่งเสริมพัฒนา

2.2.3.2 กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยงตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การป้องกันและแก้ไขตามกรณี

2.2.3.3 กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มมีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือและแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน

2.2.3.4 กลุ่มพิเศษ คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีความเป็นอัจฉริยะ แสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านอย่างเป็นที่ประจักษ์เมื่อเทียบกับผู้มีอายุในระดับเดียวกันภายใต้สภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพความสามารถพิเศษนั้นจนถึงขั้นสูงสุด

2.2.4 การทดสอบ (Testing)

ในการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล นอกจากจะใช้เทคนิคและอุปกรณ์ที่ไม่ใช่แบบทดสอบ ซึ่งได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน ฯลฯ แล้ว ครูและผู้แนะแนว ยังมีความจำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์ที่เป็นแบบทดสอบในการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคลด้วย เพราะการทดสอบ จะช่วยให้ครูและผู้แนะแนวได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจนักเรียนแต่ละคนเกี่ยวกับระดับสติปัญญา ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้อย่างถูกต้อง (พนม ลิมอารีย์, 2548 น. 133-137)

การทดสอบ หมายถึงการนำชุดของคำถามที่สร้างขึ้นที่เรียกว่า “แบบทดสอบ” นำไปเร้าหรือกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมาและพฤติกรรมนั้นสามารถวัดได้หรือสังเกตได้

ดังนั้นในการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคลโดยวิธีการทดสอบนั้น สิ่งที่จะขาดเสียมิได้ก็คือ “แบบทดสอบ” (Tests) ซึ่งสร้างขึ้นตรงกับวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคลในแต่ละครั้ง

บทบาทของการทดสอบในการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล ครูและผู้แนะแนวจะสามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียน ของตนได้อย่างดี ก็ต่อเมื่อได้เรียนรู้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ เช่น ความสามารถในด้านต่าง ๆ ความสนใจปัญหาต่าง ๆ ที่กำลังประสบ ผลการเรียนของนักเรียน เป็นต้น ไม่เพียงพอแต่ครูและผู้แนะแนวเท่านั้นที่จะต้องเรียนรู้ข้อมูลต่าง ๆ ตัวนักเรียนผู้ต้องการความช่วยเหลือก็มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ความจริงเกี่ยวกับตนเองด้วย เพราะหน้าที่สำคัญของงานแนะแนว คือการช่วยเหลือให้นักเรียนได้มีการตัดสินใจอย่างฉลาด รู้จักและสามารถช่วยตนเองได้

เทคนิคและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคลมีทั้งเครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบและไม่ใช่แบบทดสอบ ซึ่งครูและผู้แนะแนวจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสม นั่นคือครูและผู้แนะแนวจะต้องสามารถวินิจฉัยได้ว่า คุณลักษณะและพฤติกรรมชนิดใดที่สามารถเก็บรวบรวมได้โดยวิธีการทดสอบ และคุณลักษณะหรือพฤติกรรมชนิดใดที่สามารถศึกษาได้จากวิธีการอื่น ๆ

2.2.5 ความมุ่งหมายของการใช้การทดสอบในการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล

2.2.5.1 เพื่อพยายามรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียนซึ่งจะช่วยให้ครูและผู้แนะแนวได้รู้จักและเข้าใจนักเรียนของตนได้ยิ่งขึ้น

2.2.5.2 เพื่อครูและผู้แนะแนวจะได้นำผลจากการทดสอบไปใช้ในการวินิจฉัยนักเรียน

2.2.5.3 เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เกิดความสนใจตนเองอย่างถูกต้อง

2.2.5.4 เพื่อช่วยให้ผู้ปกครองของนักเรียนได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับขีด

ความสามารถและความสำเร็จของบุตรหลานของตน

2.2.5.5 เพื่อทางโรงเรียนจะได้นำผลการทดสอบที่ได้ไปใช้ในการจำแนกตัวนักเรียน โดยเฉพาะในด้านบริการจัดวางตัวบุคคล

2.2.6 เกณฑ์ในการเลือกแบบทดสอบมาใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล

2.2.6.1 ความเที่ยงตรง (Validity) หมายความว่า แบบทดสอบที่นำมาใช้ทดสอบนั้น ช่วยให้ครูหรือผู้แนะแนวได้ข้อมูลตรงกับที่ครูต้องการหรือไม่ หรือต้องการรู้ข้อมูลอย่างหนึ่ง แต่กลับได้ข้อมูลอีกอย่างหนึ่ง

2.2.6.2 ความเชื่อถือได้ (Reliability) หมายความว่า แบบทดสอบที่ครูหรือผู้แนะแนว นำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลนั้นสามารถวัดได้คงที่แน่นอนไม่เปลี่ยนแปลงไปเปลี่ยนมา ไม่ว่าจะวัดกี่ครั้งหรือไม่

2.2.6.3 ความสะดวกในการนำไปใช้ (Practicality) หมายความว่า แบบทดสอบที่ครู หรือผู้แนะแนวนำมาใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคลนั้นสามารถทำได้ง่าย มีคำอธิบายชัดเจน วิธีดำเนินการทดสอบไม่ยุ่งยากซับซ้อน การตรวจและการแปลความหมายทำได้ง่าย

2.2.6.4 ปกติวิสัย (Norms) แบบทดสอบที่ครูหรือผู้แนะแนวนำมาใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นรายบุคคลนั้น ได้มีการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความคล้ายคลึงกับผู้ที่จะมารับการทดสอบ

ข้อควรระวังในการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคลโดยใช้วิธีการทดสอบ การทดสอบแบบ เปรียบเสมือนมีดสองคม หากครูหรือผู้แนะแนวมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบทดสอบที่นำไปใช้ เป็น อย่างดี ผลที่ได้จากการทดสอบก็จะมีคุณค่าเป็นอย่างมาก แต่ถ้าครูหรือผู้แนะแนวขาดความรู้ความ เข้าใจ การทดสอบก็จะเกิดโทษอย่างมหันต์ได้เช่นกัน ดังนั้นในการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคลโดยวิธีการ ทดสอบ ครูหรือผู้แนะแนวควรจะได้ศึกษาสิ่งต่อไปนี้

1. ก่อนจะใช้แบบทดสอบใด ๆ ครูหรือผู้แนะแนวควรจะได้ศึกษาสิ่งต่อไปนี้ให้ถี่ถ้วน เสียก่อน

1.1 วัตถุประสงค์ของแบบทดสอบ

1.2 วิธีการทดสอบ การให้คะแนน และการตีความหมายข้อมูล

1.3 แบบทดสอบที่นำมาใช้มีค่าความเที่ยงตรง และค่าความเชื่อถือได้มากน้อย

เพียงใด

2. ในการทดสอบ ครูหรือผู้แนะแนวจะต้องระวังองค์ประกอบบางประการที่อาจจะทำให้ผลการทดสอบคลาดเคลื่อนไปได้ เช่น องค์ประกอบเกี่ยวกับความตื่นตัว ความเหนื่อยล้า ขาดแรงจูงใจในการทำแบบทดสอบ ทักษะการอ่านไม่ตี หรืออิทธิพลของวัฒนธรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อคะแนนของผู้รับการทดสอบ

3. ครูและผู้แนะแนวไม่ควรละเลยต่ออาการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคลโดยเทคนิคและเครื่องมือที่ไม่ใช่แบบทดสอบ ครูหรือผู้แนะแนวบางคนมุ่งมั่นต่อการใช้แบบทดสอบมากเกินไป ในการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคลเพื่อใช้ในการแนะแนว ควรใช้กลวิธีการใช้แบบทดสอบ และไม่ใช้แบบทดสอบประกอบกัน

2.2.7 ประโยชน์ของการใช้การทดสอบในการเก็บข้อมูล

2.2.7.1 การทดสอบช่วยให้ครูและผู้แนะแนววินิจฉัยนักเรียนได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และเป็นที่ยอมรับได้มากกว่าไม่ได้ทดสอบเสียเลย

2.2.7.2 การทดสอบที่ดีจะช่วยให้ครูหรือผู้แนะแนวสามารถจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน หรือจัดวางตัวนักเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2.2.7.3 ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบมีความหมายชัดเจนกว่าข้อมูลที่ได้จากการใช้เครื่องมือที่ไม่ใช่การทดสอบ

2.2.7.4 การเก็บข้อมูลโดยใช้กลวิธีการทดสอบ ช่วยให้ครูและผู้แนะแนว ได้ข้อมูลในเวลาอันรวดเร็วและสะดวก

2.2.8 ประเภทของแบบทดสอบที่นำมาใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล

2.2.8.1 แบบทดสอบสติปัญญา (Intelligence Test)

2.2.8.2 แบบทดสอบความถนัด (Aptitude Test)

2.2.8.3 แบบทดสอบความสนใจ (Interest Test)

2.2.8.4 แบบทดสอบบุคลิกภาพ (Personality Test)

2.2.8.5 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียน (Achievement Test)

2.2.9 แบบทดสอบสติปัญญา

แบบทดสอบสติปัญญา เป็นเครื่องมืออีกชนิดหนึ่งที่ครูหรือผู้แนะแนว ใช้ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยมีเป้าหมายเพื่อจะวินิจฉัยความสามารถทางสมองหรือสติปัญญาของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด เนื่องจากความสามารถทางสมองหรือสติปัญญาของนักเรียน จะมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนโดยตรง ผลที่ได้จากการทดสอบสติปัญญา จะช่วยให้ครูหรือผู้แนะแนวทำนายได้ว่า นักเรียนคนนั้นจะประสบผลสำเร็จ ในการเรียนหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด

2.2.10 ความมุ่งหมายของการทดสอบสติปัญญาในการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล

2.2.10.1 เพื่อช่วยให้ครูและผู้แนะแนวรู้ถึงระดับความสามารถทางสมองที่แท้จริงเด็ก

2.2.10.2 เพื่อนำผลการทดสอบที่ได้ ไปใช้ในการทำนายความสำเร็จของเด็ก โดยเฉพาะความสำเร็จในด้านที่เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน

2.2.10.3 เพื่อนำผลการทดสอบที่ได้ ไปใช้ในการวินิจฉัยปัญหาของเด็กโดยเฉพาะ ปัญหาที่เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน

2.2.10.4 เพื่อนำผลการทดสอบที่ได้ ไปใช้ในการจำแนกตัวเด็ก โดยเฉพาะในด้านที่เกี่ยวกับการจัดวางตัวบุคคล

2.2.10.5 เพื่อช่วยให้ผู้ปกครองได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับขีดความสามารถ และความสำเร็จของบุตรหลานของตน

2.2.10.6 เพื่อช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจตนเองเกี่ยวกับความสามารถอย่างถูกต้อง

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า การคัดกรองนักเรียนที่ดีจะต้องแยกนักเรียนให้ชัดเจนว่านักเรียนคนใดอยู่กลุ่มไหน โดยครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา จัดแบ่งตามข้อมูลที่มีอยู่ คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา และจะต้องคอยสอดส่องพฤติกรรมนักเรียนในกลุ่มนั้น ๆ อย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น และที่สำคัญคือครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาเก็บผลการคัดกรองนักเรียนให้เป็นความลับไม่ให้นักเรียนรู้ว่าตนเองอยู่ในกลุ่มผิดปกติ

สรุปการคัดกรองนักเรียน หมายถึง การพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา

2.2.11 การส่งเสริมพัฒนาการนักเรียน

การส่งเสริมพัฒนานักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา กลุ่มความสามารถพิเศษให้มีคุณภาพมากขึ้น ได้พัฒนาเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติและกลุ่มพิเศษกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามมาตรฐานที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

การส่งเสริมพัฒนาการนักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ

2.2.11.1 กิจกรรมโฮมรูม (Home-Room Activities)

กิจกรรมโฮมรูม หรือการประชุมในชั้นเรียนเดิม กล่าวได้ว่าการจัดกิจกรรมที่สำคัญของโครงการแนะแนวในโรงเรียน เนื่องจากการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ครูโฮมรูม ได้มีโอกาสใกล้ชิดกับนักเรียนที่ตนเป็นผู้รับผิดชอบ ทำให้ครูมีโอกาสให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการของนักเรียนทำให้นักเรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี (พนม ลิมอารีย์, 2548, น. 159-172)

ความหมายของกิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมโฮมรูม หมายถึง กิจกรรมที่กำหนดให้ครูที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นครูโฮมรูม ได้เข้าไปพบปะกับนักเรียนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งถูกกำหนดให้อยู่ในความรับผิดชอบของตน ณ ห้องเรียนใดห้องเรียนหนึ่งเป็นประจำตามช่วงเวลาที่กำหนดเพื่อให้ข้อเสนอแนะด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัว-สังคม แก่นักเรียนอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขตนเองของนักเรียน

2.2.11.2 ความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมโฮมรูม

- 1) เพื่อช่วยให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกันระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกปลอดภัยและตระหนักว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน
- 2) เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ทราบเรื่องราวและรายละเอียดต่างๆ ที่นักเรียนควรจะทราบ เช่น โอกาสและแนวทางในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ การสร้างเสริมประสิทธิภาพในการเรียน การคบเพื่อน และมารยาทสังคม เป็นต้น
- 3) เพื่อฝึกและส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ และการมีประชาธิปไตยในโรงเรียน
- 4) เพื่อช่วยให้โรงเรียนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดความเจริญงอกงามอย่างมีบูรณาการ (Integration)
- 5) เพื่อช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
- 6) เพื่อช่วยให้งานด้านบริหารของโรงเรียนบังเกิดผลดี จำทำหน้าที่เป็นคนกลางระหว่างผู้บริหารกับนักเรียน โดยการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของทางโรงเรียนให้นักเรียนได้ทราบ และตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียนพร้อมกันไปด้วย
- 7) เพื่อช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจนักเรียนดีขึ้น รู้ถึงปัญหาและความต้องการของนักเรียน ทำให้สามารถให้การช่วยเหลือและสนองตอบความต้องการของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม
- 8) เพื่อช่วยให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ทั้งยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ช่วยกันแก้ปัญหาของกันและกันอีกด้วย

2.2.11.3 หลักในการจัดกิจกรรมโฮมรูม

1) ผู้บริหารจะต้องแต่งตั้งครูโฮมรูมประจำกลุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งแต่วาระแรกที่นักเรียนได้มาเข้าเรียน

2) ในการเลือกครูทำหน้าที่ครูโฮมรูม ควรจะเลือกครูที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เช่น เป็นผู้มีความรู้ทางด้านจิตวิทยาและการแนะแนว มีความสนใจที่จะทำงานร่วมกับเด็ก มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นต้น

3) ในการจัดกิจกรรมโฮมรูมทุกครั้ง ครูโฮมรูมควรจะได้มีการเตรียมการมาก่อน เพื่อช่วยให้กิจกรรมโฮมรูมนั้นจะเกิดผลดีแก่นักเรียนอย่างแท้จริง

4) เพื่อช่วยให้โครงการจัดกิจกรรมโฮมรูมไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรจะได้แต่งตั้งหัวหน้าครูแนะแนวทำหน้าที่ประสานงานและวางโครงการกิจกรรมโฮมรูมตลอดภาคเรียนและทั้งปีการศึกษา และทำรายละเอียดของการจัดกิจกรรมโฮมรูม แต่ละครั้ง

5) สำหรับจำนวนนักเรียนในแต่ละโฮมรูม ควรมีจำนวนไม่มากนัก ประมาณ 25-45 คน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ครูโฮมรูมได้รู้จักและให้ความสนิทสนมกับนักเรียนทุกคนได้อย่างทั่วถึง และควรจะได้ติดตามนักเรียนไปเรื่อยๆ จนกระทั่งนักเรียนสำเร็จการศึกษา

6) ครูโฮมรูมควรจะได้กระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมการจัดโปรแกรมของกิจกรรมโฮมรูมเพื่อช่วยให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณมีความสำคัญและให้ความร่วมมืออย่างแท้จริง

7) ครูโฮมรูมไม่ควรใช้วิธีการอบรมชี้แจงนักเรียนบ่อยครั้งจนเกินไป แต่ควรจะได้ใช้วิธีการแนะแนวหมู่ หรือกิจกรรมกลุ่มซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสนใจและเกิดความสนุกสนาน

8) ครูโฮมรูมควรจะได้มีการจดบันทึกผลการจัดกิจกรรมโฮมรูมทุกครั้ง พร้อมทั้งเสนอความคิดเห็นและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลในการประชุมร่วมกับคณะครูเพื่อดำเนินการปรับปรุงกิจกรรมโฮมรูมให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2.11.4 ข้อสนเทศที่ควรจะนำมาจัดให้กับนักเรียนในกิจกรรมโฮมรูม

- 1) การลงทะเบียนและการเลือกวิชาเรียน
- 2) หลักสูตร การเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล
- 3) ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนที่นักเรียนควรทราบ
- 4) การสร้างเสริมนิสัยและทักษะในการเรียนที่เหมาะสม
- 5) ทุนการศึกษาและบริการต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดให้กับนักเรียน
- 6) การทำความรู้จักและเข้าใจตนเอง
- 7) การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- 8) กิริยามารยาทที่ดีงาม

- 9) การคบเพื่อนทั้งเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ
- 10) ความรัก และการแต่งงาน
- 11) เพศศึกษา และกามารมณ์
- 12) การออกกำลังกายและการพักผ่อน
- 13) การสร้างความเชื่อมั่นในตัวเอง

2.2.12 ประโยชน์ของกิจกรรมโฮมรูม

2.2.12.1 ทำให้ครูกับนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

2.2.12.2 ทำให้นักเรียนมีความรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ ทำให้สามารถปรับตัวได้ดีขึ้น สามารถเลือกและตัดสินใจได้อย่างมีความเชื่อมั่นเพิ่มมากขึ้น

2.2.12.3 ทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

2.2.12.4 ทำให้นักเรียนรู้สึกว่ามีที่พึ่ง ไม่รู้สึกหว่านเหวเมื่อประสบกับปัญหาต่าง ๆ

2.2.12.5 ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างนักเรียนกับผู้บริหารโรงเรียน

2.2.12.6 ทำให้ครูรู้จักนักเรียนของตนดียิ่งขึ้น

2.2.13 การเยี่ยมบ้าน (Home Visitation)

การเยี่ยมบ้านเป็นกลวิธีอีกชนิดหนึ่งที่ครูและผู้แนะแนวควรจะได้ปฏิบัติ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นรายบุคคล เพราะการรู้จักนักเรียนเฉพาะที่โรงเรียน ไม่ช่วยให้ครูและผู้แนะแนวเข้าใจนักเรียน อย่างถูกต้องถ่องแท้ พฤติกรรมที่ผิดปกติของนักเรียนที่แสดงออกที่โรงเรียนอาจจะมีสาเหตุมาจาก ทางบ้านก็ได้ ดังนั้นการเยี่ยมบ้านจึงเป็นกลวิธีที่ครูและผู้แนะแนวควรจะได้กระทำเพื่อช่วยให้รู้จัก นักเรียนได้อย่างถูกต้องไม่ผิดพลาด ซึ่งจะทำให้ครูและผู้แนะแนวสามารถให้การช่วยเหลือได้อย่าง เหมาะสม (พนม ลิ้มอารีย์, 2548, น. 99-102)

2.2.13.1 ความหมายของการเยี่ยมบ้าน การเยี่ยมบ้าน หมายถึง การที่ครูหรือ ผู้ปกครองไปพบปะกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนที่บ้าน เพื่อสร้างความคุ้นเคยและมี สัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ทั้งยังช่วยให้ครูและผู้แนะแนวได้เห็นสภาพเป็นอยู่ของนักเรียน ตลอดจนเจต คติของผู้ปกครองที่มีต่อครู โรงเรียนและนักเรียนอีกด้วย

2.2.13.2 ความมุ่งหมายของการเยี่ยมบ้าน

- 1) เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างโรงเรียนกับทางบ้าน
- 2) เพื่อช่วยให้ครูและผู้แนะแนวได้เห็นสภาพที่แท้จริงเกี่ยวกับบ้าน และ สิ่งแวดล้อมทางบ้านของเด็ก
- 3) เพื่อช่วยให้ครูและผู้แนะแนวได้รู้ถึงเจตคติของผู้ปกครอง ที่มีต่อครู โรงเรียนและนักเรียน

4) เพื่อช่วยให้ครูและผู้แนะแนวได้รู้ถึงสัมพันธ์ภาพระหว่างบิดามารดา หรือผู้ปกครองกับเด็ก ในสภาพที่เป็นจริง

5) เพื่อเพิ่มเติมข้อมูลบางประการเกี่ยวกับเด็ก ซึ่งไม่สามารถจะหาได้ด้วยวิธีการอื่น ๆ

2.2.13.3 ลักษณะของการเยี่ยมบ้าน การเยี่ยมบ้าน เป็นลักษณะหนึ่งของการติดต่อระหว่างบ้านกับโรงเรียนโดยการที่ครูเป็นฝ่ายไปเยี่ยมนักเรียนและผู้ปกครองถึงบ้าน ทำให้ทั้งครูและผู้ปกครองได้เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวเด็กเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ครูจะได้ทราบเรื่องราวต่าง ๆ ของเด็กในขณะที่เด็กอยู่บ้านและผู้ปกครองก็จะได้ทราบเรื่องราวของเด็กในขณะที่เด็กอยู่ที่โรงเรียน ส่วนมากแล้วครูจะเป็นฝ่ายเรียนรู้มากกว่าผู้ปกครอง ทั้งนี้เนื่องมาจากเหตุผล 2 ประการ คือ

1) ผู้ปกครองย่อมมีความสบายอกสบายใจเมื่ออยู่ในบ้านตน สามารถพูดแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ได้อย่างอิสระเต็มที่ ทำให้ครูหรือผู้แนะแนวได้ทราบถึงความรู้สึนึกคิดที่แท้จริงของผู้ปกครอง

2) การไปเยี่ยมบ้านทำให้ครูได้มีโอกาสสังเกตความเป็นไปทางบ้านของเด็กได้เองโดยไม่ต้องฟังคำบอกเล่าของผู้อื่นอีกทอดหนึ่ง

2.2.13.4 ความสำคัญของการเยี่ยมบ้าน การเยี่ยมบ้านช่วยให้ครูได้เห็นสิ่งแวดล้อมทางบ้านของนักเรียนด้วยตนเอง ครูได้เห็นเด็กพร้อมกับบิดามารดา ได้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบิดามารดา และพี่น้องคนอื่น ๆ ในบ้าน ครูได้ทราบว่าเด็กมีความรู้สึกรู้สึกอย่างไรที่โรงเรียนมีพฤติกรรมอย่างไรที่บ้าน มีความถนัดและความสนใจเกี่ยวกับอะไรบ้าง บิดามารดามีการปกครองบุตรหลานของตนอย่างไร ครูและบิดามารดาได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งกันและกัน ทำให้ครูได้เข้าใจถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความเจริญของงานและพัฒนาการของเด็กที่เนื่องมาจากสาเหตุทางบ้านว่ามีอะไรบ้าง นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูกับผู้ปกครองของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันดีขึ้น ผู้ปกครองเข้าใจความต้องการของโรงเรียน และตระหนักว่าโรงเรียนมิได้ทอดทิ้งบุตรหลานของตน แต่ได้ให้ความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ทำให้ผู้ปกครองมีเจตคติที่ดีต่อทางโรงเรียน และให้ความร่วมมือในกิจการต่าง ๆ ที่โรงเรียนต้องการ

2.2.13.5 ข้อเท็จจริงที่ควรจะได้จากการเยี่ยมบ้าน เพื่อช่วยให้การเยี่ยมบ้านของครูหรือผู้แนะแนวเป็นประโยชน์ต่อการเข้าใจตัวเด็กอย่างแท้จริง ครูหรือผู้แนะแนวที่ออกไปทำการเยี่ยมบ้านควรจะได้สังเกตและศึกษาข้อเท็จจริง เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ต่อไปนี้

1) สภาพทั่วไปของบ้าน เช่น บ้านมีลักษณะอย่างไร ตั้งอยู่ในสิ่งแวดล้อมแบบไหน มีบุคคลอยู่ในบ้านมากน้อยเพียงใด บุคคลเหล่านั้นมีความสำคัญและมีอุปนิสัยใจคอเป็นอย่างไร ผู้ปกครองและเด็กมีเจตคติต่อบ้านของตนเป็นแบบใด เช่น รู้สึกว่าบ้านของตนน่าอยู่หรือไม่ และมีความภาคภูมิใจในบ้านของตนมากน้อยเพียงไร

2) สภาพ โอกาสและความสะดวก ในการศึกษาเล่าเรียนที่บ้าน เช่น นักเรียนมีที่ทำงานและอุปกรณ์ที่จะทำงานหรือไม่ และมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนมากน้อยเพียงใด นักเรียนมีเวลาทำการบ้านมากน้อยเพียงใด ผู้ปกครองสามารถให้ความช่วยเหลือแนะนำในเรื่องการเรียนได้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด สิ่งเหล่านี้ย่อมจะบ่งให้ทราบถึงเจตคติและความสนใจของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษเล่าเรียนของนักเรียน และปัญหาเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนในขณะที่อยู่บ้าน

3) เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อครูและโรงเรียนเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ครู หรือผู้แนะนำจะต้องสืบค้นให้ได้ เพราะพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกที่โรงเรียนนั้น อาจจะเป็นผลมาจากเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อครูและโรงเรียน ดังนั้นท่าทีของผู้ปกครองที่มีต่อครูและโรงเรียน ย่อมจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อครูและโรงเรียน ถ้าผู้ปกครองมีเจตคติที่ดีนักเรียนก็จะมีเจตคติที่ดี แต่ถ้าผู้ปกครองมีเจตคติที่ไม่ดี นักเรียนก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีตามไปด้วย เพราะเด็กย่อมจะได้รับ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียนจากผู้ปกครอง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูและผู้แนะนำจะต้องพยายามเรียนรู้เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อครู และโรงเรียนให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

4) เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กทั้งในปัจจุบันและอนาคต ไม่ว่าผู้ปกครองจะมีเจตคติต่อนักเรียนเป็นแบบใด ย่อมมีอิทธิพลต่อการปรับตัวของนักเรียนเป็นอย่างมาก นั่นคือเด็กจะมีปัญหาในด้านการปรับตัวหรือไม่และมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับเจตคติของผู้ปกครองเป็นสำคัญ ครูและผู้แนะนำจึงมีความจำเป็นที่จะต้องทราบข้อมูลด้านนี้ด้วย

2.2.13.6 ข้อปฏิบัติในการเยี่ยมบ้าน

1) มีการนัดหมายกำหนดเวลาการเยี่ยมบ้านไว้ล่วงหน้า เพื่อช่วยให้ผู้ปกครองไม่ตกใจและยินดีให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน เพราะถ้าไม่มีการนัดหมายเวลาเอาไว้ก่อน เมื่อครูไปเยี่ยมบ้านอาจจะไม่พบผู้ปกครองของนักเรียนก็ได้ ทำให้เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ การนัดหมายอาจทำได้โดยการจัดหมายติดต่อพร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ของการเยี่ยมบ้านให้ผู้ปกครองได้ทราบด้วย หรืออาจจะใช้วิธีโทรศัพท์ติดต่อก็ได้

2) ควรศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็กและผู้ปกครองให้มากที่สุดก่อนออกเยี่ยมบ้าน การที่ครูทราบเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็กและครอบครัว จะทำให้การสนทนา ระหว่างครูกับผู้ปกครองเป็นไปอย่างราบรื่นและดูเป็นกันเองยิ่งขึ้น รายละเอียดเกี่ยวกับตัวเด็กและครอบครัว ครูอาจจะศึกษาได้จากกระเบียนสะสมของโรงเรียน

3) ผู้ที่มีหน้าที่เยี่ยมบ้านจะต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เพราะการไปเยี่ยมบ้านมีความจำเป็นที่จะต้องช่วยให้ผู้ปกครองได้มีความสบายใจในการพูดคุยกับครู และไม่เกิดความรู้สึกว่าการไปเยี่ยมบ้านเป็นการไปคอยจับผิด หรือไปสำรวจสถานภาพด้านต่าง ๆ ของผู้ปกครอง แต่เป็นการไปพบปะพูดคุยกับผู้ปกครองเพื่อหาทางให้ความช่วยเหลือส่งเสริมนักเรียนให้มีความเจริญงอกงามและพัฒนาการทุกด้าน

4) ควรสนับสนุนให้เด็กได้ออกมาร่วมวงสนทนาด้วยในระยะแรกที่ครูไปถึง เพื่อช่วยให้ครูและผู้ปกครองมีเรื่องที่จะพูดคุยกันได้ทันที อาจจะเริ่มต้นด้วยการตั้งคำถามหรือข้อคิดเห็นมุ่งมาที่ตัวเด็ก ซึ่งนับว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดี ไม่เกิดความอึดอัดด้วยกันทั้งสองฝ่าย นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูได้มีโอกาสสังเกตดูท่าทีของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กว่าเป็นอย่างไรอีกด้วย

5) พยายามกล่าวถึงนักเรียนแต่ในด้านดีมากกว่าด้านไม่ดี เพราะผู้ปกครองทุกคนย่อมจะมีความรู้สึกภาคภูมิใจ ถ้าได้ยินบุคคลอื่นกล่าวถึงบุตรหลานของตนในด้านดี แม้ว่าตัวผู้ปกครองเองอาจจะพูดว่าเด็กไม่ดีก็ตาม ถ้าครูมีความจำเป็นที่จะต้องพูดถึงปัญหาของเด็ก ก็ควรที่จะพูดด้วยความระมัดระวังไม่ทำให้ผู้ปกครองเกิดความกระเทือนใจจนเกินไป และควรที่จะพูดในตอนท้าย หลังจากที่ครูได้พูดถึงนักเรียนในด้านดีแล้ว

6) ควรจะให้ผู้ปกครองของเด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกต่าง ๆ ออกมาให้มากที่สุด เพื่อช่วยให้ครูได้ทราบถึงเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เพราะการเยี่ยมบ้านจะได้ผลดีที่สุด ถ้าครูจะเป็นฝ่ายรับฟังและสังเกตมากที่สุด และพูดน้อยที่สุด รวมทั้งจะต้องไม่วิพากษ์วิจารณ์โรงเรียน และครูคนอื่น ๆ ด้วย

7) พยายามศึกษาหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวเด็กในสภาพเป็นอยู่ที่บ้าน ให้ได้มากที่สุดทั้งในด้านที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความสนใจทางบ้าน สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว โดยการสนทนาแลสังเกต นอกจากนี้การสังเกตควรจะทำด้วยความระมัดระวังไม่แสดงอาการปฏิกิริยาที่อาจจะทำให้ผู้ปกครองเข้าใจผิดว่าครูกำลังไปตรวจสอบหรือจับผิดตน เพราะถ้าผู้ปกครองเกิดความรู้สึกเช่นนี้แล้ว การเยี่ยมบ้านก็จะประสบความล้มเหลวเนื่องจากไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง

8) ไม่ควรจะเคร่งครัดในเรื่องเวลาจนเกินไป ควรจะทำให้ผู้ปกครองมีความรู้สึกว่าการสนทนาเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็กเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ถ้าครูไม่แสดงอาการรีบร้อนที่จะกลับจนเกินไป ก็จะพบว่าผู้ปกครองมีความเต็มใจที่จะให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวเด็กเพิ่มขึ้นไปอีกไม่น้อย เวลาที่ใช้ในการเยี่ยมบ้านครั้งหนึ่งๆ ควรจะอยู่ระหว่าง 30 นาที ถึง 2 ชั่วโมง นอกจากนี้ช่วงเวลาในการเยี่ยมบ้านควรจะเป็นเวลาที่ไม่มีรบกวนเจ้าของบ้านเช่นการไปเยี่ยมบ้านในเวลาพักผ่อนอาหาร หรือเวลาที่เจ้าของบ้านต้องการพักผ่อน เป็นต้น

9) ไม่ควรพิถีพิถันที่จะปฏิบัติตามแผนจนเกินไป แม้ว่าจะได้มีการวางแผนอย่างละเอียดรอบคอบก็ตาม แต่ก็ควรจะได้มีความยืดหยุ่นได้บ้าง เพื่อช่วยให้ครูสามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงได้ตามความจำเป็นของสถานการณ์

10) พยายามทำให้การเยี่ยมบ้านเริ่มต้นและลงท้ายด้วยดี นั่นคือทั้งครูและผู้ปกครองจะต้องมีความรู้สึกว่าคุณกำลังสนทนา ในเรื่องที่จะเกิดประโยชน์แก่เด็กเมื่อการเยี่ยมบ้านสิ้นสุดลงแล้ว ทั้งสองฝ่ายก็ควรจะมีความรู้สึกว่าคุณได้เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็กอีกหลายอย่าง ซึ่งจะช่วยให้คุณหาหนทางให้ความช่วยเหลือเด็กได้มากขึ้น

11) การเยี่ยมบ้านแต่ละครั้งควรจะได้มีการจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เก็บไว้เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการพิจารณาศึกษาเด็กต่อไป การจดบันทึกควรจะทำหลังจากไปเยี่ยมบ้านมาแล้วโดยไม่ควรปล่อยเวลาไว้นานจนเกินไป เพราะอาจจะทำให้ลืมข้อมูลที่สำคัญบางประการได้

2.2.13.7 ประโยชน์ของการเยี่ยมบ้าน การเยี่ยมบ้านช่วยให้ผู้ปกครองมีเจตคติที่ดีต่อคณะครูและโรงเรียนเห็นความสำคัญของการติดต่อระหว่างบ้านกับโรงเรียน และทำให้ผู้ปกครองกับครูมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

นอกจากนี้การเยี่ยมบ้านยังมีประโยชน์ต่อครูและผู้แนะแนวเป็นอย่างมากนอกจากจะช่วยทำให้ครูกับนักเรียนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน มีความเข้าใจนักเรียนดีขึ้น และทำให้ครูตระหนักว่าควรจะให้ความช่วยเหลือนักเรียนอย่างไรจึงจะเป็นการถูกต้อง และเหมาะสม

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า การส่งเสริมและพัฒนาการเรียน ครูเป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมพัฒนาการเรียนทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านสถิติปัญหาการจัดการเรียนการสอนศึกษาค้นคว้าวิทยาการใหม่ ๆ พร้อมทั้งมีวิธีการถ่ายทอดที่ดียอมทำให้เด็กได้รับการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นนอกจากสอนแล้วครูยังเป็นผู้ที่ดูแลทุกข์สุขของเด็ก เมื่อเด็กอยู่ในโรงเรียน อบรมสั่งสอนให้เด็กเป็นผู้ที่มีจรรยาบรรณเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นที่ปรึกษาเมื่อเด็กมีปัญหา และเป็นผู้ชี้แนวทางที่ถูกต้องให้กับเด็ก ดังนั้นครูจึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการพัฒนานักเรียนทุก ๆ ด้าน ของเด็กเป็นอย่างดี

สรุป การส่งเสริมพัฒนานักเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของครูที่ปรึกษา ทั้งในกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาให้สามารถเป็นบุคคลที่มีคุณภาพแลความภาคภูมิใจตนเองในด้านต่าง ๆ มากขึ้น

2.2.14 การป้องกันและแก้ไขปัญหา

ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูควรให้ความเอาใจใส่นักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกัน และการแก้ไข้ปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การสร้างภูมิคุ้มกัน การป้องกันและแก้ไข้ปัญหาของนักเรียน จึงเป็นภาระ

งานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโต เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนนั้นมีหลายเทคนิค วิธีการ แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมีอย่างน้อย 2 ประการ คือ

2.2.14.1 การให้คำปรึกษาเบื้องต้น

2.2.14.2 การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

สำหรับภาพการศึกษาเพื่ออนาคตประเทศไปมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนนั้น ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้กำหนดนโยบายด้านการศึกษาดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560, น. 10-12)

2.2.15 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนและส่งเสริมการเรียนรู้

2.2.15.1 plugged ค่านิยม 12 ประการ บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.2.15.2 plugged ฝังให้เด็กรักและภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักประวัติศาสตร์ชาติไทย และหน้าที่ความเป็นพลเมืองที่ดี

2.2.15.3 ยึดเด็กเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา มุ่งมั่นการอ่านออกเขียนได้ คิดเป็น มองเห็นอนาคต

2.2.15.4 ปรับหลักสูตรทุกระดับชั้นให้มีความต่อเนื่องกันมุ่งเน้นการศึกษาเพื่อการทำงาน

2.2.15.5 ลดจำนวนรายวิชาอย่างเหมาะสมกับวัย

2.2.16 ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและยกระดับมาตรฐานการศึกษา

2.2.16.1 สร้างโอกาสให้เข้าถึงบริการทางการเงินเพื่อการศึกษาให้มากขึ้น

2.2.16.2 สร้างคนเพื่อส่งเสริมระบบเศรษฐกิจในภูมิภาคและพื้นที่ของตนเอง

2.2.16.3 สร้างความทัดเทียมทางการศึกษาโดยจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม และสื่อดิจิทัล

2.2.16.4 สร้างโอกาสให้เด็กด้อยโอกาสทุกกลุ่มเข้าถึงการจัดบริการการศึกษา

2.2.17 แนวทางการดำเนินงาน

ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2560 น. 50-54)

2.2.17.1 สร้างความเข้าใจในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาและสถานศึกษา ในการดำเนินการตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จำนวน 4 มาตรฐานที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ แนวทางการประเมิน วิธีการประเมินคุณภาพ ภายในของสถานศึกษาตามแนวใหม่ และแนวทางการเขียนรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR)

2.2.17.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพโดยใช้มาตรฐาน การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยเป็นหลักในการเทียบเคียงและเป็นเป้าหมายใน การพัฒนาให้เป็นที่ไปตามระบบการประกันคุณภาพภายใน ประเมินผลการดำเนินงานและเขียนสรุป รายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปี

2.2.18 ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

2.2.18.1 ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตาม และให้คำแนะนำสถานศึกษาในการ กำหนดมาตรฐาน วางแผนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

2.2.18.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพโดยใช้มาตรฐาน การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยและมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยเป็นหลักในการ เทียบเคียงและเป็นเป้าหมายในการพัฒนาให้เป็นที่ไปตามระบบการประกันคุณภาพภายใน การประเมินผล การดำเนินงาน และเขียนสรุปรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปี

2.2.18.3 สังเคราะห์และสรุปรายงานผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของ สถานศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษาทุกแห่งในสังกัด

2.2.18.4 สรุปรายงานข้อมูลพร้อมทั้งส่งเอกสารรายงานการประเมินคุณภาพ การศึกษาประจำปีของสถานศึกษา (SAR) และเอกสารรายงานผลการสังเคราะห์การประเมินคุณภาพ ภายในของสถานศึกษาในสังกัด จำนวน 3 แห่ง แบ่งตามขนาดสถานศึกษา (ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่) ขนาดละ 1 แห่ง รายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบรายงานผลการประเมินส่วนราชการ ตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 (ระบบ KRS) ในการเปิดรอบรายงานรอบที่ 2 (มีนาคม-กรกฎาคม 2560) หรือตามช่วงเวลา ที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

2.2.19 ระดับสถานศึกษา

2.2.19.1 ดำเนินการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ตาม กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

2.2.19.2 ประเมินผลการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้มาตรฐาน วิธีการ และเกณฑ์คุณภาพตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดและ จัดทำสรุปรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินตนเองที่ผ่าน ความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษา และเสนอต่อต้นสังกัดและสาธารณชน

2.2.19.3 นำผลจากการประเมิน บทสรุป และข้อเสนอไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 2.1

แนวทางการประเมินผล

-
1. ประเมินผลจากข้อมูล เอกสาร หลักฐานต่าง ๆ
 - 1.1 เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าการดำเนินการของตัวชี้วัดดังกล่าวได้บรรลุตามข้อมูลที่แจ้งมาจริง เช่น
 - 1.1.1 ภาพถ่าย (ภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว)
 - 1.1.2 รายงานการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา
 - 1.1.3 แผนการดำเนินงานที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจ
 - 1.1.4 คำสั่งแต่งตั้งคณะทำงาน
 - 1.1.5 บันทึกผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัด
 - 1.1.6 เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของตัวชี้วัด

การคิดคะแนนของแต่ละตัวชี้วัดจะพิจารณาจากผลการดำเนินงานตามคำนิยามของตัวชี้วัดเปรียบเทียบกับ เกณฑ์การให้คะแนนของตัวชี้วัดนั้น ๆ ที่ระบุในคำรับรองการปฏิบัติราชการ
 2. การประเมินผลจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ
 - 2.1 ผู้กำกับดูแลตัวชี้วัด
 - 2.2 ผู้จัดเก็บข้อมูล
 - 2.3 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการดำเนินการของส่วนราชการ
 3. การสังเกตการณ์
 - 3.1 การจัดเก็บข้อมูลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด
 - 3.1.1 ความถูกต้อง เช่น มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบโดยมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบและระบุแหล่งที่มา ได้ชัดเจน สามารถสอบย้อนความถูกต้องกับหน่วยงานเจ้าของข้อมูล
 - 3.1.2 ความน่าเชื่อถือ เช่น วิธีการลงบันทึกข้อมูลในแบบฟอร์มและวิธีการที่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ ตรวจสอบ ข้อมูลก่อน และหลังการจัดเก็บ รวมทั้งวิธีการเก็บข้อมูลต่าง ๆ จากเจ้าของข้อมูล
 - 3.1.3 ความทันสมัย เช่น ข้อมูลได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน หรือทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลง
 - 3.1.4 ความสามารถในการตรวจสอบได้ เช่น ส่วนราชการมีความพร้อมให้คณะกรรมการฯ ส่วนราชการ ภาคเอกชนและประชาชนตรวจสอบข้อมูลได้
 - 3.2 สภาพแวดล้อมของสถานที่ที่ดำเนินการตามกิจกรรมหรือโครงการหลัก
 - 3.3 การเก็บรักษาและดูแลเอกสาร/ข้อมูล
 - 3.4 การมีส่วนร่วมของผู้บริหารระดับสูงของส่วนราชการ
-

2.2.20 การให้แรงเสริม

สิ่งที่บี.เอฟ.สกินเนอร์ (Burrhus Frederic Skinner) ถือว่ามีความสำคัญในการสอน คือ การเสริมแรง การให้แรงเสริม (Reinforcement) การเลือกแรงเสริมเป็นสิ่งที่ครูจะต้องใช้การพิจารณาอย่างรอบครอบ ควรจะเลือกว่าจะใช้แรงเสริมอะไร และควรจะคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน จากการวิจัยเกี่ยวกับการใช้แรงเสริม พบว่า ครูจะใช้แรงเสริมได้ 3 ประเภทดังต่อไปนี้ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2553, น. 309-312)

2.2.20.1 การให้ความสนใจและคำชม

2.2.20.2 การอนุญาตให้นักเรียนประกอบกิจกรรมที่นักเรียนชอบหรือต้องการ

2.2.20.3 การให้รางวัลเป็นของ เช่น ของเล่นและขนม หรืออาจจะให้เป็นดาวหรือเบี้ย (Tokens) ซึ่งมีค่าต่าง ๆ กัน นักเรียนอาจจะใช้เบี้ยแลกของใช้ ของเล่น หรือขนมได้

2.2.21 การให้ความสนใจและคำชมเป็นเสริมแรง

ครูทุกคนควรจะให้ให้ความสนใจและคำชมแก่นักเรียน เพราะเป็นสิ่งที่ครูจะใช้ได้ทุกโอกาสและใช้ได้ทันทีที่นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้อสำคัญครูควรระลึกอยู่เสมอว่าการให้ความสนใจหรือคำชมนั้น เป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา ทั้งนักเรียนที่เก่งและอ่อน ครูควรจะต้องใช้แรงเสริมแก่นักเรียนที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียน เป็นต้น ว่านักเรียนมีปัญหาในการสะกด ถ้าสะกดคำถูกต้องครูก็ควรให้คำชม แม้ว่าจะเป็นการสะกดคำที่ไม่ยากก็ตาม

นักจิตวิทยาที่ศึกษาแรงเสริมประเภทนี้พบว่า การใช้คำชมช่วยนักเรียนให้เปลี่ยนพฤติกรรมหรือเรียนรู้อะไรจะได้ผลดีก็ต่อเมื่อ

2.2.21.1 ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนจะต้องอยู่ในขั้นดี ครูที่นักเรียนรักและนับถือก็มักจะใช้คำชมและการให้ความสนใจเป็นแรงเสริมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.21.2 ครูควรจะต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และมีความใส่ใจต่อกิจกรรมหรืองานของนักเรียน เพื่อจะได้ให้คำชมได้เหมาะสมกับโอกาส

2.2.21.3 ครูจะต้องทราบความต้องการของนักเรียนแต่ละคนและควรจะตั้งเกณฑ์ที่จะให้แรงเสริมให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ตัวอย่างเช่น เวลาให้งานแก่นักเรียน ครูไม่ควรจะตั้งความคาดหวังว่านักเรียนทุกคนจะต้องทำงานเสร็จพร้อมกันทุกคน ฉะนั้นเกณฑ์ของการให้งานทำแก่นักเรียนแต่ละคนอาจจะแตกต่างกัน แต่ทุกคนได้รับแรงเสริม เมื่อทำงานเสร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.2.22 การใช้กิจกรรมที่ผู้เรียนชอบทำเป็นแรงเสริม (The Premark Principle)

แรงเสริมที่ดี ตัวอย่างเช่น การชอบเขียนการ์ตูน หรืออ่านหนังสืออ่านเล่นที่ไม่ใช่ตำรา ครูอาจจะใช้การเขียนการ์ตูน หรือการอ่านหนังสือที่ผู้เรียนชอบเป็นแรงเสริมได้ โดยบอกผู้เรียนว่าถ้าทำงานที่ครูสั่งเช่น ทำเลขคณิตเสร็จจะให้เขียนรูปการ์ตูนหรืออ่านหนังสือที่ผู้เรียนชอบได้

2.2.23 การใช้แรงเสริมที่เป็นสิ่งของ เช่น ดาวหรือเบี้ย (Tokens)

สกินเนอร์ได้กล่าวว่าโรงเรียนแห่งหนึ่งอยู่ในถิ่นที่ไกลจากชุมชนในประเทศสหรัฐอเมริกามีปัญหาคือ นักเรียนส่วนมากมักจะขาดโรงเรียนเสมอแต่มีชั้นเรียนชั้นหนึ่งของโรงเรียนที่นักเรียนมาเรียนสม่ำเสมอไม่เคยขาดโรงเรียนเลย ทำให้ทุกคนมีความแปลกใจว่าทำไมครูประจำชั้นจึงสามารถทำให้นักเรียนมาโรงเรียนทุกวัน จากการสอบถามนักเรียนพบว่า นักเรียนมาโรงเรียนเพราะครูมีวิธีการที่ใช้แรงเสริม ทำให้นักเรียนไม่ขาดเรียน คือ ครูให้นักเรียนจับฉลากที่มีตัวเลขตอนเลิกเรียนทุกวัน และนักเรียนนำฉลากไปแลกเป็นของใช้เช่น สมุด ดินสอ หรือขนมได้

การใช้แรงเสริมเป็นสิ่งของหรือดอเบี้ย (Tokens) ได้ผลดีกับนักเรียนที่ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา หรือนักเรียนที่ไม่มีแรงจูงใจที่จะเรียนและนักเรียนที่ปัญญาอ่อน ไม่สามารถที่จะเข้าใจได้เองว่าการศึกษามีผลประโยชน์อย่างไร แต่การใช้แรงเสริมที่เป็นสิ่งของมักจะมีปัญหาในเรื่องการอิ่มตัว (Satiation) คือ ถ้าใช้บ่อยเกินไปสิ่งของที่ใช้เป็นแรงเสริมก็จะมีคุณค่าหรือมีความหมายต่อผู้เรียนและหมดค่าเป็นแรงเสริม

นักจิตวิทยาได้ใช้ลูกกวาดช็อกโกแลตเป็นแรงเสริมของผู้เรียนที่สอนผู้เรียนที่เป็นพวกออติสติก (Autistics) ซึ่งไม่สามารถจะพูดได้แม้ว่าโตแล้วก็ตาม โดยการใช้หลัก Shaping ของสกินเนอร์ จนในที่สุดเด็กออติสติกสามารถพูดได้

การใช้แรงเสริมแบบนี้อาจจะได้ประโยชน์ในโรงเรียนชนบทของไทยเราที่นักเรียนชอบขาดเรียน โดยใช้วิธีให้นักเรียนจับฉลากเป็นตัวเลขและแต่ละตัวเลขมีค่าที่จะแลกเป็นสิ่งของได้ เนื่องจากการใช้การเสริมแรงที่เป็นสิ่งของ ดาว หรือเบี้ย อาจจะเสื่อมค่า นักจิตวิทยาจึงได้ทำการวิจัยหาวิธีการที่จะใช้เบี้ยเป็นการเสริมแรงที่มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

2.2.23.1 ก่อนใช้ควรแน่ใจว่าสามารถที่จะมีของที่จะแลกกับเบี้ยตามที่ได้สัญญากับนักเรียน

2.2.23.2 เวลาใช้เบี้ยเป็นแรงเสริมควรใช้คู่ควบกับคำชม เช่น “ดีมาก” “เก่ง”

2.2.23.3 ควรระวังในการให้ช้อย่าให้ถึงขั้น “อิ่มตัว” เพราะจะไม่มี ความหมาย

2.2.23.4 ควรพยายามลดการใช้เบี้ยลงทีละน้อยและให้คำชมแทน

ตั้งแต่สกินเนอร์ได้เสนอแนะให้โรงเรียนใช้เครื่องช่วยการสอน (Teaching Machine) หรือการสอนแบบโปรแกรม (Programmed Instruction) ในปี ค.ศ. 1984 สกินเนอร์ได้ติดตามดูความเคลื่อนไหวของการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา และเห็นว่าการสอนในโรงเรียนยังไม่ได้ผลเท่าที่ควรเพราะจำนวนนักเรียนที่ไม่จบชั้นมัธยมมีมาก หรือที่จบแล้วก็ได้เรียนรู้สิ่งที่มีอยู่ในหลักสูตรอย่างเต็มที่จึงได้เขียนบทความเสนอแนะให้โรงเรียนปรับปรุงการเรียนการสอน โดยใช้หลักการที่สกินเนอร์ไว้เมื่อ 30 ปีที่แล้ว ดังต่อไปนี้

1. ครูจะต้องมีความแน่ใจว่าสิ่งที่ต้องการจะสอนนั้นคืออะไร หรือครูจะมีวัตถุประสงค์ของแต่ละบทเรียนอย่างแจ่มชัด
2. ครูจะสอนจากง่ายไปหายาก หรือสอนสิ่งที่นักเรียนจำเป็นต้องเรียนเป็นความรู้พื้นฐานก่อน โดยวิเคราะห์บทเรียนที่จะสอนนักเรียนออกเป็นขั้นๆ ว่านักเรียนควรจะเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างไร
3. การสอนควรจะสอนเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนแต่ละคนเรียนตามความสามารถครูควรจะระลึกเสมอว่า นักเรียนมีความแตกต่างกันและไม่ควรคาดหวังให้นักเรียนทุกคนเรียนรู้ ในอัตราเดียวกัน สกินเนอร์กล่าวว่า ไม่มีครูคนใดที่มีความสามารถสอนนักเรียน 30-40 คน ให้นักเรียนรู้ โดยไม่ใช้เครื่องช่วยในการสอน และ/หรือไม่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการสอน
4. ครูควรจะเตรียมการสอนแบบโปรแกรมเพื่อจะให้นักเรียนแต่ละคนเรียนตามความสามารถของตน นักเรียนบางคนอาจจะเรียนรู้เร็วใช้เวลาน้อย บางคนอาจจะเรียนรู้ช้าใช้เวลานานจึงจะจบบทเรียน นอกจากนี้นักเรียนแต่ละคนควรจะได้รับผลย้อนหลัง (Feedback) บอกให้รู้ว่าทำผิดทำถูกทุกอย่าง
5. ครูควรจะใช้ตารางการเสริมแรง โดยให้รางวัลเป็นคำพูดหรือให้เป็นเบี้ยที่จะแลกเปลี่ยนของได้ที่หลัง

สกินเนอร์เชื่อว่า การสอนแบบโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้เด็กเรียนมีประสิทธิภาพมีความภูมิใจว่าตนเรียนได้และเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้และชอบวิชาที่เรียน ซึ่งจะทำให้การเรียน การสอนในโรงเรียนมีประสิทธิภาพสูง

สรุป การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน หมายถึง การดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกคนอย่างทั่วถึงและใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือป้องกันและแก้ไขปัญหามา ไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคมโดยเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา

2.2.24 การส่งต่อนักเรียน

ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนโดยครูที่ปรึกษา อาจมีกรณีที่บางปัญหา มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไปเพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้นหากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือคนใดคนหนึ่งเพียงลำพังความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้น หากลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข ซึ่งครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือการคัดกรองนักเรียนก็ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหาของนักเรียนในแต่ละกรณี การส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

2.2.24.1 การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง

2.2.24.2 การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก หากพิจารณาเห็นว่า เป็นกรณีปัญหาที่มีความยากเกินกว่าศักยภาพของโรงเรียนจะดูแลช่วยเหลือได้

2.2.25 การสอนกิจกรรมแนะแนว (Guidance Claff)

การสอนกิจกรรมแนะแนว หรือกิจกรรมสำรวจนั้นเป็นวิธีการให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนเป็นกลุ่ม ซึ่งหลักสูตรมัธยมศึกษาทั้งตอนต้นและตอนปลายกำหนดไว้ 1 คาบต่อสัปดาห์ ตลอดระยะเวลาที่นักเรียนยังเรียนอยู่ในโรงเรียนโดยเน้นด้านการจัดกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนเกิดความสุขสนานและเกิดการเรียนรู้ เพราะการเรียนกิจกรรมแนะแนวไม่มีหน่วยการเรียน ด้วยเหตุนี้ครูจะต้องให้เทคนิคและศิลปะในการจัดกิจกรรมอย่างสูงและจะต้องเตรียมการล่วงหน้าเป็นอย่างดี (พนม ลิมอารีย์, 2548, น. 168)

2.2.25.1 ความหมายของการสอนกิจกรรมแนะแนว หมายถึง การจัดชั้นสอนความรู้เกี่ยวกับข้อเสนอแนะด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านส่วนตัว-สังคม ให้กับนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาทุกชั้นปีตามข้อกำหนดของหลักสูตร ที่ระบุให้มีการสอนกิจกรรมแนะแนว 1 คาบต่อสัปดาห์ ตลอดปีการศึกษา และเป็นการเรียนที่ไม่มีหน่วยการเรียน

2.2.25.2 ความมุ่งหมายของสอนสอนกิจกรรมแนะแนว

1) เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับข้อเสนอแนะด้านการศึกษาซึ่งนอกจากจะช่วยให้นักเรียนมีความสนใจเกี่ยวกับการศึกษาปัจจุบันของตนแล้วยังจะช่วยให้นักเรียนทราบถึงช่องทางและโอกาสในการศึกษาต่อในอนาคตอีกด้วย

2) เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับข้อเสนอแนะด้านอาชีพอย่างกว้างขวาง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการเลือกอาชีพในอนาคตของนักเรียน

3) เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับข้อสนเทศด้านส่วนตัว-สังคม ซึ่งนอกจากจะช่วยให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเองแล้ว ยังจะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทสังคม การควบคุมอารมณ์ทำให้สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขอีกด้วย

2.2.25.3 หลักการจัดการสอนกิจกรรมแนะแนวเนื่องจากการสอนกิจกรรมแนะแนวเป็นการสอนตามข้อกำหนดของหลักสูตร ที่ระบุให้สอน 1 คาบต่อสัปดาห์ และหน่วยศึกษานิเทศกรรมสามัญศึกษาได้จัดทำหนังสือคู่มือสอนกิจกรรมแนะแนวครบทุกชั้น ตั้งแต่ ม.1-ม.6 ดังนั้นครูผู้ทำหน้าที่สอนกิจกรรมแนะแนวจึงไม่ต้องวิตกกังวลเกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมที่จะนำมาเสนอให้นักเรียน ครูเพียงแต่ศึกษาและทำความเข้าใจกับเนื้อหาและกิจกรรมให้แจ่มแจ้งก็จะสามารถสอนกิจกรรมแนะแนวได้ สิ่งสำคัญก็คือจะต้องมีการวางแผนและเตรียมตัวล่วงหน้าอย่างดี เพื่อช่วยให้การสอนกิจกรรมแนะแนวเป็นไปอย่างราบรื่น นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนานไม่เกิดความเบื่อหน่าย

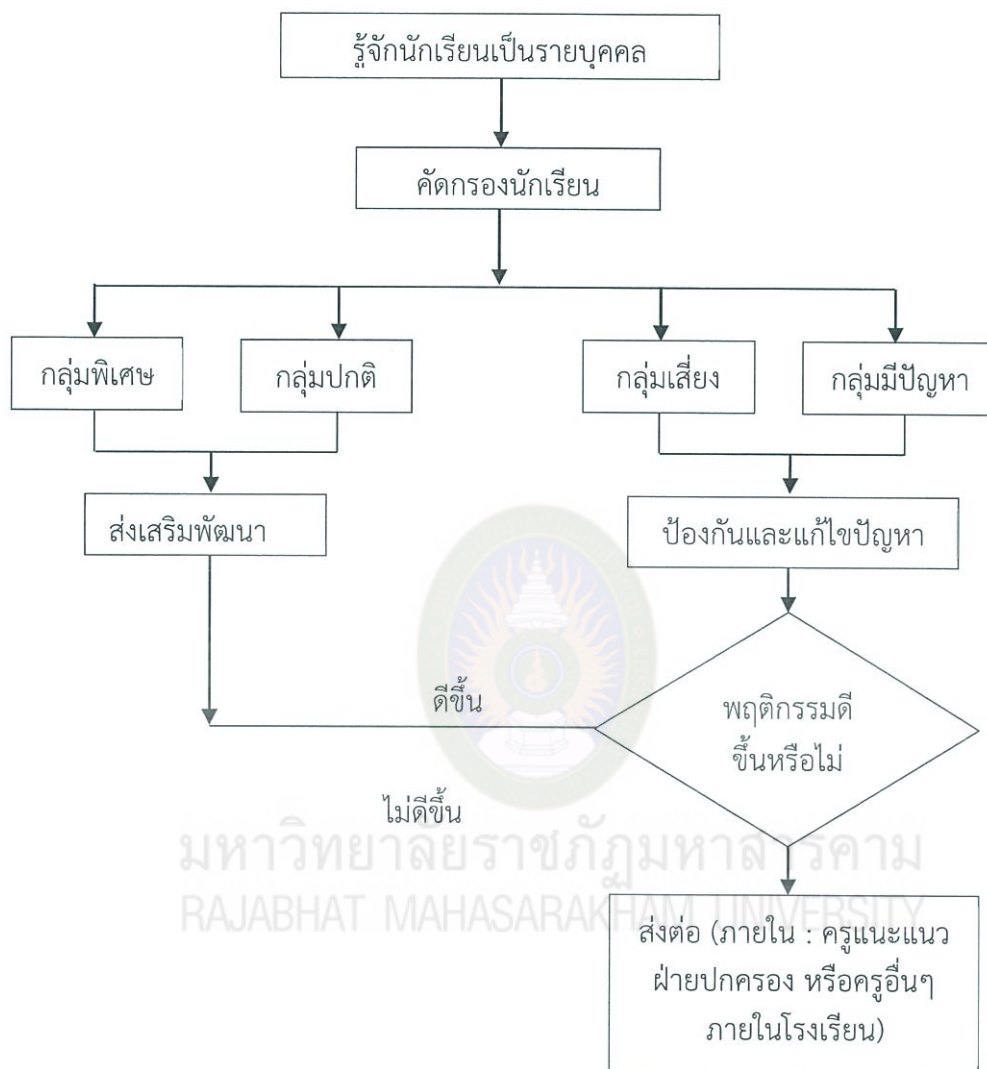
2.2.25.4 ประโยชน์ของการสอนกิจกรรมแนะแนว

- 1) ทำให้รู้จักและเข้าใจนักเรียนแต่ละคนดีขึ้น
- 2) นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการแนะแนว
- 3) ทำให้นักเรียนรู้จักเตรียมตัวเพื่ออนาคต และรู้จักการเข้าสังคม
- 4) ทำให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง
- 5) ทำให้นักเรียนสามารถวางแผนการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพได้

อย่างเหมาะสม

- 6) ทำให้นักเรียนรู้จักวางท่าทางให้ถูกสุขลักษณะ
- 7) ทำให้นักเรียนรู้จักประหยัดใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

2.3 การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ภาพที่ 2.4 กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
(ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552 ข, น. 23)

2.3.1 ขอบข่ายการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3.1.1 วิกฤตด้านเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน เด็กและเยาวชนยุคปัจจุบันจำนวนไม่น้อย ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาและสภาพแวดล้อมที่ไม่สร้างสรรค์ในสังคม ทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนในอดีต แม้ว่าผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และคนทำงานด้านเด็กจะใช้ความรักความปรารถนาดีอย่างมากมายเพียงใดก็ตามก็ไม่อาจพิทักษ์ปกป้อง และคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัย หรือมีพฤติกรรมตามที่สังคมคาดหวังได้ จากการประมวลสถิติข้อมูลสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนของหน่วยงานต่าง ๆ พบว่าเด็กและเยาวชนทั้งที่เป็นนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอื่น ๆ ส่วนหนึ่งมักมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ดังนี้

- 1) ตกเป็นทาสของเกมคอมพิวเตอร์จนถึงขั้น หมกมุ่น และเรียนรู้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากเกม จนไปสู่การประพฤติปฏิบัติ ที่ก่อให้เกิดความสูญเสียแต่ตนเองและสังคม
- 2) นิยมประลองความเร็วโดยการแข่งขันรถมอเตอร์ไซด์ มีพฤติกรรมการใช้รถจักรยานยนต์ที่ผิดกฎหมาย เป็นนักซิ่งวัยใส และเป็นสก็๊อ (สาวน้อยซ้อนท้ายหนุ่มนักซิ่ง)
- 3) ใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหาและข้อขัดแย้ง ทะเลาะวิวาทจับกลุ่มรวมตัวกันสร้างความปั่นป่วนในชุมชนไปจนถึงการยกพวกตีกัน
- 4) มีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น เป็นพ่อแม่ตั้งแต่อายุน้อย มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันตนเอง ขาดความรับผิดชอบ
- 5) เข้าถึงสารเสพติดได้ง่าย เริ่มจากการใช้บุหรี่ยาสูบ ยาไอซ์ ยาเลิฟ และสารอันตรายที่แพร่ระบาดในกลุ่มเด็กและเยาวชน
- 6) ขาดหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจไม่เห็นความสำคัญของหลักศาสนา ค่านิยมความเป็นไทย ความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวค่อนข้างเปาะบาง ติดเพื่อน ติดสื่อ และให้ความสำคัญกับวัตถุมากกว่าความมีคุณธรรมน้ำใจ

นอกจากนี้เด็กและเยาวชนยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคม อาทิ การติดพนัน นิยมเสี่ยงโชค การมั่วสุมในหอพัก ไม่ชอบไปโรงเรียน หนีเรียน ทำร้ายรังแกกันเอง หมกมุ่นกับสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ นิยมบริโภคอาหารกรูบกรอบ อาหารที่ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพ เครียด ซึมเศร้า มองโลกในแง่ร้าย ไม่สนใจต่อปัญหาสังคม อย่างไรก็ตามสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัจจัยเสี่ยงจากสภาพครอบครัว ครอบครัวเป็นสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กและเยาวชนเป็นผลมาจากการเลี้ยงดูด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม ส่งเสริมให้แสดงออกในทางที่ไม่ถูกต้อง ปล่อยปละละเลย เรียนรู้การใช้ความรุนแรงจากสมาชิกในครอบครัว ครอบครัวแตกแยก ผู้ปกครองบีบบังคับ กดดัน

และคาดหวังในตัวเด็กเกินกว่าความเป็นจริง ไม่มีบรรยากาศที่สร้างความรัก ความอบอุ่น ความสัมพันธ์ สนิทสนามสัมพันธ์ เต็มโตในท่ามกลางความสับสน ไม่มีความหวัง ขาดการอบรมปมนิสัย และไม่มีจุดหมาย ปลายทางในชีวิต

2. ปัจจัยเสี่ยงจากโรงเรียน โรงเรียนเป็นบ้านหลังที่สองของเด็ก เป็นบ่อเกิด ของคุณงามความดี โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพ ความรู้ ความสามารถของเด็กและเยาวชนให้เป็น ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของสังคม แต่โรงเรียนจำนวนไม่น้อยยังขาดความพร้อมที่จะทำให้เด็กและ เยาวชนเป็นคนที่สมบูรณ์ตามความมุ่งหวังของสังคมจากการติดตามพบว่า โรงเรียนขาดการดูแล เอา ใจใส่นักเรียนอย่างจริงจังขาดการจัดการที่เหมาะสมต่อการพิทักษ์ ปกป้อง คุ้มครอง และให้การดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ได้อย่างเท่าทัน ทัวถึง ถูกต้องและเป็นธรรม จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยไม่คำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ความสำคัญกฎระเบียบมากกว่าชีวิตจิตใจของนักเรียน พัฒนาผู้เรียน โดยไม่คำนึงถึงองค์รวมตลอดถึงการจัดการกับปัญหาของนักเรียนโดยขาดการมีส่วนร่วม และยัง เลือกใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียน

3. ปัจจัยเสี่ยงจากชุมชนและสังคม ความล้มเหลวในชีวิตของเด็กและ เยาวชน เป็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจ และต้นทุนทางความรู้สึของผู้ปกครองอย่างประเมินค่าไม่ได้ สังคมไทยยังละเลยต่อการจัดระเบียบแบบแผนในชุมชน ชุมชนอ่อนแอขาดสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่าง สมาชิกในสังคมต่างคน ต่างอยู่ เอาหูไปนาเอาตาไปไร่ ปล่อยให้มีการแสวงหาผลประโยชน์จากเด็ก และเยาวชน ยอมรับการเติบโตและขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ไม่สร้างสรรค์ ละเลยต่อปัญหาของเด็ก และเยาวชน ไม่ให้ความสำคัญต่อหน้าที่ของเด็กและเยาวชน มองเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาด้วย ทัศนยะ และทำที่ที่ตอกย้ำซ้ำเติม

4. ปัจจัยเสี่ยงจากเพื่อน เพื่อนเป็นปัจจัยที่สำคัญในชีวิตของเด็กและเยาวชน เป็นธรรมชาติที่เด็กและเยาวชนทุกคนต้องมี แต่เพื่อนที่เป็นดาบสองคมที่อาจทำให้เด็กและเยาวชน จำนวนไม่น้อยก้าวพลาด เช่น เพื่อนที่มีนิสัยเกเร เป็นอันธพาล เสเพล สำมะเลเทเมา การคบเพื่อนที่มี พฤติกรรมโน้มเอียงไปในทางก้าวร้าว เสี่ยงภัย มั่วสุม เบี่ยงเบน หรือการได้รับแรงบีบคั้น กดดัน ชมชู้ หรือการไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็ก และเยาวชนทั้งสิ้น

5. ปัจจัยเสี่ยงจากบุคลิกภาพหรือตัวนักเรียน เด็กและเยาวชนแต่ละคนมี ภาวะด้านพัฒนาการแตกต่างกันมีบุคลิกภาพภายในและภายนอกตามสภาพความเป็นตัวตนที่มี ลักษณะเฉพาะ เช่น มีข้อจำกัดเกี่ยวกับพัฒนาการทางสมองและการรับรู้ ไม่มีความตระหนักในคุณค่า ความสำคัญของตนเอง ขาดทักษะในการคิด บกพร่องทางการเรียนรู้ ปฏิเสธไม่เป็น ควบคุมอารมณ์ และความเครียดไม่ได้ รวมทั้งการมีปัญหาด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต

ด้วยสภาพและปัญหาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนดังได้กล่าวถึงข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงเห็นความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่เกิดจากความร่วมมือของกรมสุขภาพจิตและกรมสามัญศึกษาในอดีต จะเป็นเครื่องมืออีกชิ้นหนึ่งที่จะช่วยให้โรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้ใช้เป็นกลไกในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งแวดล้อมไปด้วยข้อมูลข่าวสาร ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมที่มีความเร็ว ร้อน แร่ง และร้าย ได้อย่างเท่ากัน ทว่าถึง ถูกต้องและเป็นธรรมกับเด็กและเยาวชนทุกคน

2.3.2 ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น

2.3.2.1 ดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามแนวทางที่กำหนดดังนี้

- 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวบรวมข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล จัดทำข้อมูลให้เป็นระบบและเป็นปัจจุบัน
- 2) การคัดกรองนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลจำแนกจัดกลุ่มผู้เรียน เช่น กลุ่มเด็ก มีความสามารถพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาต้องการการช่วยเหลือโดยเร่งด่วน
- 3) ส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน โดยจัดกิจกรรม โครงการ โครงการงาน ส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเอง มีทักษะในการดำรงชีวิต
- 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษากรณีปัญหาที่ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
- 5) การส่งต่อ กรณีปัญหาของนักเรียนซับซ้อน ให้ส่งต่อไปยังครูแนะแนว ฝ่ายปกครอง หรือผู้มีทักษะความสามารถตรงกับลักษณะปัญหา

2.3.2.2 พัฒนาตนเองด้านองค์ความรู้ทางจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา

2.3.2.3 ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษาปัญหากรณี

2.3.2.4 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานและประเมินผล รายงานส่งหัวหน้าระดับ

2.3.3 ครูแนะแนว

2.3.3.1 นิเทศ (Supervising) สนับสนุนและเป็นแกนหลักแก่ครูที่ปรึกษาและผู้เกี่ยวข้องทุกคนในการให้ความรู้ เทคนิค วิธีการ และกระบวนการตามหลักจิตวิทยาและการแนะแนวเพื่อใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในประเด็นสำคัญต่อไปนี้

- 1) เทคนิค วิธีการ และเครื่องมือ เพื่อการรู้จักและเข้าใจผู้เรียน รวมทั้งการคัดกรองจัดกลุ่มผู้เรียน การให้คำปรึกษาเบื้องต้น เช่น การใช้ระเบียบวิธีแบบทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์
- 2) เสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูม การประชุม ผู้ปกครองชั้นเรียน และกิจกรรมสำหรับผู้เรียนทุกกลุ่มคัดกรอง

3) ให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับธรรมชาติและลักษณะของผู้เรียนกลุ่มพิเศษประเภทต่าง ๆ และเสนอแนะแนวทางในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน

2.3.3.2 ให้คำปรึกษา (Counseling) แก่ผู้เรียน (ในกรณีที่ครูที่ปรึกษาไม่สามารถแก้ไขหรือยากต่อการช่วยเหลือ) ผู้ปกครองและผู้ขอรับบริจาคทั่วไป

2.3.3.3 ประสาน (Co-ordinating) กับผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษาเป็นระบบ “เครือข่าย” ในการดำเนินงานแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3.3.4 จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในคาบแนะแนว

2.3.3.5 ให้บริการต่าง ๆ หรือจัดทำโครงการ กิจกรรมกลุ่ม ๆ ให้กับนักเรียน ซึ่งเป็นการสนับสนุนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3.3.6 ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษาปัญหารายกรณี

2.3.3.7 ในกรณีที่นักเรียนมีปัญหายากต่อการช่วยเหลือของครูแนะแนว ให้ส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกและติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน

2.3.3.8 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานและประเมินผลรายงานส่งผู้บริหารหรือหัวหน้าระดับ

2.3.4 ครูผู้สอนประจำวิชาและครูที่เกี่ยวข้อง

2.3.4.1 ศึกษาข้อมูลเป็นรายบุคคล เพื่อรู้จักและเข้าใจผู้เรียนอย่างแท้จริง

2.3.4.2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ครูที่ปรึกษา และให้ความร่วมมือกับครูที่ปรึกษาและผู้เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3.4.3 ให้ข้อมูลการรู้จักและเข้าใจผู้เรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและบริการต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

2.3.4.4 ให้คำปรึกษาเบื้องต้นในรายวิชาที่สอน ในด้านการศึกษาต่อการประกอบอาชีพทักษะการดำรงชีวิต และบุคลิกภาพที่พึงประสงค์

2.3.4.5 พัฒนาตนเองด้านองค์ความรู้ทางจิตวิทยาและการแนะแนวและนำมาบูรณาการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

2.3.4.6 ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษาปัญหารายกรณี ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3.4.7 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน สรุปผล และรายงานส่งหัวหน้าระดับ

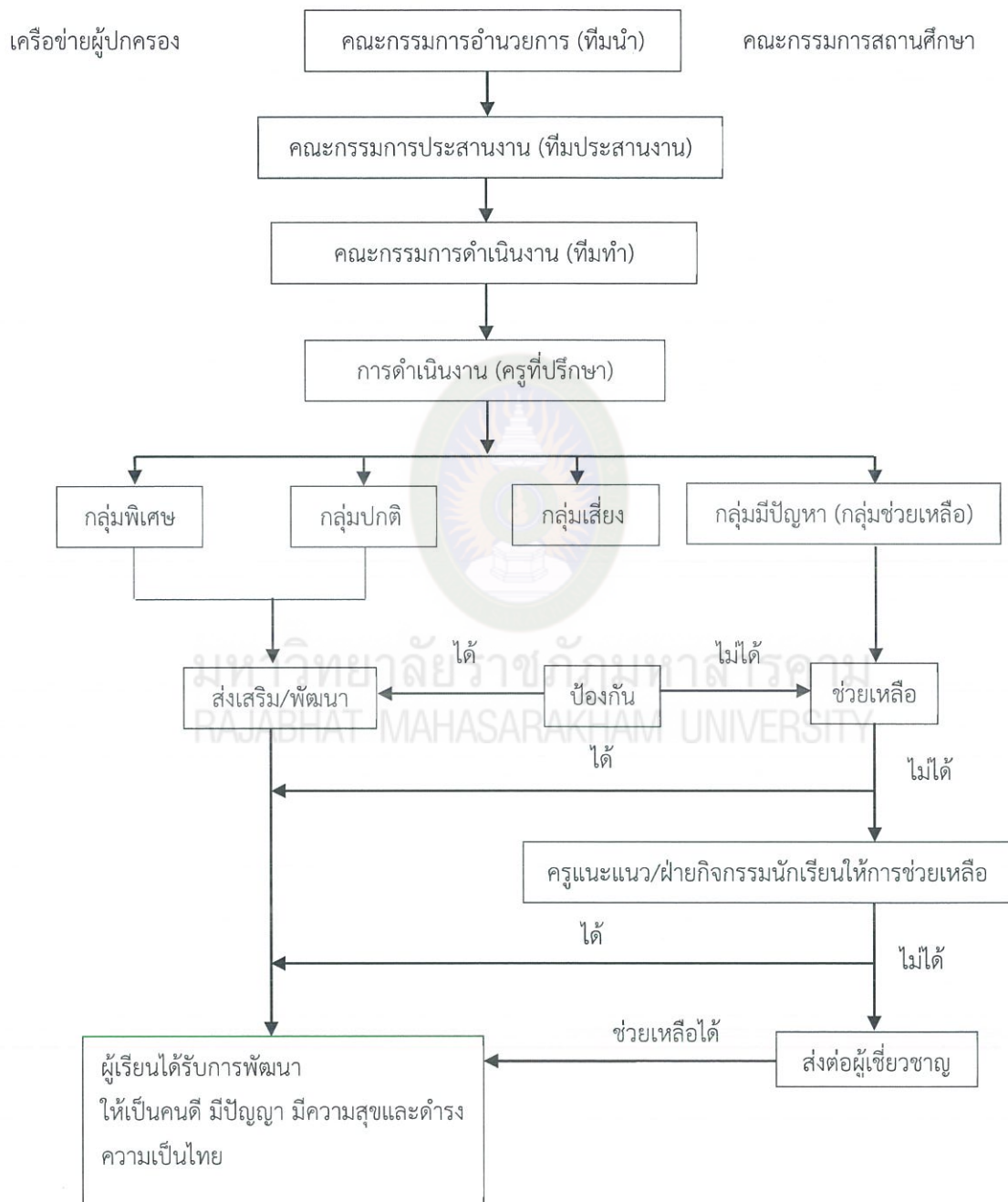
2.3.5 ผู้แทนนักเรียน

2.3.5.1 เรียนรู้ ทำความเข้าใจกรอบแนวคิดของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3.5.2 ประสานงานในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของเพื่อนนักเรียน

2.3.5.3 มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

2.3.5.4 เป็นแกนนำในการดูแลช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนให้ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้จักและการเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตอย่างเต็มตามศักยภาพ

ภาพที่ 2.5 โครงสร้างของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

(ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552 ข, น. 35)

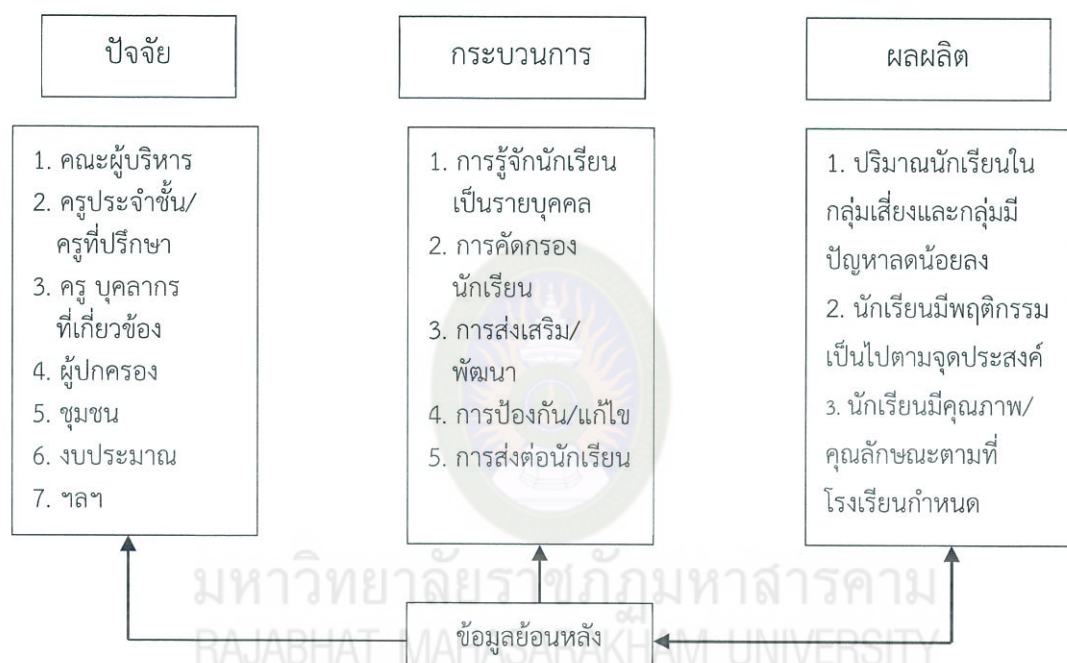
2.3.6 ปรัชญาและหลักการในการทำงานของครูและผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักเรียน
 ปรัชญา (ความเชื่อตามหลักจิตวิทยาและประชาธิปไตย) หลักการ (สิ่งที่ควรยึดถือในการปฏิบัติ)

ภาพที่ 2.6 ปรัชญาและหลักการในการทำงานของครูและผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักเรียน
 (ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552 ข, น. 36)

2.3.7 การพัฒนาความเข้มแข็งให้แก่ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

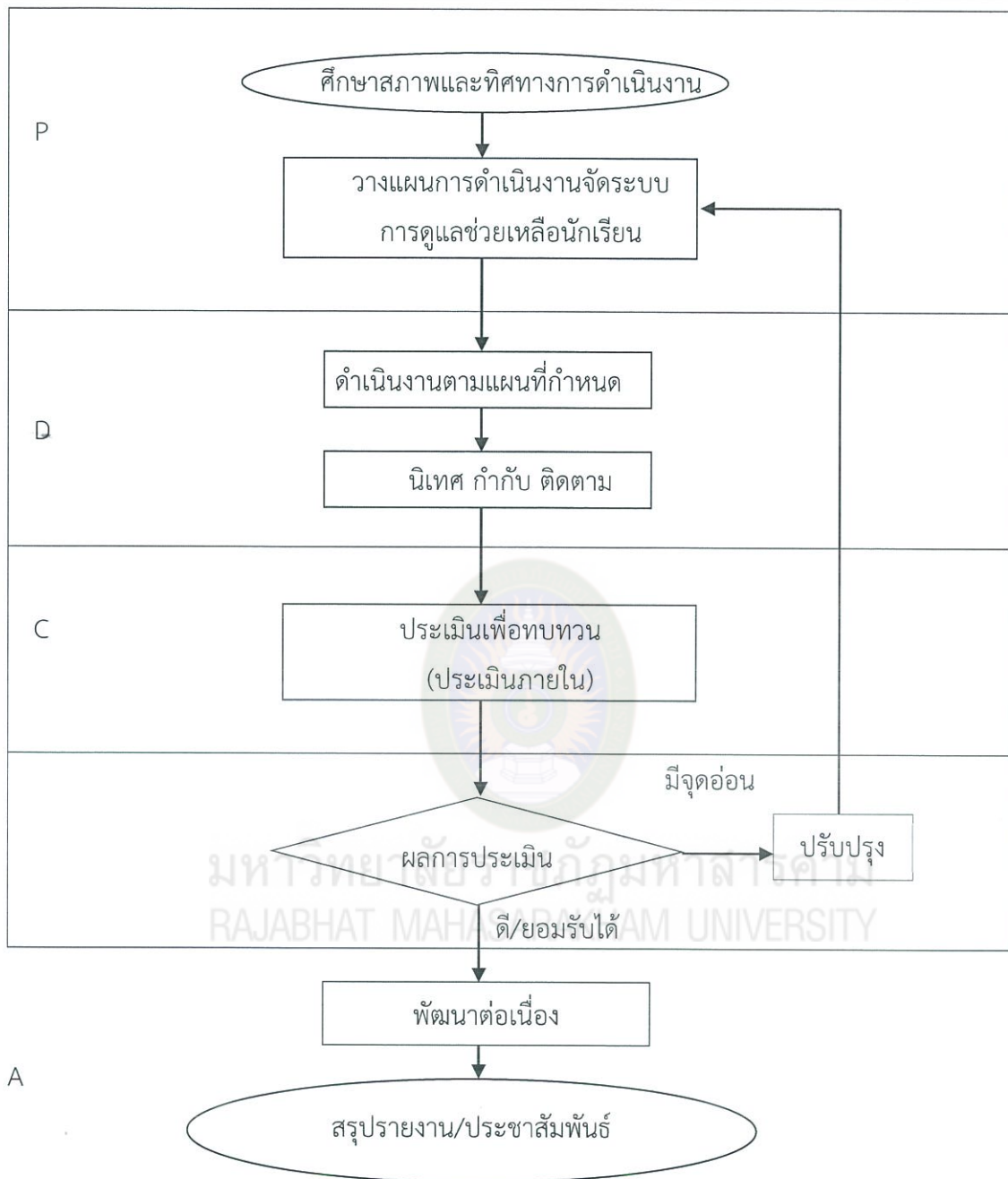
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดทำขึ้นตามแนวคิดการบริหารเชิงระบบที่มีโครงสร้างสำคัญ 3 องค์ประกอบ คือ ปัจจัย (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) โดยแต่ละองค์ประกอบมีรายละเอียดและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 2.7 ระบบและโครงสร้างของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

(ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552 ข, น. 40)

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการปฏิบัติหน้าที่ตามกระบวนการที่กำหนด โดยมีครูหรือบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูประจำวิชา ครูอนามัย ครูแนะแนว ฯลฯ ร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีคณะผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนและเอื้ออำนวยความสะดวกให้การปฏิบัติหน้าที่ของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาและครูผู้สอน/บุคลากรที่เกี่ยวข้องดำเนินไปได้อย่างอย่างราบรื่นมีประสิทธิภาพได้ตามมาตรฐาน ในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่ใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA) ซึ่งเป็นกระบวนการในการดำเนินงานที่มีรูปแบบการพัฒนา ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 2.8 ขั้นตอนการพัฒนาและขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
(ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552 ข, น. 42)

ตารางที่ 2.2

แนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การพัฒนาและขับเคลื่อน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แนวทางการดำเนินงาน
1. ศึกษาสภาพและทิศทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาและทำความเข้าใจนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2. ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหา และศักยภาพของสถานศึกษาในการจัดทำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3. ศึกษาแลวิเคราะห์บริบทของชุมชน
2. วางแผนการดำเนินงานจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างทีมงานและสร้างความตระหนักเจตคติที่ดีในการทำงานแก่ทีมงาน 2. กำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3. กำหนดมาตรฐานการดำเนินงานจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4. จัดทำแผนงาน/ปฏิทินปฏิบัติงานตลอดปีการศึกษาให้ครอบคลุมทั้งดำเนินการจัดการระบบฯ และสร้างกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาทั้ง 5 กระบวนการ คือ <ol style="list-style-type: none"> 4.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 4.2 การคัดกรอง 4.3 การส่งเสริม/พัฒนานักเรียน 4.4 การป้องกัน/แก้ไขปัญหาให้นักเรียน 4.5 การส่งต่อนักเรียน 5. จัดทำสื่อ/นวัตกรรม สนับสนุนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

การพัฒนาและขับเคลื่อน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แนวทางการดำเนินงาน
3. ดำเนินการตามแผนที่กำหนด	<p>ดำเนินการตามแผนการที่จัดทำขึ้นให้ครอบคลุมกิจกรรมต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาบุคลากรให้มีเจตคติ ความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการดำเนินงานตามกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2. สนับสนุนให้ครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนครอบคลุมทั้ง 5 กระบวนการ 3. ผลิตรายการหรือจัดหาสื่อ/นวัตกรรม ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
4. นิเทศ กำกับ ติดตาม	<p>ดำเนินการนิเทศ กำกับ และติดตามการดำเนินงานตามระยะเวลาที่เหมาะสมและครอบคลุมกิจกรรมต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์และประสานความร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 2. นำเสนอข้อมูล ความรู้ หรือนิเทศวิธีที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3. ติดตามผลการดำเนินงาน กระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างน้อยปีละครั้ง 4. เน้นการประเมินเพื่อพัฒนาไม่ใช่การจับผิดตัวบุคคล 5. ประเมินด้วยบรรยากาศแบบกัลยาณมิตร 6. นำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงส่วนที่เป็นจุดอ่อนและพัฒนาในส่วนที่ดีเป็นที่ยอมรับให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น เพื่อให้มีความเข้มแข็งมั่นคงตลอดไป

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

การพัฒนาและขับเคลื่อน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แนวทางการดำเนินงาน
6. สรุปรายงาน/ประชาสัมพันธ์	จัดทำหลักฐานการสรุปรายงาน ประชาสัมพันธ์ที่ ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. จุดประสงค์ 2. เป้าหมาย 3. วิธีการดำเนินงาน 4. ผลการดำเนินงาน 5. ปัญหา อุปสรรค 6. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการพัฒนา 7. การรายงาน เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ <ol style="list-style-type: none"> 7.1 ผลงานดีเด่น Best Practices 7.2 ครู/บุคลากรดีเด่น 7.3 นักเรียนที่มีส่วนร่วม/YC ดีเด่น 7.4 ผู้ปกครอง/ชุมชนที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ สนับสนุนดีเด่น

2.3.8 กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความร่วมมือของคณะกรรมการทุกคนจะมีการประสานงานกันตลอดเวลาที่มีวิธีการดำเนินงานและให้เครื่องมือต่าง ๆ ตามตารางที่ 2.3 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.3

กระบวนการดำเนินงาน วิธีการและเครื่องมือของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กระบวนการดำเนินงาน	วิธีการ	เครื่องมือ
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ศึกษาข้อมูลจาก	1. ระเบียบสะสม
1.1 ด้านความสามารถ	1. ระเบียบสะสม	2. แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก
1.1.1 การเรียน	2. แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก	(SDQ)
1.1.2 ความสามารถอื่น ๆ	(SDQ) หรือ	3. อื่น ๆ เช่น
1.2 ด้านสุขภาพ	3. อื่น ๆ เช่น	3.1 แบบประเมินความฉลาด
1.2.1 ร่างกาย	3.1 แบบประเมินความฉลาด	ทางอารมณ์ (E.Q.)
1.2.2 จิตใจ	3.2 การสัมภาษณ์นักเรียน	3.2 แบบสัมภาษณ์นักเรียน
1.2.3 พฤติกรรม	3.3 การสังเกตพฤติกรรม	3.3 แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง
1.3 ด้านครอบครัว	3.3 การสังเกตพฤติกรรม	และการเยี่ยมบ้านนักเรียน
1.3.1 เศรษฐกิจ	นักเรียน	3.4 แบบบันทึกการตรวจ
1.3.2 การคุ้มครองนักเรียน	3.4 การเยี่ยมบ้านนักเรียน ฯลฯ	สุขภาพด้วยตนเอง
1.4 ด้านอื่น ๆ		
2. การคัดกรองนักเรียน	วิเคราะห์ข้อมูลจาก	1. เกณฑ์การคัดกรองนักเรียน
2.1 กลุ่มปกติ	1. ระเบียบสะสม	2. แบบสรุปผลการคัดกรองและ
2.2 กลุ่มเสี่ยง	2. แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก	ช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล
2.3 กลุ่มมีปัญหา	(SDQ) หรือ	3. แบบสรุปผลการคัดกรอง
	3. แหล่งข้อมูลอื่น ๆ	นักเรียนเป็นห้องเรียน
3. การส่งเสริมนักเรียน	จัดกิจกรรมต่อไปนี้	1. แนวทางการจัดกิจกรรม
(สำหรับนักเรียนทุกกลุ่ม)	1. กิจกรรมโฮมรูม (Homeroom)	โฮมรูมของโรงเรียน
	2. ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน	2. แนวทางการจัดกิจกรรมประชุม
	(Classroom Meeting) หรือ	ผู้ปกครองชั้นเรียนของโรงเรียน
	3. กิจกรรมอื่น ๆ ที่ครูพิจารณาว่า	3. แบบบันทึก/สรุปประเมินผล
	เหมาะสมในการส่งเสริม	การดำเนินกิจกรรม
	นักเรียนให้มีคุณภาพมากขึ้น	3.1 โฮมรูม
		3.2 ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน
		3.3 อื่น ๆ

(ต่อ)

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

กระบวนการดำเนินงาน	วิธีการ	เครื่องมือ
4. การป้องกันและแก้ไขปัญห (จำเป็นอย่างมากสำหรับนักเรียน กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้การปรึกษาเบื้องต้น 2. ประสานงานกับครูและ ผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อการจัด กิจกรรมสำหรับการป้องกันและ การช่วยเหลือแก้ไขปัญหของ นักเรียน <ol style="list-style-type: none"> 2.1 กิจกรรมในห้องเรียน 2.2 กิจกรรมเสริมหลักสูตร 2.3 กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน (Buddy) 2.4 กิจกรรมซ่อมเสริม 2.5 กิจกรรมสื่อสารกับ ผู้ปกครอง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อ การป้องกันและแก้ไขปัญห ของนักเรียน 5 กิจกรรม 2. แบบบันทึกสรุปผลการคัดกรอง และช่วยเหลือนักเรียนเป็น รายบุคคล 3. แบบบันทึกรายงานผลการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน
5. ส่งต่อ	<ol style="list-style-type: none"> 1. บันทึกการส่งนักเรียนไปยังครูที่ เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือ นักเรียนต่อไป เช่น ครูแนะแนว ฝ่ายปกครอง ครูประจำวิชา ครู พยาบาล เป็นต้น ซึ่งเป็นการส่ง ต่อภายใน 2. บันทึกการส่งนักเรียนไปยัง ผู้เชี่ยวชาญภายนอกโดยครูแนะ แนวหรือฝ่ายปกครองเป็น ผู้ดำเนินการ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แบบบันทึกการส่งต่อของ โรงเรียน 2. แบบรายงานแจ้ง ผลการช่วยเหลือนักเรียน
5.1 ส่งต่อภายใน		
5.2 ส่งต่อภายนอก		

2.4 ข้อมูลทั่วไปสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

2.4.1 สภาพทั่วไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาได้จัดตั้งขึ้นตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 37 โดยอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 33 การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสม ด้านอื่นด้วยและมาตรา 34 ให้จัดระเบียบบริหารราชการของเขตพื้นที่การศึกษา โดยให้มีการจัดตั้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นในทุกเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 183 เขต และสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 โดยยุบรวมสำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอ สำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอ และสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ เข้าเป็นหน่วยงานเดียวกัน มีหน้าที่รับผิดชอบ การบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่ประชากรในวัยเรียนในเขตอำเภอพล อำเภอหนองสองห้อง อำเภอแวงน้อย อำเภอแวงใหญ่ และอำเภอโนนศิลา ตั้งอยู่ที่ถนนเมืองพล – ชัยภูมิ (บริเวณด้านหน้า ของโรงเรียนพล) ตำบลลอมคอม อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น โดยมีระยะทางห่างจากจังหวัดขอนแก่น ประมาณ 75 กิโลเมตร มีจำนวนโรงเรียนในสังกัด 186 โรงเรียน นักเรียน 17,805 คน (ข้อมูล 10 มิ.ย. 60) ครู 1,565 คน ศึกษานิเทศก์ 18 คน และบุคลากรทางการศึกษาอื่น 42 คน

2.4.2 วิสัยทัศน์ (Vision)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 จัดการศึกษามีคุณภาพและ ได้มาตรฐาน ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ ใช้เทคโนโลยีเป็น เน้นค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ

2.4.3 พันธกิจ (Mission)

2.4.3.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ

2.4.3.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 2 ตาม หลักสูตรและค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ

2.4.3.3 พัฒนาระบบบริหารจัดการที่เน้นการมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษา และบูรณาการจัดการศึกษา

2.4.4 เป้าหมาย (Goals)

2.4.4.1 ผู้เรียนระดับประถมศึกษา และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัยและมีคุณภาพและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2.4.4.2 ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีคุณภาพและเสมอภาค

2.4.4.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีสมรรถนะตรงตามสายงาน และมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

2.4.4.4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ และสถานศึกษา มีประสิทธิภาพและเป็นกลไกขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สู่คุณภาพระดับมาตรฐานสากล

2.4.4.5 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เน้นการทำงานแบบบูรณาการ มีเครือข่ายการบริหารจัดการ บริหารแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา กระจายอำนาจและความรับผิดชอบสู่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา

2.4.4.6 หน่วยงานทุกระดับพัฒนาสื่อ เทคโนโลยี และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.4.7 หน่วยงานทุกระดับ มีงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

2.4.5 กลยุทธ์

2.4.5.1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคง

2.4.5.2 การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

2.4.5.3 การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

2.4.5.4 การขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

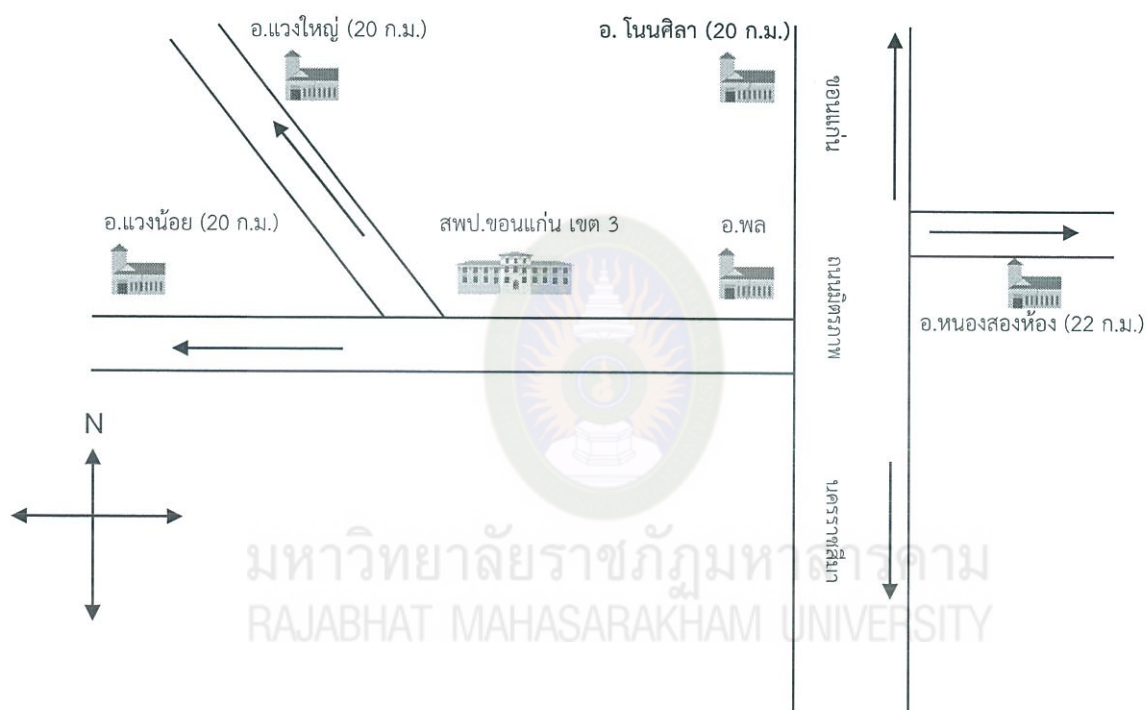
2.4.5.5 การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.4.5.6 การพัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

2.4.6 การคมนาคม

การคมนาคมเชื่อมระหว่างอำเภอภายในเขตพื้นที่การศึกษามีทางหลวงสายเอเชีย หมายเลข 12 ผ่านสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 จากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตกเชื่อมต่อกับจังหวัดชัยภูมิ และมีทางหลวงจังหวัดเชื่อมกับทุกอำเภอ โดยมีระยะทางระหว่างอำเภอ ถึงที่ตั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ดังนี้

- 2.4.6.1 อำเภอพล ถึงที่ตั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะทาง 1 กิโลเมตร
- 2.4.6.2 อำเภอหนองสองห้อง ถึงที่ตั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะทาง 22 กิโลเมตร
- 2.4.6.3 อำเภอแวงน้อย ถึงที่ตั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะทาง 20 กิโลเมตร
- 2.4.6.4 อำเภอแวงใหญ่ถึงที่ตั้งสำนักงานเขตพื้นที่ระยะทาง 20 กิโลเมตร
- 2.4.6.5 อำเภอโนนศิลาถึงที่ตั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะทาง 20 กิโลเมตร

ภาพที่ 2.9 การคมนาคม

ภาพที่ 2.10 โครงสร้างการบริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3
(ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3, 2561)

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

สุรัชต์ ชาตะรักษ์ (2550) ได้ศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 โดยศึกษาโดยรวมและรายด้าน ผลการศึกษาพบว่า

1. ระดับการดำเนินงาน และผลการดำเนินงานตามมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ มาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐานด้านกระบวนการ และมาตรฐานด้านผลผลิต

2. เปรียบเทียบการดำเนินงานตามมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ทั้งโดยรวม และรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบการดำเนินงานตามมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ตามประเภทของโรงเรียนทั้งโดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

นิमित เจียมตน (2552) ได้ศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อ ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน และด้านการคัดกรองนักเรียน ตามลำดับ

2. ครูที่ปรึกษาที่สังกัดขนาดโรงเรียนต่างกันมีการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่ปรึกษาที่สังกัด โรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มากกว่าครูที่ปรึกษาที่สังกัดโรงเรียนขนาดกลาง ทั้งโดยรวมและรายด้าน

3. ครูที่ปรึกษามีระดับชั้นของครูที่ปรึกษาต่างกัน มีการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

รุจิราภรณ์ คำศิลา (2552) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาและการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

จุรีรัตน์ มีพันธ์ (2553) ได้ศึกษาการศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษาอำพล เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชน โดยรวมและรายด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการคัดกรองนักเรียนตามลำดับ และการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ถนัด แสนกล้า (2553) ได้ศึกษาการศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า

1. การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ชั้นโดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การส่งเสริมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รองลงมา คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การส่งต่อ

2. การเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์เขต 3 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์เขต 3 ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน คือการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภุชิสสะ รุ่งวัฒนชัย (2553) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามประเภทโรงเรียน พบว่าระดับการมีส่วนร่วมของครูในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อ และพบด้านที่ไม่แตกต่างกันใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการคัดกรองนักเรียน เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่สำคัญในเบื้องต้นที่ครูทุกคนจะต้องปฏิบัติ และจะทำให้รู้จักนักเรียน ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการในขั้นตอนต่อไปของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเมื่อจำแนกตามประสบการณ์ของครู ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยและมาก โดยรวมและรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

ศกุนตลา วิไลขำ (2554) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองและชุมชนต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของผู้ปกครองและชุมชนต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ชัยนาท ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 4) ด้านการส่งเสริมนักเรียน และ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองและชุมชนต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา พบว่า เมื่อจำแนกตามอาชีพ และจำแนกตามภาระทางครอบครัว ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา จำนวนบุตร และความเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียนเมื่ออยู่ที่บ้าน ในภาพรวมและรายด้านไม่ต่างกัน

ปานฤทัย บัวชุม (2554) ได้ศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในเขตอำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม ผลการศึกษาพบว่า

1. การดำเนินงานการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในเขตอำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร ได้แก่ สถานภาพและประเภทโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ระดับมาก 5 ด้าน ปานกลาง 1 ด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการศึกษาสภาพและทิศทางการดำเนินงาน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านสรุปรายงานและประชาสัมพันธ์

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในเขตอำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม จำแนกตามสภาพ โดยรวมผู้บริหารและครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นมากกว่าครูที่ปรึกษา เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นมากกว่าครูที่ปรึกษาทุกด้าน จำแนกตามประเภทโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาส มีการดำเนินงานบริการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษามากกว่าโรงเรียนขยายโอกาส เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาสมีการดำเนินงานการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าโรงเรียนประถมศึกษา ส่วนโรงเรียนขยายโอกาสไม่แตกต่างกัน

อมรรัตน์ อุดแก้ว (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนยางคำพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการปฏิบัติการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย โดยมีการปฏิบัติด้านการช่วยเหลือและการส่งต่อน้อยที่สุด ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหามากที่สุด

2. การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนยางคำพิทยา ดำเนินการโดยจัดอบรมครู จัดการศึกษาดูแลช่วยเหลือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนที่มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนดีเด่น จัดทำคู่มือเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดระบบการนิเทศติดตามช่วยเหลือครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักเรียนอย่างเป็นระบบครบวงจร ชี้แจงและทำความเข้าใจกับครูผู้รับผิดชอบในการคัดกรอง นักเรียนตามเกณฑ์ที่โรงเรียนได้จัดทำขึ้น

3. ผลการพัฒนาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนยางคำพิทยาคมเป็นระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องจากทุกฝ่าย มีขั้นตอนการปฏิบัติและตรวจสอบการปฏิบัติทุกขั้นตอนเป็นระบบ ประเมินผลจากระดับชั้นเรียน ช่วงชั้น และระดับโรงเรียนตามลำดับ และเมื่อนำไป

ทดลองใช้ พบว่า มีการปฏิบัติโดยรวมอยู่บนระดับมากที่สุด ทั้งด้านผลผลิต และด้านกระบวนการ ส่วนด้านปัจจัยมีการปฏิบัติในระดับมาก การจัดกิจกรรมการส่งเสริมพัฒนานักเรียนหลากหลาย ตรงเป้าหมาย มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

สุภัทร์ แสนกล้า (2555) ได้ศึกษารูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพกระสัง 1 พบว่า 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการดำเนินการโดยจัดครูประจำชั้นให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละกลุ่ม ดำเนินการรวบรวมข้อมูลรายบุคคลของนักเรียน ต้องครอบคลุมด้านความรู้ความสามารถ ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว ปัญหาที่พบ ขาดการจัดระบบสารสนเทศข้อมูลนักเรียน 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า ดำเนินการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบบันทึกคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยแยกนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ปัญหาที่พบคือครูขาดความรู้ความเข้าใจในการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบบันทึกคัดกรองนักเรียน และไม่ได้นำผลการคัดกรองไปดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน พบว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย ปัญหาที่พบ ขาดการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน 4) ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข พบว่า ครูประจำชั้น โดยใช้เทคนิคและวิธีการที่หลากหลาย ปัญหาที่พบ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่สามารถขยายผลการดำเนินงานสู่ที่บ้านได้ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า มี 2 กรณี คือ กรณีภายในโรงเรียนครูประจำชั้นจะส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครอง ปัญหาที่พบคือ ขาดความต่อเนื่องและการประสานงานที่ดี และกรณีภายนอกโรงเรียน เป็นวิธีการส่งต่อนักเรียนเพื่อขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อพบว่านักเรียนมีปัญหายุ่งยากซับซ้อน ปัญหาที่พบคือ ขาดข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานภายนอก

2. รูปแบบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพกระสัง 1 ผลการศึกษาสรุปได้ 8 ขั้นตอนดังนี้ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรมีการจัดระบบสารสนเทศข้อมูลนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ควรเน้นการจัดกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจจากนักเรียน 4) ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข ควรทำความเข้าใจกับผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลานให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ 5) ด้านการส่งต่อนักเรียนมี 2 รูปแบบ คือ การส่งต่อนักเรียนภายในโรงเรียน ควรจัดประชุมสร้างข้อตกลงร่วมกันในการประสานงานกันระหว่างครูประจำชั้น กับครูพิเศษอื่น ๆ การส่งต่อนักเรียนภายนอกโรงเรียน ต้องจัดทำแผนการปฏิบัติการเพื่อรองรับ ประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานภายนอกเพื่อขอความ

ร่วมมือในการดูแลนักเรียน 6) ด้านการประเมินผลการดำเนินงานควรจัดครูรับผิดชอบให้ดำเนินการ ต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน 7) ด้านการสรุปผลการดำเนินงาน ควรมีการจัดให้มีการประชุมสรุปงาน อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ 8) ด้านการรายงานผลการดำเนินงาน ควรมีการนิเทศ กำกับติดตามงาน ให้เป็นไปตามปฏิทินการส่งงานที่กำหนดไว้

อะหมัด หลีสันมะหมัด (2555) ได้ศึกษาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษา อำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ผล การศึกษาพบว่า

1. การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา อำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 โดยภาพรวมผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากและรายด้าน พบว่า ด้านการปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงาน (Action) อยู่ในระดับปานกลางส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก เรียนค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (Plan) รองลงมาด้านการปฏิบัติงาน ตามแผน (Do) และด้านการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล (Check)

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับการบริหารระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลา เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า จำแนกตาม ตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนจำแนกตามประสบการณ์การทำงานมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา อำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ผู้บริหารและครูผู้สอนมี ข้อเสนอแนะดังนี้ ด้านการวางแผนปฏิบัติงาน (Plan) ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรมีการ ประชุมร่วมกันวางแผนการจัดทำแผนกลยุทธ์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กำหนดปฏิทินการ ปฏิบัติงานตลอดปีการศึกษา ด้านการปฏิบัติงานตามแผน (Do) ควรมีการประชุมสัมมนาเพื่อพัฒนา ครู บุคลากรผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีม ทีมนำ ทีมทำ และทีมสนับสนุนอย่าง เป็นระบบและต่อเนื่อง ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล (Check) ควรมีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลอย่างน้อยภาคเรียนละหนึ่งครั้ง และด้านการปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงาน (Action) ควรมีการจัดทำหลักฐาน สรุปผลการดำเนินงานควรนำปัญหาข้อบกพร่องที่ผ่านมา มา วิเคราะห์หาสาเหตุเพื่อนำมาแก้ไข ปรับปรุง พัฒนา ใช้ในการวางแผนการปฏิบัติต่อไปและผลการ ดำเนินงานควรมีการประชาสัมพันธ์แก่สาธารณชน

กุลชญา กมลคณาวุฒิ (2556) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า

1. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียน ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 จำแนกตามประเภทการทำงานและระดับช่วงชั้นเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จุฑาทิพย์ พงษา (2558) ได้ศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมาคือการส่งเสริมนักเรียน และการส่งต่อนักเรียน การคัดกรองนักเรียน และการป้องกันและแก้ไขปัญหา

2. ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ การส่งเสริม การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการคัดกรองนักเรียน

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Dennis (1981) แห่งมหาวิทยาลัยมิสซูรี โคลัมเบีย ได้ทำการวิจัยเรื่อง การควบคุมพฤติกรรมและวินัยนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. ห้องเรียนที่ครูใช้วิธีการควบคุมนักเรียนอย่างเคร่งครัดจะไม่มีผลอย่างแท้จริงต่อการมีวินัยของนักเรียน และนักเรียนจะมองว่าครูเป็นผู้ที่คอยควบคุมนักเรียนมากกว่า

2. นักเรียนจะชอบครูที่ให้การช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าครูที่ควบคุมนักเรียนให้อยู่ในวินัยอย่างเคร่งครัด

3. ในการรักษาวินัยของนักเรียนจะไม่มี ความแตกต่างกันระหว่างครูที่ช่วยเหลือนักเรียน และครูที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน

4. ในเรื่องการดูแลความประพฤติของนักเรียน ปรากฏว่าครูที่ละเลยกับครูที่มีความเคร่งครัดอย่างมาก จะมีผลต่อการรักษาวินัยของนักเรียน

Hill (1993) ได้ศึกษาการรับรู้ของครูและผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาวิจัยในโรงเรียนขนาดเล็ก ในเขตชานเมืองรัฐคาโรไลนาเหนือ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการรับรู้ของบุคคลทั้ง 2 กลุ่ม ในเรื่องพฤติกรรมนักเรียนถือว่าเป็น การผิดวินัยที่รุนแรงปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้เกิดการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ตลอดจนกรณีการลงโทษนักเรียนโดยการพักการเรียน การงดเรียนบางรายวิชา การไล่ออกเมื่อนักเรียนเกิดการทะเลาะวิวาท มีการต่อสู้ชกต่อยกัน การทำร้ายร่างกาย การพกอาวุธ การเสพหรือจำหน่ายยาเสพติด ด้านผู้สาว เป็นต้น ผลการศึกษา พบว่า ทั้งครูและผู้ปกครอง เห็นว่า การมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอย่างรุนแรง ทำให้เกิดปัญหาวินัยในโรงเรียน ซึ่งการเกิดปัญหาวินัยนักเรียนมีสาเหตุมาจากทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน สาเหตุสำคัญของการเกิดปัญหาวินัย ได้แก่ การไม่มีวินัยในตนเอง และครูได้ระบุว่าเกิดจากการขาดความร่วมมือของผู้ปกครอง ในการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียนและผู้ปกครองที่อยู่คนเดียว เนื่องจากการหย่าร้าง หรือการตายของผู้ปกครองก็มีส่วนทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมได้ การแก้ไขปัญหาวินัยนักเรียนส่วนมากผู้ปกครองและครูก็มีส่วนทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมได้ การแก้ไขปัญหาวินัยนักเรียนส่วนมากผู้ปกครองและครูเห็นพ้องร่วมกัน ยกเว้นในด้านการต่อสู้ชกต่อย ที่ผู้ปกครองเห็นควรให้ลงโทษการพักการเรียนรายวิชาที่เกิดเรื่องดังกล่าว แต่ครูให้พักการเรียนทุกรายวิชา นอกจากนี้ทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่า ควรให้ตำรวจเข้ามาดำเนินการเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอย่างรุนแรง ยกเว้นกรณีการต่อสู้ชกต่อยที่ครูส่วนใหญ่ต้องการให้ตำรวจเข้ามาจัดการ แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยในด้านการปรับปรุงการจัดการวินัยนักเรียนทั้งผู้ปกครองและครูเสนอแนะให้กำหนดนโยบายและการลงโทษที่เข้มงวดมากขึ้นให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ให้ดำเนินการลงโทษอย่างสม่ำเสมอให้ไล่ออกนักเรียนที่มีปัญหาวินัยเรื้อรังให้ตำรวจเข้ามามีส่วนร่วม ใช้คำสั่งสอนทางศาสนาอบรมสั่งสอนนักเรียน

Cole (1999) ได้ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ผู้ช่วยครูใหญ่ในด้านการควบคุมดูแลวินัยตามความคิดเห็นของครูใหญ่ในด้านการควบคุมดูแลวินัยตามความคิดเห็นของครูใหญ่ และผู้ช่วยครูใหญ่ในโรงเรียนรัฐ จอร์เจีย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่าผู้ช่วยครูใหญ่ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเหมาะสมในการจัดการกับกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทำหน้าที่ประสานงานระหว่างแขกผู้มาเยี่ยมเยียน โรงเรียนกับบุคลากรของโรงเรียนควบคุมการเข้าเรียน และประสานงานกับหน่วยงานกับหน่วยสนับสนุนการทำกิจกรรมของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีการรับรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบเบื้องต้นของผู้ช่วยบริหารฝ่ายวินัยนักเรียนแตกต่างกันในเรื่องต่อไปนี้ การรวบรวมข้อมูลการรับผิดวินัยของโรงเรียนเป็นผู้ประสานงานกับ

บุคคลภายนอก บุคลากรร่วมทำงาน และการบริหารงบประมาณแต่ทั้ง 2 กลุ่มมีการรับรู้เรื่องอื่น ไม่แตกต่างกัน

Al-Tanciji (2001) ได้ศึกษาเข้าเกี่ยวข้องของผู้ปกครองในประเภทต่าง ๆ ในโรงเรียนประเทศสหรัฐอเมริกาสำหรับเอมิเรตส์ และการกำหนดว่าการเข้าเกี่ยวข้องของผู้ปกครองช่วยให้เกิดความสำเร็จของ โรงเรียนดีเด่น หรือไม่เพื่อตอบคำถามวิจัยนี้จึงได้ทำการสัมภาษณ์อาจารย์ใหญ่ ครู และผู้ปกครอง โรงเรียนดีเด่น และโรงเรียนธรรมดาในเมืองคูเพิงรัฐชาร์จห์ และเมืองรัส อัล-คยา มาห์ โรงเรียนดีเด่นเหล่านี้ได้รับรางวัลสำหรับการปฏิบัติงานดีเด่นเพื่อทำการเปรียบเทียบ จึงได้ คน ผลการศึกษาพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ปฏิบัติการเกี่ยวข้องของผู้ปกครองประเภทแรกคือ การทำหน้าที่ผู้ปกครองที่บ้านโรงเรียนติดต่อกับผู้ปกครอง แต่ผู้ปกครองไม่ก็คนตอบกลับมา ผู้ปกครองไม่ก็คนช่วยบุตรหลานของตนด้านการเรียนไม่ได้นอกจากนี้เมื่อบุตรหลานโตขึ้นผู้ปกครองชอบให้บุตรหลานเป็นอิสระมากกว่า ยิ่งไปกว่าผู้ปกครองไปร่วมกิจกรรมของโรงเรียนขึ้นอยู่กับโอกาส กิจกรรมเป็นการเฉลิมฉลอง การเข้าร่วมอาจจะมีสูง แต่ถ้ากิจกรรมเป็นการบรรยาย ผู้ปกครองอาจจะเข้าร่วม น้อยมาก ผู้ปกครองทั่วไปไม่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจ ในการส่งบุตรหลานของตนและจะไม่ช่วยโรงเรียนให้ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรชุมชน

Teed (2002) ได้ศึกษาการพบนักเรียนเพื่อรู้จักความต้องการทางด้านอารมณ์และสังคมของนักเรียน : ครูประมณกับความเข้าใจในการให้คำปรึกษาในชั้นเรียนพบลักษณะพิเศษของเด็กมีลักษณะเหมือนกันคือ ครอบครัวหย่าร้าง ครอบครัวขนาดใหญ่ผู้ปกครองติดสารเสพติด เด็กมีความรุนแรง ถูกทารุณทางเพศ ถูกทอดทิ้ง พิกการ เด็กสุขภาพไม่ดีต้องใช้การบำบัด สิ่งเหล่านี้เป็นแรงกดดันอย่างมากและมีผลกระทบต่อชีวิตเด็ก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องเอาใจใส่ต่อปัญหาและความต้องการของนักเรียนในเรื่องต่าง ๆ นอกเหนือจากการเรียนการสอนปกติการศึกษาพบว่าครูได้ใช้วิธีการให้คำปรึกษาที่หลากหลายวิธีในชั้นเรียนวิธีที่ใช้มากที่สุดคือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นมาตรการป้องกันรักษาฟื้นฟูได้อีกด้วย

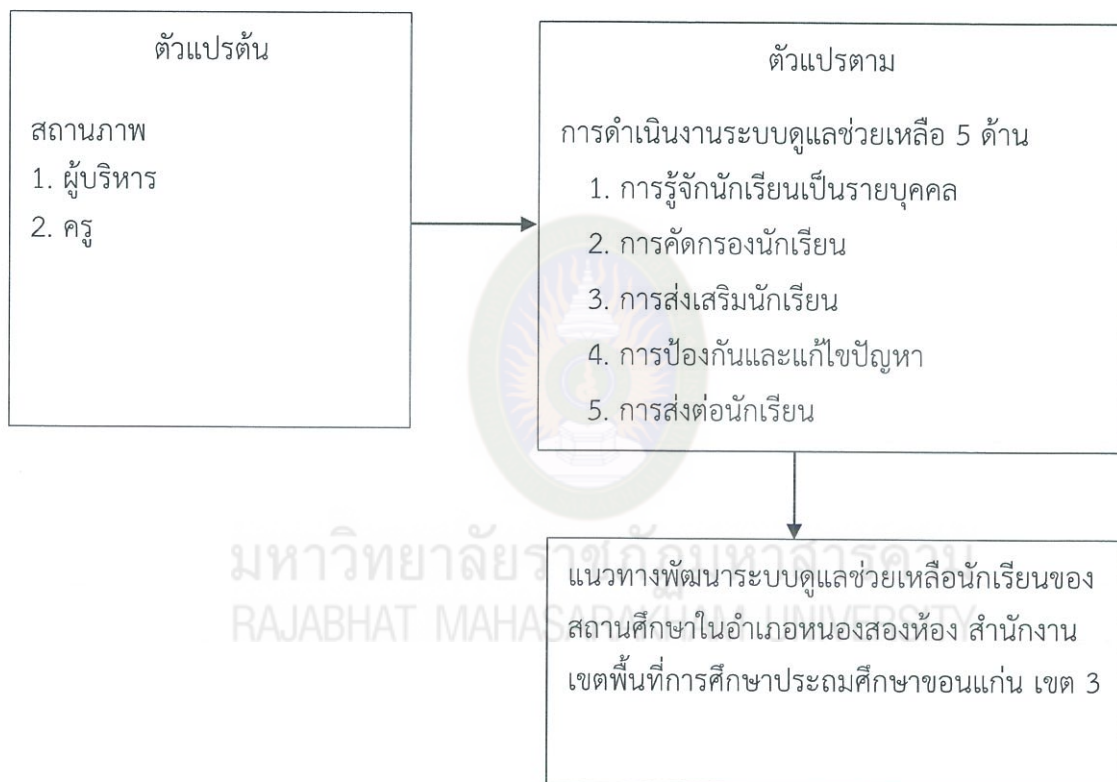
Muchado (2003) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสำรวจความจำเป็นที่รับรู้สำหรับการให้บริการประเด็นที่จะเป็นข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการแนะแนวในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความกังวลในเรื่องการสอบตกและการได้รับการคัดเลือกเข้าทำงานที่ดี และวิธีที่เขาได้รับการปฏิบัติตอบนอกจากนั้นยังพบว่า นักเรียนรู้สึกไม่มั่นคงต่อการกระทำที่เหมาะสมทุกชนิด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องให้บริการการช่วยเหลือ การให้อำนาจเขาสำหรับเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ผู้ปกครอง และนักแนะแนวมืออาชีพแสดงความเป็นห่วงในการให้การแนะแนวในโรงเรียนและยังพบผลจากการวิจัยครั้งนี้ว่า บทเรียนการแนะแนวมีประโยชน์มาก ครูแนะแนวสมควรได้รับการฝึกอบรม

Goodman, Ford, Corbin and Meltzer (2004) ได้ศึกษาการแบบคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล (SDQ) เพื่อคัดกรองที่มีความผิดปกติทางจิตใจ ให้ความรู้ว่าเป็นความผิดปกติทางจิตใจที่เกิดขึ้นเฉพาะบุคคลและเป็นความแปรปรวนทางอารมณ์ของบุคคล โดยมาสาเหตุจากพฤติกรรมของบุคคล พฤติกรรมอยู่ไม่สุข/ไม่อยู่นิ่ง พวกซึมเศร้า และพวกที่มีพฤติกรรมที่มีพึงประสงค์อื่น ๆ ความกลัวสิ่งของหรือสัตว์เฉพาะบุคคลถูกทอดทิ้งในวัยเด็ก และพฤติกรรมการกินไม่เหมาะสม ทำให้การคัดกรองเยาวชนที่ผิดปกติทางจิตใจที่แม่นยำและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกว่าการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเพียงครูและเพื่อเยาวชน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนทำให้ครูได้ทำงานเป็นระบบมากขึ้น มีผลดีต่อนักเรียนทั้งการส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญญา การจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทำให้เกิดผลดีทั้งต่อโรงเรียน ครู นักเรียน และผู้ปกครอง โดยเฉพาะนักเรียน การที่ได้รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลทำให้สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ทันเวลาและเป็นระบบ ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาส่งเสริมพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และเพื่อให้นักเรียนเป็นรายบุคคลที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความปลอดภัยในทุก ๆ ด้าน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตาม วัตถุประสงค์ต่อไป

2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 โดยศึกษาใน 5 ด้าน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อนักเรียน ดังนี้

ภาพที่ 2.11 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัด อำเภอสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

1. วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาและด้านการส่งต่อนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร และครู แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการเสนอแนวทางการพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา และครูของสถานศึกษาในอำเภอสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 63 แห่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 63 คน ครู จำนวน 405 คน รวมทั้งสิ้น 468 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 25 คน และครู จำนวน 115 คน รวม 140 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ตามขั้นตอน โดยการแบ่งประชากรเป็นกลุ่ม ดังนี้

2.2.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง เครซี่และมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, 40) ได้จำนวน 140 คน

3.2.2.2 สุ่มเลือกผู้บริหารสถานศึกษา ครู ด้วยวิธีเปรียบเทียบสัดส่วน และจับฉลาก จำนวน 140 คน เป็นผู้ให้ข้อมูล ได้ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 25 คน ครู จำนวน 115 คน รวมทั้งสิ้น 140 คนดังนี้

ตารางที่ 3.1

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	โรงเรียน	ผู้อำนวยการโรงเรียน		ครู	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	ศูนย์ 6	13	4	89	22
2	ศูนย์ 7	9	3	49	20
3	ศูนย์ 8	13	5	64	23
4	ศูนย์ 9	9	4	59	20
5	ศูนย์ 10	9	5	76	28
6	ศูนย์ 11	10	4	68	22
	รวม	63	25	405	115

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ

ตอนที่ 2 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 จำแนกตามกระบวนการ 5 ด้าน คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการช่วยเหลือและการส่งต่อ คำถามที่ใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด ดีมาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามแนวคิดของ Likert โดยกำหนดเกณฑ์การใช้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการดำเนินงานระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการดำเนินงานระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการดำเนินงานระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการดำเนินงานระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการดำเนินงานระดับน้อยที่สุด

4. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

3.4.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากตำราและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นขอบข่ายในการสร้างเครื่องมือ

3.4.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความรู้ต่าง ๆ มาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ด้าน โดยสร้างเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3.4.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.4.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ภาษา และเทคนิคการสร้างแบบสอบถาม จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ดังนี้

3.4.4.1 ดร. ศุภสิน ภูศรีโสม (ปร.ด.) การบริหารการศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ขอนแก่น เขต 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และภาษา

3.4.4.2 ดร. ชนาศักดิ์ ศิริบุญยพันธ์ (ปร.ด.) การบริหารการศึกษา ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ขอนแก่น เขต 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

3.4.4.3 นายลิขิต ยอดสง่า (ศษ.ม.) การบริหารการศึกษา ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ขอนแก่น เขต 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และภาษา

3.4.4.4 นายลือศักดิ์ คชลัย (กศ.ม.) จิตวิทยาการแนะแนว ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านโคกล่ามกลางตำแย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

3.4.4.5 นายพสธร คำไพเราะ (ศษ.ม. นวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้) ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านหนองแวงนาบัว ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ และการวิจัย

3.4.5 นำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) ผลปรากฏว่าข้อคำถามทุกข้อมีคุณภาพ และมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

3.4.6 แล้วนำผลจากการทดลองใช้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้วยการหา สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – total Correlation) คัดข้อที่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ผลปรากฏว่ามีคุณภาพ 55 ข้อ ผู้วิจัยจึงคัดให้เหลือ 50 ข้อ ตามโครงสร้าง แบบสอบถามที่กำหนดไว้และใช้ค่าอำนาจจำแนกที่มีค่าสูง ตั้งแต่ 0.26 ถึง 0.90

3.4.7 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbac' s Alpha Coefficient) (ไพศาล วรรคำ, 2559, น. 228) ผลปรากฏว่า แบบสอบถามมีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.96

3.4.8 นำแบบสอบถามจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ เพื่อขอรับความเห็นชอบและนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับประชากรที่ใช้ในการวิจัย

5. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม โดยมีลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ ในการศึกษานี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็น ลักษณะแบบตรวจสอบรายการ ซึ่งถามเกี่ยวกับ สถานภาพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ สถานศึกษาสังกัด อำเภอนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริม นักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) กำหนดเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด ดีมาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 น. 93-95)

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ดังนี้

6.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

6.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมด้วยหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจาก สถานศึกษาในอำเภอนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ไปให้ กลุ่มเป้าหมายและจัดเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการนำเอาไปให้เอง

6.3 ติดตามขอรับแบบสอบถามกลับทางโทรศัพท์ในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามเพียง ครั้งเดียว และได้รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับมา จำนวน 140 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 บันทึก ลงในแบบลงรหัสเพื่อนำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

7.1 ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา

7.2 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถามของตอนที่ 1 โดยใช้ค่าความถี่ (f) และ ค่าร้อยละ (%)

7.3 วิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาใน อำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 โดยคำนวณค่า คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์วิเคราะห์ของบุญชม ศรีสะอาด, 2546 น. 121) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	มีการดำเนินงานระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	มีการดำเนินงานระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	มีการดำเนินงานระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	มีการดำเนินงานระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	มีการดำเนินงานระดับน้อยที่สุด

8. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

8.1 วิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถามหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 น. 103)

8.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

8.2.1 ค่าร้อยละ (%) ร้อยละ (Percentage : %) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 321)

$$\text{ร้อยละ} \quad (\%) = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-1)$$

เมื่อ	%	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

8.2.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 323)

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n} \quad (3-2)$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 X_i แทน คะแนนของคนที่ i
 N แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

8.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 325)

$$s = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{n-1}} \quad (3-3)$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 X_i แทน คะแนนของคนที่ i
 n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการเสนอแนะแนวทางพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตอนที่ 2 คือ

1.1.1 ร่างแบบสัมภาษณ์การเสนอแนะแนวทางพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 โดยเป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างซึ่งประกอบไปด้วย ประเด็นการสอบถามตามกระบวนการ 5 ด้าน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อนักเรียน

1.1.2 การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างโดยการสนทนากลุ่ม สำหรับการประชุมสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

1.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

1.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบวิธีการการออกแบบ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การสนทนากลุ่ม

1.2.2 กำหนดกรอบในการจัดทำสนทนากลุ่ม และแบบสัมภาษณ์สนทนากลุ่ม

1.2.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เลือกข้อความสูงสุด 3 อันดับแรกในแต่ละด้าน ทั้ง 5 ด้าน มาร่างเป็นการเสนอแนะแนวทางพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

1.2.4 นำร่างการเสนอแนะแนวทางพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอข้อเสนอแนะ

1.2.5 นำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรับปรุงร่างการเสนอแนะแนวทางพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 และจัดทำเป็นแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสนทนากลุ่มจากผู้ทรงคุณวุฒิ

2.2 จัดประชุมสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ในวันอังคารที่ 15 มกราคม 2562 เวลา 09.00-12.00 น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านวังคูณ อำเภอนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากอนแก่น เขต 3 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ดังนี้

2.2.1 นางนันทภรณ์ ฉัตรพูนกุล (ศษ.ม.) การบริหารการศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังคูณ

2.2.2 นายสีดา เทียบอุ่น (ค.ม.) การบริหารการศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองวัดป่า

2.2.3 นายพีระศักดิ์ หม่อมกันทา (ค.ม.) การบริหารการศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองหญ้าขาว

2.2.4 นางพัชรินทร์ กุลสังขาร (ศษ.ม.) การบริหารการศึกษา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านโนนธาตุ

2.2.5 นางสิริวิภา หน่ายโสภ (ศษ.ม.) การบริหารการศึกษา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านกระนวนดอนดั่ง

2.3 ผู้วิจัยนำแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม ไปบันทึกการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน เพื่อบันทึกข้อเสนอแนะ ในวันอังคารที่ 15 มกราคม 2562 เวลา 09.00-12.00 น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านวังคูณ อำเภอนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากอนแก่น เขต 3

2.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบบันทึกการสนทนากลุ่มมาวิเคราะห์เนื้อหาและสังเคราะห์เป็นแนวทางการเสนอแนะแนวทางพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากอนแก่น เขต 3

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้จากแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อสังเคราะห์และหาแนวทางพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากอนแก่น เขต 3

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัด อำเภอนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงาน และเสนอแนะแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดอำเภอนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ตามลำดับต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่จะเกิดความคลาดเคลื่อน

4.2 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 140 คน รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สถานภาพ		
1.1 ผู้บริหาร	25	17.86
1.2 ครู	115	82.14
รวม	140	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครู (ร้อยละ 82.14)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 โดยรวมปรากฏดังตารางที่ 4.2 – 4.6

ตารางที่ 4.2

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 โดยรวม

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติงาน
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.32	0.40	มาก
2. การคัดกรองนักเรียน	4.31	0.39	มาก
3. การส่งเสริมนักเรียน	4.29	0.46	มาก
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.31	0.46	มาก
5. การส่งต่อนักเรียน	4.26	0.46	มาก
รวม	4.30	0.29	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.32$) การคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.31$) การป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.31$) การส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 4.29$) และการส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 4.26$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมและรายด้าน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	\bar{X}	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติงาน
1. ความหลากหลายของเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลนักเรียน เป็นรายบุคคล	4.27	0.81	มาก
2. การใช้ระเบียบสะสมและแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน	4.26	0.26	มาก
3. การจัดกิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน	4.25	0.73	มาก
4. การบันทึกและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.62	0.50	มากที่สุด
5. การพัฒนาระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเป็นรายบุคคล ให้ทันสมัยอยู่เสมอ	4.47	0.57	มาก
6. ครูมีข้อมูลด้านความสามารถของนักเรียนแต่ละ บุคคล	4.20	0.71	มาก
7. ครูมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการจัดทำข้อมูลเป็นรายบุคคล	4.28	0.67	มาก
8. การจัดทำระเบียบสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.57	0.62	มากที่สุด
9. โรงเรียนมีข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน	4.23	0.70	มาก
10. ครูที่ปรึกษามีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับจาก นักเรียนแต่ละคน	4.38	0.63	มาก
รวม	4.32	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ การบันทึกและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.62$) รองลงมาคือ การจัดทำระเบียบสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.57$) และการพัฒนาระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเป็นรายบุคคลให้ทันสมัยอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.47$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมและรายด้าน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติงาน
1. การวางแผนการคัดกรองนักเรียน	4.58	0.55	มากที่สุด
2. การประชุมครูเพื่อกำหนดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน	4.43	0.65	มาก
3. การคัดกรองนักเรียนโดยใช้เกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด	4.31	0.64	มาก
4. การบันทึกและรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน	4.62	0.56	มากที่สุด
5. การสรุปผลการคัดกรองนักเรียนที่เป็นลายลักษณ์อักษร	4.39	0.59	มาก
6. โรงเรียนมีความชัดเจนของเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียน	4.28	0.73	มาก
7. ครูมีข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนเพียงพอในการคัดกรองนักเรียน ได้อย่างถูกต้อง	4.26	0.74	มาก
8. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแบ่งกลุ่มนักเรียน	4.08	0.76	มาก
9. การยอมรับผลการแบ่งกลุ่มนักเรียนของครู	4.29	0.75	มาก
10. ครูมีการเก็บรักษาความลับของนักเรียนโดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา	4.21	0.80	มาก
รวม	4.29	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การบันทึกและรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน ($\bar{X} = 4.62$) รองลงมาคือ การวางแผนการคัดกรองนักเรียน ($= 4.58$) และการประชุมครูเพื่อกำหนดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.43$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยรวมและรายด้าน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติงาน
1. การวางแผนจัดกิจกรรมโฮมรูม	4.05	0.86	มาก
2. การวางแผนการจัดประชุมผู้ปกครองในแต่ละชั้นเรียน	4.24	0.82	มาก
3. การศึกษาความต้องการของนักเรียน เพื่อจัดกิจกรรมการส่งเสริม และพัฒนานักเรียน	4.62	0.54	มากที่สุด
4. การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่หลากหลาย โดยให้นักเรียน และผู้ปกครองมีส่วนร่วม	4.24	0.78	มาก
5. การจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่หลากหลาย และเหมาะสมตามวัย	4.24	0.84	มาก
6. การประเมินผลและรายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนา นักเรียน	4.47	0.53	มาก
7. ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.29	0.82	มาก
8. ความสอดคล้องในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียน กับความต้องการของนักเรียน	4.26	0.88	มาก
9. การสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียนการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา นักเรียน	4.15	0.90	มาก
10. โรงเรียนกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนที่ชัดเจน	4.34	0.81	มาก
รวม	4.29	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การศึกษาความต้องการของนักเรียนเพื่อจัดกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.62$) รองลงมาคือ การประเมินผลและรายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.47$) และโรงเรียนกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมก่อนเรียนให้ชัดเจน ($\bar{X} = 4.34$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยรวมและรายด้าน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติงาน
1. การประชุมและการวางแผนการป้องกัน และแก้ไขปัญหา	4.24	0.78	มาก
2. การให้คำปรึกษาเบื้องต้น และการบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษร	4.19	0.89	มาก
3. การประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกัน และแก้ไขปัญหา	4.18	0.88	มาก
4. การบันทึกการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา	4.27	0.78	มาก
5. การประเมินผลและรายงานผลการจัดกิจกรรมการป้องกัน และแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง	4.28	0.73	มาก
6. โรงเรียนพัฒนาครูให้มีความรู้ ทักษะ ตลอดทั้งเทคนิคในการให้ คำปรึกษาแก่นักเรียน	4.31	0.72	มาก
7. ครูมีทักษะในการให้คำปรึกษา	4.27	0.71	มาก
8. ครูมีความต่อเนื่องในการให้คำปรึกษา	4.35	0.76	มาก
9. ครูมีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนทางด้านบุคลิกภาพ	4.64	0.54	มากที่สุด
10. การให้ความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหา	4.42	0.49	มาก
รวม	4.31	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูมีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนทางด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 4.64$) รองลงมา คือ การให้ความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.42$) และครูมีความต่อเนื่องในการให้คำปรึกษา ($\bar{X} = 4.35$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยรวมและรายด้าน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งต่อนักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติงาน
1. การบันทึกการส่งต่อนักเรียน	4.05	0.86	มาก
2. การรายงานการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ภายนอกสถานศึกษา	4.24	0.82	มาก
3. การส่งต่อนักเรียนภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ	4.62	0.54	มากที่สุด
4. การประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งต่อนักเรียน	4.24	0.78	มาก
5. การสรุปการส่งต่อนักเรียนทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา	4.24	0.84	มาก
6. ครูมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องขณะที่นักเรียนอยู่ในการดูแล ช่วยเหลือของผู้เชี่ยวชาญ	4.47	0.53	มาก
7. ครูได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นด้วยตนเองก่อน หากไม่ สามารถแก้ปัญหาได้จึงดำเนินการส่งต่อนักเรียน	4.29	0.82	มาก
8. วิธีของครูในการจูงใจนักเรียนกับนักเรียนยินดีต่อการถูกส่งต่อ เพื่อรับการช่วยเหลือ	4.26	0.88	มาก
9. ความใส่ใจของครูแนะแนวในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนที่ได้รับ การส่งต่อ	4.15	0.90	มาก
10. ครูมีการบันทึกการส่งต่อนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร	4.34	0.81	มาก
รวม	4.29	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การส่งต่อนักเรียนภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.62$) รองลงมาคือ ครูมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องขณะที่นักเรียนอยู่ในการดูแลช่วยเหลือของผู้เชี่ยวชาญ ($\bar{X} = 4.47$) และครูมีการบันทึกการส่งต่อนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร ($\bar{X} = 4.34$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การเสนอแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรดำเนินการดังนี้

1.1 โรงเรียนควรกำหนดการดำเนินกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เป็นงานหลักที่ครูต้องปฏิบัติ

1.2 โรงเรียนควรจัดเวลา และเครื่องมือหรือเอกสารเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับครูในการปฏิบัติตามแผนงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.3 โรงเรียนควรมีการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ชัดเจน เข้าใจง่าย สะดวกในการกรอกข้อมูล และควบคุมกับการใช้ข้อมูลสารสนเทศ

นำผลจากข้อเสนอแนะของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมาสังเคราะห์เป็นแนวทางพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ดังบทสัมภาษณ์ บางตอนดังนี้

“... สถานศึกษาควรมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารควรกำหนดการดำเนินกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เป็นงานหลักที่ครูต้องปฏิบัติอย่างจริงจัง มีความหลากหลายของเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล และครอบคลุมกับการใช้ข้อมูลสารสนเทศ มีการจัดประชุมชี้แจงหรือประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงประโยชน์ของการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อการพัฒนาระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเป็นรายบุคคลให้ทันสมัยอยู่เสมอพร้อมทั้งให้มีการรายงานผลเพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานที่สามารถตรวจสอบได้...”

(กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ, 15 มกราคม 2562)

“... การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นสิ่งที่ครูที่ปรึกษาทุกคนต้องรู้จักนักเรียนเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการให้ความช่วยเหลือได้ถูกทางและถูกต้อง รวมถึงการสร้างสัมพันธภาพของครูที่ปรึกษา-นักเรียน ได้ดียิ่งขึ้น ...”

(ผู้ศึกษา, 15 มกราคม 2562)

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรดำเนินการดังนี้

2.1 โรงเรียนควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครูที่ปรึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือคัดกรองนักเรียนทุกปีการศึกษา

2.2 โรงเรียนควรมีการประชุมชี้แจงหรือประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงประโยชน์ของการคัดกรองนักเรียน

2.3 โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูทุกคนทำรายงานผลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ผ่านมาแล้วรายงานให้ผู้บริหารทราบ

นำผลจากข้อเสนอแนะของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมาสังเคราะห์เป็นแนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ดังบทสัมภาษณ์ บางตอนดังนี้

“... โรงเรียนควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครูที่ปรึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือคัดกรองนักเรียน มีการกำหนดปฏิทินในการดำเนินงานและทำรายงานผลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลนำผลการดำเนินงานมาสรุปผล และปรับปรุงแก้ไขในปีการศึกษาต่อไป ...”

(กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ, 15 มกราคม 2562)

“... ครูที่ปรึกษาสามารถแยกนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ได้อย่างชัดเจนและสามารถทำให้ครูดูแลนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ติดตามผลและดูแลนักเรียนต่อไป ...”

(ผู้ศึกษา, 15 มกราคม 2562)

3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ควรดำเนินการดังนี้

3.1 โรงเรียนควรจัดกิจกรรมชุมนุมตามความถนัด และความสนใจของนักเรียน

3.2 โรงเรียนควรมีการนิเทศ ติดตาม การปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

3.3 โรงเรียนควรแต่งตั้งผู้รับผิดชอบของแต่ละกิจกรรม

นำผลจากข้อเสนอแนะของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมาสังเคราะห์เป็นแนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ดังบทสัมภาษณ์ บางตอนดังนี้

“... โรงเรียนควรมีการประชุมคณะทำงาน เพื่อการวางแผนการคัดกรองนักเรียน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแบ่งกลุ่มนักเรียน มีการการบันทึกและรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน และการสรุปผลการคัดกรองนักเรียนที่เป็นลายลักษณ์อักษรและพัฒนานักเรียนที่เด่น ๆ เพื่อมอบรางวัลหรือยกย่อง เชิดชูเกียรติ และมีการนิเทศ ติดตามผลการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ...”

(กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ, 15 มกราคม 2562)

“... การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นสิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องรู้จุดเด่นและความสามารถของนักเรียนเพื่อประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนาต่อไปอย่างต่อเนื่อง ...”

(ผู้ศึกษา, 15 มกราคม 2562)

4. การป้องกันและแก้ไข ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การป้องกันและแก้ไข ควรดำเนินการดังนี้

4.1 โรงเรียนควรกำหนดมาตรการและแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนให้ชัดเจน

4.2 โรงเรียนควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครูที่ปรึกษาให้มีความรู้ ทักษะ ตลอดทั้งเทคนิคในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน

4.3 โรงเรียนควรจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหากับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

นำผลจากข้อเสนอแนะของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมาสังเคราะห์เป็นแนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ดังบทสัมภาษณ์ บางตอนดังนี้

“... โรงเรียนควรมีประชุมและการวางแผนการป้องกัน และแก้ไขปัญหาคูรูให้มีความรู้ ทักษะ ตลอดทั้งเทคนิคในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน การประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาคูรู พร้อมทั้งการให้คำปรึกษาเบื้องต้น และการบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษร จัดทำแบบประเมิน มีการรายงานผลต่อผู้บริหารโรงเรียนให้รับทราบ ...”

(กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ, 15 มกราคม 2562)

“... การป้องกันและแก้ไขปัญหาคูรูเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการป้องกันและแก้ไขปัญหาคูรู ซึ่งครูที่ปรึกษาทุกคนที่อยู่ในโรงเรียนจะต้องมีวิธีการที่เป็นไปแนวทางเดียวกันและต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาคูรูอย่างจริงจัง ...”

(ผู้ศึกษา, 15 มกราคม 2562)

5. การส่งต่อนักเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางการพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งต่อนักเรียน ควรดำเนินการดังนี้

5.1 โรงเรียนควรแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามผลการส่งต่อนักเรียน

5.2 โรงเรียนควรนิเทศ ติดตาม ผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงระบบ การรวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงาน

5.3 โรงเรียนควรแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล นักเรียนเพื่อแยกประเภทการส่งต่อภายในหรือภายนอกอย่างชัดเจน

นำผลจากข้อเสนอแนะของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมาสังเคราะห์เป็นแนวทางการพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ดังบทสัมภาษณ์ บางตอนดังนี้

“... สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะต้องมีการจัดการอบรมให้ความรู้และ สร้างความตระหนักแก่ครู ในเรื่องการส่งต่อนักเรียน และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพร้อมทั้ง โรงเรียนควรแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำเกณฑ์และคู่มือการวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดขั้นตอนการ ปฏิบัติงานในเรื่องการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอก มีการรายงานการส่งต่อนักเรียนไปยัง ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านภายนอกสถานศึกษารวมทั้งการประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับการส่งต่อนักเรียน ครูมีกรณีศึกษา ติดตามผลอย่างต่อเนื่องขณะที่นักเรียนอยู่ในการดูแล ช่วยเหลือของผู้เชี่ยวชาญ ...”

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
(กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ, 15 มกราคม 2562)

“... การส่งต่อนักเรียนเป็นวิธีการที่ดีที่นักเรียนจะได้รับการแก้ไขปัญหที่ตรง จุดแต่โรงเรียนควรมีวิธีการป้องกันและแก้ไขให้รัดกุมและมีศักยภาพ เพื่อลดจำนวนในการส่งต่อและ ควรเลือกประเภทของนักเรียนที่จะส่งต่อว่ามีความเหมาะสมกับความเชี่ยวชาญของบุคคลภายนอกที่ จะรับดูแลช่วยเหลือนักเรียนคนนั้นต่อไป ...”

(ผู้ศึกษา, 15 มกราคม 2562)

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานและเสนอแนะแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ผู้วิจัยได้ผลสรุปผลการวิจัย ดังนี้

5.1.1 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ในภาพรวมมีระดับการดำเนินงานดีมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน ได้ผลดังนี้

5.1.1.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ในภาพรวมมีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับการดำเนินงานสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ การบันทึกและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การจัดทำระเบียบสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคล การพัฒนาระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเป็นรายบุคคลให้ทันสมัยอยู่เสมอ ตามลำดับ

5.1.1.2 การคัดกรองนักเรียน ในภาพรวมโดยประมาณมีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับการดำเนินงานสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ การบันทึกและรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน การวางแผนการคัดกรองนักเรียน การประชุมครูเพื่อกำหนดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน ตามลำดับ

5.1.1.3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ในภาพรวมมีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับการดำเนินงานสูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ การศึกษาความต้องการของนักเรียนเพื่อจัดกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การประเมินผล และรายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โรงเรียนกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมก่อนเรียนให้ชัดเจน ตามลำดับ

5.1.1.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา ในภาพรวมมีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับการดำเนินงานสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ครูมีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนทางด้านบุคลิกภาพ การให้ความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องในการแก้ไข้ปัญหา ครูมีความต่อเนื่องในการให้คำปรึกษา ตามลำดับ

5.1.1.5 การส่งต่อนักเรียน ในภาพรวมมีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับการดำเนินงานสูงสุด 3 อันดับแรกคือ การส่งต่อนักเรียนภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ครูมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องขณะที่นักเรียนอยู่ในการดูแลช่วยเหลือของผู้เชี่ยวชาญ ครูมีการบันทึกการส่งต่อนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร ตามลำดับ

5.1.2 แนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 สรุปดังนี้

5.1.2.1 แนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรดำเนินการดังนี้ โรงเรียนควรกำหนดการดำเนินกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เป็นงานหลักที่ครูต้องปฏิบัติ มีการจัดเวลา และเครื่องมือหรือเอกสารเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับครูในการปฏิบัติตามแผนงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ชัดเจน เข้าใจง่าย สะดวกในการกรอกข้อมูล และควบคุมกับการใช้ข้อมูลสารสนเทศ

5.1.2.2 แนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรดำเนินการดังนี้ โรงเรียนควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครูที่ปรึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือคัดกรองนักเรียนทุกปีการศึกษา มีการประชุมชี้แจงหรือประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงประโยชน์ของการคัดกรองนักเรียน และมีการส่งเสริมให้ครูทุกคนทำรายงานผลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ผ่านมาแล้วรายงานให้ผู้บริหารทราบ

5.1.2.3 แนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ควรดำเนินการดังนี้ โรงเรียนควรจัดกิจกรรมชุมนุมตามความถนัด และความสนใจของนักเรียน มีการนิเทศ ติดตาม การปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และมีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบของแต่ละกิจกรรม

5.1.2.4 แนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหาควรดำเนินการดังนี้ โรงเรียนควรกำหนดมาตรการและแนวทางการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา นักเรียนให้ชัดเจน มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครูที่ปรึกษาให้มีความรู้ ทักษะ ตลอดทั้งเทคนิคในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน และมีการจัดกิจกรรมแก้ไข้ปัญหากับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

5.1.2.5 แนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียนควรดำเนินการดังนี้ โรงเรียนควรแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามผลการส่งต่อนักเรียน มีการนิเทศ ติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงระบบการรวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงาน และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเพื่อแยกประเภทการส่งต่อ ภายในหรือภายนอกอย่างชัดเจน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 โดยรวม และรายด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก เรียนลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน จากผลการวิจัยแสดงว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ในแต่ละด้านอยู่ในระดับดีมาก และการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องมีบุคลากรที่มีความกระตือรือร้น ผู้บริหารมีความเป็นผู้นำมีการนิเทศ ติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นรายด้านดังนี้คือ

5.2.1.1 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จากผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก และมีอันดับสูงที่สุด อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องมีความตระหนักและมีการปฏิบัติงานในการส่งเสริมพัฒนานักเรียน มากกว่ากระบวนการดำเนินงานด้านอื่นอาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องมุ่งเน้นการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลให้มีคุณภาพ และให้ความสำคัญ กับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลจึงทำให้การดำเนินงานในด้านนี้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ กรมสุขภาพจิต (2546, น. 7) ที่กล่าวถึงครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการมีการประสานงานร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้อง หรือบุคลากรภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน ในการดำเนินดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน จะต้องมียุทธศาสตร์และเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนซึ่งครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการ และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้อง หรือบุคลากรภายนอก จะต้องให้ความร่วมมือในการสนับสนุน ส่งเสริมจากโรงเรียน โดยมีวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนา

นักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 ก, น. 19) ด้วยความหลากหลายของนักเรียนและนักเรียนแต่ละคนซึ่งมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่แตกต่างกัน ผ่านการหล่อหลอมที่เกิดพฤติกรรมในหลายลักษณะทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนี้ การรู้จักข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูอาจารย์มีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น และทำนองเดียวกันกับ เกียรติพงษ์ เกิดศรี (2557, น. 82-85) ทำการวิจัยเรื่อง สภาพทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 พบว่า ทั้ง 5 ด้านคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก ยังสอดคล้องกับ วิรัตน์ วิชาวร (2558, น. 101-103) ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในจังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีปัญหาสูงที่สุด คือการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ส่วนต่ำสุด ได้แก่ การป้องกันและแก้ไขปัญหา

5.2.1.2 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัดกรองนักเรียน จากผลการวิจัยพบว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก และมีอันดับรองลงมา แสดงว่าสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้องมุ่งเน้นการคัดกรองนักเรียน เป็นสิ่งสำคัญเพราะการคัดกรองนักเรียนเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นเนื่องจากการคัดกรองนักเรียนมีความจำเป็นต้องใช้เครื่องมือที่หลากหลาย และมีคุณภาพในการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ หากครูที่ปรึกษา ไม่เข้าใจในการเลือกใช้เครื่องมือและการแปรผลก็จะไม่สามารถคัดกรองนักเรียนได้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 ข, น. 17) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน ซึ่งครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษาจะต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ดังนี้ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารครูทุกคน ผู้ปกครอง และชุมชน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ ยังสอดคล้องกับ ปานฤทัย บัวชุม (2554, น. 80-81) ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในเขตอำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม พบว่า การดำเนินงานการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในเขตอำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยังสอดคล้องกับ จุริรัตน์ มีพันธ์ (2553, น. 63-65) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 1 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเอกชน โดยรวมและรายด้านมีการดำเนินงานระบบช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไป

หาน้อย ได้แก่ การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน การส่งต่อนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการคัดกรองนักเรียนตามลำดับ

5.2.1.3 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหา จากการวิจัยพบว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และมีระดับการดำเนินงานอยู่ในอันดับที่ 3 แสดงว่า โรงเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง ยังดำเนินการอยู่ในระดับปานกลางเมื่อ เทียบระดับการดำเนินการด้านอื่นๆ ซึ่งยังเป็นไปได้ว่าครูยังขาด การประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการ จัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหา การให้คำปรึกษาเบื้องต้น และการบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษร และยังขาดการประชุมและการวางแผนการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, น. 20) ได้กล่าวไว้ว่า ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครู ควรให้ความเอาใจใส่นักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา นั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกัน และ การแก้ไขปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การสร้างภูมิคุ้มกัน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน จึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการ พัฒนาให้นักเรียนเติบโต เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป ยังสอดคล้องกับ กุลชญา กมลคณาวุฒิ (2556, น. 70-71) ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนใน อำเภอบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า การดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหา น้อย ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ลงลงมา คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้าน การคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียน ตามลำดับ ยัง สอดคล้องกับ ถนัด แสนกล้า (2553, น. 76-82) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์เขต 3 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ชั้นโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การส่งเสริมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รองลงมา คือ การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การส่งต่อ

5.2.1.4 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน การดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียน จากผลการวิจัยพบว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก และมีอันดับการดำเนินงานอยู่ในระดับที่ 4 แสดงว่า การดำเนินงานด้านควรมีการส่งเสริมอย่างเร่งด่วน เป็นไปได้ว่าครูที่ปรึกษา ไม่ศึกษาข้อมูลของนักเรียนที่แท้จริงในทุกด้าน ครูไม่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน และขาดการเยี่ยมบ้านนักเรียน ซึ่งการเยี่ยมบ้านนักเรียนจะทำให้ครูได้ทราบข้อมูลเชิงประจักษ์ที่แท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2547, น. 16) กระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน

และสอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และการบริหารทั้งระบบของสถานศึกษา โดยอาศัยศักยภาพและความสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีต่อครูที่ปรึกษา ฝ่ายปกครอง และครูแนะแนว จะต้องมีการประสานระหว่างครอบครัว โรงเรียน และสาธารณสุขที่ต้องรับส่งต่อปัญหาวัยรุ่น เพราะมีความสำคัญและเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหา ยังสอดคล้องกับ อะหมัด หลีสันมะหมัด (2555, น. 89-93) ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก และรายด้าน พบว่า ด้านการปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงาน (Action) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (Plan) ลงลงมาด้านการปฏิบัติงาน ตามแผน (Do) และด้านการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล (Check) ยังสอดคล้องกับ อนุสรฯ สุขกล้า (2556, น. 86-89) ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนในเขตอำเภอนาดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2 พบว่า ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและราย ด้านอยู่ในระดับปานกลาง

5.2.1.5 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งต่อนักเรียน จากผลการวิจัยพบว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับต่ำ และมีอันดับการทำงานอยู่ในระดับต่ำที่สุด แสดงว่าการดำเนินงานการส่งต่อนักเรียน ยังมีระดับปัญหาค่อนข้างมาก เนื่องจากการส่งต่อนักเรียนซึ่งเป็นไปได้ว่าครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการส่งต่อนักเรียน ครูไม่สามารถวิเคราะห์แจกแจง ปัญหา และไม่สามารถส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เกี่ยวข้องตามสภาพปัญหาต่างๆ ได้ เช่น ปัญหาการเรียน ส่งต่อนักเรียนไปยังฝ่ายวิชาการ ปัญหาสุขภาพส่งต่อนักเรียนไปยังงานอนามัย เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 ข, น. 21) การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน ซึ่งครูที่ปรึกษาอาจมีบางปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือ อาจจะช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดี ขึ้นต้องมีการดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไปเพื่อปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น เพราะถ้าปล่อยให้ปัญหานั้นเป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือคนใดคนหนึ่งเพียงลำพังความยุ่งยากของปัญหาจะมากขึ้น และลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตและยากต่อการแก้ไข ซึ่งครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือ ด้านการคัดกรองนักเรียนก็ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหาของนักเรียนในแต่ละกรณี ยังสอดคล้องกับ รุจิราภรณ์ คำศิลา (2552, น. 199-200) ทำการวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า สภาพปัญหา และการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาอยู่

ในระดับปานกลาง ทุกด้านโดยเรียนลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ยังสอดคล้องกับ จุฬาทิพย์ พงษา (2558, น. 128-132) ทำการวิจัย เรื่อง สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 พบว่า สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมาคือ การส่งเสริมนักเรียน และการส่งต่อนักเรียน การคัดกรองนักเรียน และการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 จากผลการวิจัยพบว่าการดำเนินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีระดับการดำเนินงานมาก ดังนั้นโรงเรียนควรจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่หลากหลาย โดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม โดยมีการประเมินผลและรายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนานักเรียนในการดูแลนักเรียนในด้านต่าง ๆ ต่อไป

5.3.1.2 จากผลการวิจัยพบว่าการดำเนินงานด้านการส่งต่อนักเรียนมีระดับการดำเนินงานมาก ครูควรมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องในการดำเนินการแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นด้วยตนเองก่อน หากไม่สามารถแก้ปัญหาได้จึงดำเนินการส่งต่อนักเรียน และมีการบันทึกการส่งต่อนักเรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการดูแลนักเรียนในด้านต่าง ๆ ต่อไป

5.3.1.3 จากผลการวิจัยในภาพรวมโรงเรียนควรใช้เทคโนโลยีช่วยในการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนและช่วยในการประมวลผลข้อมูล ในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ข้อมูลเป็นระบบง่ายต่อการสืบค้นและนำไปใช้

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านการส่งต่อนักเรียน เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.3.2.2 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5.3.2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต. (2544). *คู่มือครูที่ปรึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมสุขภาพจิต. (2546). *คู่มือผู้บริหารสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านสุขภาพ*. นนทบุรี :
ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมสุขภาพจิต. (2551). *คู่มือที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *คู่มือผู้บริหารการสร้างคู่มือช่วยการดูแลช่วยเหลือนักเรียน*.
กรุงเทพฯ : ปิยอนด์ พับลิชชิง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *คู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 - ช่วงชั้นที่ 4*
(ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6) *โครงการพัฒนาเครือข่ายพิทักษ์เด็กจากความรุนแรง*. (พิมพ์
ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กุลชญา กมลคณาวุฒิ. (2556). *ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน*
ในอำเภอปอทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เกียรติพงษ์ เกิดศรี. (2557). *แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน*
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต). นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- จุฑาทิพย์ พงษา. (2558). *สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแล*
ช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จूरรัตน์ มีพันธ์. (2553). *การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน*
เอกชนในเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).
ลำปาง : มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ถนัด แสนกล้า. (2553). *การศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ*
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุรินทร์ เขต 3.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

- นิมิต เจียมตน. (2552). *การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะแก้ว เขต 1.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). หนองคาย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7.) กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปานฤทัย บัวชุม. (2554). *การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในเขตอำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). นครพนม : มหาวิทยาลัยนครพนม.
- พนม ลีมาอารีย์. (2548). *การแนะแนวเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 2.) กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ไพศาล วรคำ. (2559). *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 8.) มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- ภูษิสระ รุ่งวัฒนชัย. (2554). *การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สมุทรปราการ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). ธนบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- รุจิราภรณ์ คำศิลา. (2552). *สภาพปัญหาและการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วิรัตดา วิชาพร. (2558). *แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในจังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ศกุนตลา วิไลขำ. (2554). *ความคิดเห็นของผู้ปกครองและชุมชนต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3. (2561). *ทิศทางการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน.* ขอนแก่น : รายงานประจำปี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552 ก). *คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน*.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552 ข). *ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน*
(พิมพ์ครั้งที่ 2.) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวทางการพัฒนาระบบประกัน*
คุณภาพภายในของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่ง
ประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *คู่มือการปฏิบัติงานขับเคลื่อนการปฏิรูป*
การศึกษา. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สุภัทร์ แสนกล้า. (2555). *รูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน*
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุรัชต์ ขาตะรักษ์. (2550). *การดำเนินงานตามมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน*
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2553). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 9.) กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุสรรา สุขกล้า. (2556). *ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ*
โรงเรียนในเขตอำเภอนาดิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี
เขต 2 (นิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อมรรัตน์ อุดแก้ว. (2554). *การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนยางคำพิทยาคม*
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อะหมัด หลีสันมะหมัด. (2555). *การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา*
อำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). สงขลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- Al-Tanciji, S. O. (2001). *The relationship between parental involvement and*
school Success in the United Aeb Emirates. Colorado: University of
Colorado. Retrieved March 23, 2013, from: <http://www.eric.ed.gov/>

- Cole, D.A. (1999). *An analysis of the perception of high school assistant principal for discipline and supervision in Georgia School*. *Dissertaton Abstracts International*, Retrieved March 23, 2013, from: <http://www.eric.ed.goy/>
- Dennis, Martin Little. (1981). "Teacher 's Pupil Control Ideology Pupil Behavior And Student Discipline," *Dissertation AbstractsInternational*. 41 (11), 4563.
- Goodman, R., Ford, T., Corbin, t., and Meltzer, H. (2004). *Using the strengths and difficulties questionnaire (SDQ) to screen for child psychiatric discipline in a community samples*. *Dissertation Abstracts International*, Retrieved from: [http://www.eric. Ed.goy/](http://www.eric.Ed.goy/)
- Hill, R. S. (1993). *Parent and teacher perceptions of discipline problems and solutions in small, urban, Westem Piedmont North Carolina High Schools*. *Dissertation abstracts international*, Retrieved from: <http://www.eric.ed.goy/>
- Muchado. (2003). *An Investigation of the Perceived Needs for School Counseling Service in Primary and Secondary School in* *Dissertation AbstractsInternational* 63,08 (February 2003) : 2008 – A.
- Teed, C.M. (2002). *Meeting students social and emotional need : Elementary teacher perceptions of counseling in the coassroom*. *Dissertation Abstracts International*, Retrieved from: <http://www.eric.eric.ed.goy/>

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัด อำเภอหนองสองห้อง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
สถานศึกษาสังกัด อำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาใน
อำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

2. ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ตรงตามความเป็นจริง และตรงกับระดับความคิด
คิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อคำตอบและความคิดเห็นของท่านจะมีประโยชน์ต่อการดำเนินงานระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณ
มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอขอบพระคุณอย่างสูง
(นางสาวจันทิปปภา บุตรดี)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพและการปฏิบัติงานของท่าน

1. สถานภาพ ผู้บริหาร (ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา)
 ครู (ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัด อำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

คำชี้แจง

ขอให้ท่านพิจารณาว่า ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง มีการปฏิบัติ ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆ ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใดแล้วใส่เครื่องหมาย ลงในช่องขวามือเพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านตามเกณฑ์การพิจารณาต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีการดำเนินงานระดับ มากที่สุด
 4 หมายถึง มีการดำเนินงานระดับ มาก
 3 หมายถึง มีการดำเนินงานระดับ ปานกลาง
 2 หมายถึง มีการดำเนินงานระดับ น้อย
 1 หมายถึง มีการดำเนินงานระดับ น้อยที่สุด

ข้อที่	การดำเนินงานตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
1	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลความ หลากหลายของเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูล นักเรียนเป็นรายบุคคล					
2	การใช้ระเบียบสะสมและแบบประเมินพฤติกรรม นักเรียน					
3	การจัดกิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน					
4	การบันทึกและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล					
5	การพัฒนาระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เป็นรายบุคคลให้ทันสมัยอยู่เสมอ					
6	ครูมีข้อมูลด้านความสามารถของนักเรียนแต่ละ บุคคล					
7	ครูมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการจัดทำ ข้อมูลเป็นรายบุคคล					
8	การจัดทำระเบียบสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคล					
9	โรงเรียนมีข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรม นักเรียน					
10	ครูที่ปรึกษามีการตรวจสอบความถูกต้องของ ข้อมูลที่ได้รับจากนักเรียนแต่ละคน					
11	ด้านการคัดกรองนักเรียนการวางแผนการคัดกรอง นักเรียน					
12	การประชุมครูเพื่อกำหนดเกณฑ์การคัดกรอง นักเรียน					
13	การคัดกรองนักเรียนโดยใช้เกณฑ์ที่โรงเรียน กำหนด					
14	การบันทึกและรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล นักเรียน					

ข้อที่	การดำเนินงานตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
15	การสรุปผลการคัดกรองนักเรียนที่เป็นลายลักษณ์อักษร					
16	โรงเรียนมีความชัดเจนของเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียน					
17	ครูมีข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนเพียงพอในการคัดกรองนักเรียนได้อย่างถูกต้อง					
18	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแบ่งกลุ่มนักเรียน					
19	การยอมรับผลการแบ่งกลุ่มนักเรียนของครู					
20	ครูมีการเก็บรักษาความลับของนักเรียนโดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา					
21	ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนการวางแผนจัดกิจกรรมโฮมรูม					
22	การวางแผนการจัดประชุมผู้ปกครองในแต่ละชั้นเรียน					
23	การศึกษาความต้องการของนักเรียน เพื่อจัดกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน					
24	การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่หลากหลาย โดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม					
25	การจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่หลากหลาย และเหมาะสมตามวัย					
26	การประเมินผลและรายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนานักเรียน					
27	ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียน					
28	ความสอดคล้องในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนกับความต้องการของนักเรียน					

ข้อที่	การดำเนินงานตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
29	การสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียนการจัด กิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียน					
30	โรงเรียนกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ ชัดเจน					
31	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการประชุมและ การวางแผนการป้องกัน และแก้ไข้ปัญหา					
32	การให้คำปรึกษาเบื้องต้น และการบันทึกที่เป็น ลายลักษณ์อักษร					
33	การประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรม ป้องกันและแก้ไข้ปัญหา					
34	การบันทึกการช่วยเหลือและแก้ไข้ปัญหา					
35	การประเมินผลและรายงานผลการจัดกิจกรรม การป้องกันและแก้ไข้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง					
36	โรงเรียนพัฒนาครูให้มีความรู้ ทักษะ ตลอดทั้ง เทคนิคในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน					
37	ครูมีทักษะในการให้คำปรึกษา					
38	ครูมีความต่อเนื่องในการให้คำปรึกษา					
39	ครูมีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ทางด้านบุคลิกภาพ					
40	การให้ความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องในการแก้ไข้ ปัญหา					
41	ด้านการส่งต่อนักเรียน การบันทึกการส่งต่อนักเรียน					
42	การรายงานการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้านภายนอกสถานที่					
43	การส่งต่อนักเรียนภายในสถานศึกษาอย่างเป็น ระบบ					

ข้อที่	การดำเนินงานตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการปฏิบัติงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
44	การประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับการส่งต่อนักเรียน					
45	การสรุปการส่งต่อนักเรียนทั้งภายใน และ ภายนอกสถานศึกษา					
46	ครูมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องขณะที่นักเรียน อยู่ในการดูแลช่วยเหลือของผู้เชี่ยวชาญ					
47	ครูได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นด้วย ตนเองก่อน หากไม่สามารถแก้ปัญหาได้จึง ดำเนินการส่งต่อนักเรียน					
48	วิธีของครูในการจูงใจนักเรียนกับนักเรียนยินดีต่อ การถูกส่งต่อเพื่อรับการช่วยเหลือ					
49	ความใส่ใจของครูแนะแนวในการแก้ไขปัญหา นักเรียนที่ได้รับการส่งต่อ					
50	ครูมีการบันทึกการส่งต่อนักเรียนเป็นลาย ลักษณ์อักษร					

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

จันทิปปภา บุตรดี

ผู้ศึกษา

แบบสัมภาษณ์

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาใน
อำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วย

ชื่อ.....

สถานที่ทำงาน.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

สัมภาษณ์ เมื่อวันที่.....

เวลาสัมภาษณ์ เวลา.....

ตอนที่ 2 เสนอแนะแนวทางพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง
ทั้ง 5 ด้าน

1. ท่านมีข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียน
เป็นรายบุคคล อย่างไรบ้าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรอง
นักเรียน อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านมีข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริม
นักเรียน อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านมีข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกัน
และแก้ไขปัญหา อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

5. ท่านมีข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อ
อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สัมภาษณ์

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๓๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน นายลิขิต ยอดสง่า

ด้วยนางสาวจันทป์ปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์ขุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๔

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๓๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน นายพสธร คำไพเราะ

ด้วยนางสาวจันทป์ปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 - ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 - ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 - อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิญญา จันทขุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๓๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน นายลือศักดิ์ คชลัย

ด้วยนางสาวจันทป์ปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทขุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๓๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน ดร.ชนาศักดิ์ ศิริบุญนนท์

ด้วยนางสาวจันทป์ปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๓๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน ดร.ศุภสิน ภูศรีโสม

ด้วยนางสาวจันทป์ปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๔

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านกระหนวนดอนดั่ง
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกระหนวนดอนดั่ง

ด้วยนางสาวจันทป์ปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านกระหนวนดอนดั่ง จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านกระหนวนดอนดั่ง จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทรีศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านหนองวัดป่า
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองวัดป่า

ด้วยนางสาวจันทป์ปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านหนองวัดป่า จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ให้นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านหนองวัดป่า จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านศุภชัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านศุภชัย

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านศุภชัย จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านศุภชัย จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านปอแดง
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปอแดง

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านปอแดง จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์และครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาค้นดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านปอแดง จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านสองหนองไผ่ล้อม จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านหนองแวงยาว
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองแวงยาว

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านหนองแวงยาว จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านหนองแวงยาว จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทศิริลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๕๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านหนองไผ่น้อย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองไผ่น้อย

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านหนองไผ่น้อย จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านหนองไผ่น้อย จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๔

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านดอนตู
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดอนตู

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านดอนตู จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์และทฤษฎี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาค้นดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านดอนตู จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๒๔

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านโนนสะอาดห้วยตะกั่ววิทยา
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนสะอาดห้วยตะกั่ววิทยา

ด้วยนางสาวจันทป์ปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านโนนสะอาดห้วยตะกั่ววิทยา จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ให้นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านโนนสะอาดห้วยตะกั่ววิทยา จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๔๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านดงเค็ง
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดงเค็ง

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านดงเค็ง จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์และครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านดงเค็ง จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทศิริลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๔๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านจตุคามวิทยา
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านจตุคามวิทยา

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านจตุคามวิทยา จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ให้นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านจตุคามวิทยา จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน ศึกษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๕

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบขออนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านหนองเปล่ง
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองเปล่ง

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านหนองเปล่ง จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านหนองเปล่ง จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทรศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านตะกั่วป่า
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะกั่วป่า

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านตะกั่วป่า จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านตะกั่วป่า จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนชุมชนหนองเม็ก
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนหนองเม็ก

ด้วยนางสาวจันทป์ปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนชุมชนหนองเม็ก จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนชุมชนหนองเม็ก จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๔๖-๐๒๗๖๒๒๕

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
จ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านโคกสูงวิทยา
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโคกสูงวิทยา

ด้วยนางสาวจันทป์ปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านโคกสูงวิทยา จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านโคกสูงวิทยา จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทศิริลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๔๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตขอความช่วยเหลือเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านตะคร้อหนองหญ้าขาว
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะคร้อหนองหญ้าขาว

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านตะคร้อหนองหญ้าขาว จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความช่วยเหลือจากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านตะคร้อหนองหญ้าขาว จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านวังคุณ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังคุณ

ด้วยนางสาวจันทป์ปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านวังคุณ จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์และทฤษฎี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านวังคุณ จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๔

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านท่าหนองหว้า
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านท่าหนองหว้า

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านท่าหนองหว้า จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์และครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านท่าหนองหว้า จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านหนองคลองดอนแดง
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองคลองดอนแดง

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านหนองคลองดอนแดง จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านหนองคลองดอนแดง จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๕

ที่ ศธ ๐๕๕๐.๐๒/ว.๕๗๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๕๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนชุมชนวังหิน
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวังหิน

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนชุมชนวังหิน จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ให้นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนชุมชนวังหิน จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านสำโรง
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสำโรง

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านสำโรง จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์และมาตรฐาน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านสำโรง จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนชุมชนหนองสองห้อง
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนหนองสองห้อง

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนชุมชนหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนชุมชนหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตขอความช่วยเหลือเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนไตรมิตรวิทยา
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนไตรมิตรวิทยา

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนไตรมิตรวิทยา จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความช่วยเหลือจากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาค้นดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนไตรมิตรวิทยา จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านโนนธาตุ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนธาตุ

ด้วยนางสาวจันทน์ทัญญา บุตรี รหัสนประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านโนนธาตุ จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ให้นักศึกษาค้นดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านโนนธาตุ จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว.๕๗๔๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านสำราญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสำราญ

ด้วยนางสาวจันทิปปภา บุตรดี รหัสประจำตัว ๕๙๘๒๑๐๕๗๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหนองสองห้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๓” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อให้ นักศึกษาคนดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดขอนแก่น รายละเอียดดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี จันทร์ศิลา)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน รักษาราชการแทนคณบดี

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาสังคมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๒๗๖๒๒๙

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวจันทป์ปภา บุตรดี
วัน เดือน ปี เกิด	20 กรกฎาคม 2533
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 90 หมู่ที่ 2 ตำบลศิมชาติ อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น โทร. 093-320-3692
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านวังคูณ ตำบลหนองเม็ก อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครูผู้สอน)
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2555	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2562	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY